

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1995-1996

Nr. 2

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

13 NOVEMBER 1995

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 80, 3 en 4)	
Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	65
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.....	68
Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid.....	72
Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening	72
Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media	84
Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting	86
Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn	91
Anne Van Asbroeck, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke Kansenbeleid.....	28
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 80, 5)	
Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.....	98
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.....	102
Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid.....	105
Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting	108
Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn	109
Anne Van Asbroeck, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke Kansenbeleid.....	109
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 80, 5)	
Nihil	
REGISTER	111

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 80, 3 en 4)

LUC VAN DEN BOSSCHE

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE
VLAAMSE REGERING
VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 7 van 31 oktober 1995 van de heer FELIX STRACKX

Lessuren lichamelijke opvoeding – Concrete situaties

In een basisschool van het gemeenschapsonderwijs werken een aantal vastbenoemde leerkrachten en een aantal tijdelijke. Er is een taakleerkracht en een bijzondere leerkracht lichamelijke opvoeding. Deze laatste is vastbenoemd voor 11 uren. De school verliest, door een daling van het aantal leerlingen, één voltijdse opdracht en enkele lestijden.

1. Mag er aan de 11 uren lichamelijke opvoeding worden geraakt zolang er tijdelijken zijn ?
2. Verminderen of vermeerderen de lessuren lichamelijke opvoeding percentsgewijze met een daling of stijging van het aantal klassen ?

Antwoord

Voor alle duidelijkheid wordt eerst op de tweede vraag geantwoord.

Volgens artikel 2, § 5 van het besluit van de Vlaamse regering van 29 april 1992 betreffende de terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking, de reffectatie, de wedertewerkstelling en de toekenning van een wachtgeld of wachtgeldtoelage wordt in het lager onderwijs, bij een vermindering van het globale pakket lestijden, de daling van het aantal lestijden evenredig verdeeld tussen het aantal lestijden-onderwijzer enerzijds en het aantal lestijden in het ambt van leermeester lichamelijke opvoeding anderzijds.

In het door het Vlaams parlementslid aangehaalde geval, waarbij een voltijdse opdracht wegvalt, alsmede nog enkele lestijden, zal er derhalve een vermindering zijn van 2 à 3 lestijden lichamelijke opvoeding. Dit heeft tot gevolg dat de vastbenoemde leermeester lichamelijke opvoeding voor het aantal lestijden van dit ambt dat niet meer kan worden ingericht, ter beschikking dient te worden gesteld wegens ontstentenis van betrekking, zelfs indien er nog tijdelijke leerkrachten in het ambt van onderwijzer in dienst zijn.

Indien de betrekkingen ingenomen door de tijdelijke onderwijzers nog vatbaar zijn voor reffectatie in de zin van artikel 5, § 3, 5° van het voornoemde besluit van de Vlaamse regering van 29 april 1992, dan kan de bedoelde leermeester lichamelijke opvoeding, indien hij in het bezit is van het vereiste bekwaamheidsbewijs voor het ambt van onderwijzer, worden wedertewerkgesteld in dit ambt. Op te merken valt dat wanneer er mogelijkheid bestaat tot reffectatie in het ambt van leermeester lichamelijke opvoeding, deze reffectatie uiteraard voorrang heeft op een wedertewerkstelling als onderwijzer.

Vraag nr. 8 van 8 november 1995 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Federale bekendmaking duinenbesluit – Reactie

De aankondiging door de federale minister van Binnenlandse Zaken van het Vlaamse regeringsbesluit waarbij extra duinengebied wordt beschermd, zou door de minister – terecht – als een geval van slecht nabuurschap bestempeld zijn. De minister sprak ook het voornemen uit daarover met betrokkene te praten.

Kan de minister mij medelen of dit gesprek inmiddels heeft plaatsgehad en of hij van zijn federale collega de verzekering heeft gekregen dat die zich voortaan wat meer met zijn eigen bevoegdheden zal bezighouden en wat minder met die van anderen ?

Antwoord

Ik kan het Vlaams parlementslid mededelen dat ik met de federale minister van Binnenlandse Zaken een aangename wandeling heb gemaakt door het duinengebied, waarbij wij gezamenlijk hebben vastgesteld dat de Vlaamse regering dit unieke natuurgebied terecht heeft laten beschermen.

Vraag nr. 9 van 8 november 1995 van de heer MICHEL DOOMST

Betalende schoolactiviteiten – Verplichtend karakter

Elke secundaire school dient over een schoolreglement voor de leerlingen te beschikken. Dit reglement kan aangezien worden als een overeenkomst tussen de ouders en de school.

Een schoolreglement dat vormingsdagen, meerdaagse verblijven, studie-uitstappen, sportdagen en dergelijke als normale schooldagen beschouwt en dat de leerlingen verplicht hieraan deel te nemen, is niet ongewoon. Indien deze activiteiten georganiseerd worden om zo de leerplannen te realiseren, dan lijkt me dit (met enige nuances naar de meerdaagse verblijven toe) ook niet onredelijk. Dit wordt het mijns inziens wel als de school zo de leerlingen verplicht om deel te nemen aan bijvoorbeeld "drie spannende en actieve dagen in de Ardennen" en hiervoor aan de ouders een bijdrage vraagt van 5000 frank.

Wellicht kunnen er wel elementen worden gevonden die verantwoordelijk zijn voor deze activiteit noodzakelijk is. Het is mijns inziens echter niet uitgesloten dat de bijdrage die voor deze activiteit wordt gevraagd, voor sommige ouders een probleem vormt.

In welke mate kan de school de ouders verplichten zulke bijdrage te betalen? Wat dient er met de leerlingen te gebeuren als de ouders niet in staat zijn om deze bijdrage te betalen, of als ze die niet willen betalen?

Antwoord

De vraag van het Vlaams parlementslid raakt twee thema's, enerzijds de regelgeving betreffende de zogenaamde extra muros-activiteiten en anderzijds de problematiek van de onderwijskosten.

1. Een omzendbrief dd. 22 juni 1989 bevat de onderrichtingen waarmee scholen rekening dienen te houden indien extra muros-activiteiten worden gepland.

Eén van de voorwaarden is dat deze activiteiten een onderwijzend en opvoedend karakter moeten dragen en een afwerking van het leerprogramma moeten garanderen.

Vermits het organiseren van dergelijke activiteiten, waaraan een sociale dimensie is verbonden, kadert in het pedagogisch project van de school, is het vanzelfsprekend dat een maximale leerlingendeelname als streefdoel geldt.

2. Een participatie van elke leerling is evenwel niet verplicht. De toestemming van de ouders van de leerling of van de persoon die hem in rechte of in feite onder zijn bewaring heeft, is uitdrukkelijk vereist.

Niet-deelnemers dienen dan ook in schoolverband verantwoord te worden opgevangen, wat betekent dat er voor hen initiatieven worden opgezet die pedagogisch-didactisch aanleunen bij wat aan de leerlingen die buiten de school verblijven, wordt aangeboden.

In het licht van wat voorafgaat, wordt dan ook opgelegd dat een extra muros-activiteit slechts kan plaatsvinden indien ten minste 75 % van de leerlingengroep er werkelijk aan deelneemt, behoudens ministeriële afwijking.

3. Grondwettelijk is bepaald dat de toegang tot het onderwijs kosteloos is tot het einde van de leerplicht.

De grondwetgever heeft, zoals blijkt uit de parlementaire stukken, hieraan een strikte interpretatie willen geven.

Dit impliceert dat voor de toegang tot het onderwijs geen directe of indirecte schoolgelden mogen worden gevraagd, noch gelijkaardige financiële voorwaarden worden opgelegd.

Evenwel, deze bepaling sluit niet uit dat een bijdrage kan worden gevraagd voor het didactisch materiaal en voor bepaalde activiteiten, zonder dat ze de

kosten van noodzakelijke en geleverde goederen of prestaties mag overschrijden.

Een school kan bijgevolg van de betrokkenen een "redelijke" tegemoetkoming vragen voor georganiseerde extra muros-activiteiten.

4. Opdat financiële redenen geen beletsel tot deelname zouden vormen, is het niet ongebruikelijk dat scholen alternatieve financieringsbronnen aanboren (bijvoorbeeld: een oudleerlingenbond, een tombola...) of een actie schoolsparen op het getouw zetten. Elke bevoegdheid ter zake ligt exclusief bij de onderwijsverstrekkers.

Vraag nr. 10 van 8 november 1995 van de heer MICHEL DOOMST

Onderwijsvacatures – Persoonsdossier

Wanneer in een gesubsidieerde school een selectie- of bevorderingsambt vacant is, dan gebeurt het nogal eens dat men deze ambten via interne bevordering tracht toe te wijzen. Men doet dan een oproep tot de kandidaten en selecteert uit deze kandidaten de meest geschikte. Bij de beoordeling van de kandidaten zullen dan hun positieve punten wellicht worden afgewogen tegenover de negatieve. Uiteindelijk zal het bestuur van de school de definitieve beslissing dienen te nemen. De gegevens van alle kandidaten komen derhalve in handen van verschillende mensen. De kandidaten zelf weten niet welke gegevens over hen worden verspreid en hebben daartegen dan ook geen verhaal.

1. Hebben de kandidaten het recht te weten welke informatie over hen verspreid wordt?
2. Is er ter zake een verschil tussen instellingen van het gesubsidieerd vrij onderwijs en die van het gesubsidieerd officieel onderwijs?

Antwoord

De toewijzing van vacante betrekkingen in een selectie- of bevorderingsambt is geregeld in hoofdstuk IV – Selectie en bevordering, van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra.

Wat het behandelen van de kandidaturen voor een selectie- en bevorderingsambt betreft, dient te worden gewezen op het volgende.

Het gesubsidieerd officieel onderwijs is als openbare dienst onderworpen aan de reglementering op de motiveringsplicht van bestuurshandelingen. Geconcretiseerd in bevorderingsprocedures betekent dit dat de rangschikking van kandidaten moet steunen op relevante criteria, die voor elk van hen zijn afgewogen. In combinatie met het grondwettelijk beginsel van de openbaarheid van bestuursdocumenten (artikel 32 Grondwet), leidt de formele motiveringsplicht tot de mogelijkheid voor een kandidaat om de redenen van zijn (niet-) aanstelling te kennen en aan te vechten, indien hij dat nodig acht.

De Raad van State heeft gesteld dat het voorschrift van de geheime stemming, neergelegd in artikel 52 van de provinciewet en in artikel 100 van de gemeentewet, niets afdoet aan de formele motiveringsplicht. Het resultaat van de geheime stemming als afdoende motivering zien, komt neer op de stelling dat de inhoud van een beslissing gemotiveerd is door zichzelf. Sedert de inwerkingtreding van de wet van 29 juli 1991 moeten de wettige motieven waarop de beslissing berust verwoord worden in de beslissing zelf; een verwoording die, net als het beschikkend gedeelte van de beslissing, het voorwerp moet uitmaken van een geheime stemming.

In het vrij gesubsidieerd onderwijs is de toestand anders. De rechtsverhouding tussen de instelling en het personeelslid is van contractuele aard, maar wordt niet door de arbeidsovereenkomstenwet, doch door een statuut beheerst. Tot dusver heeft het Hof van Cassatie de bevoegdheid van de hoven en rechtbanken om kennis te nemen van geschillen tussen instellingen van het vrij gesubsidieerd onderwijs en de personeelsleden steeds bevestigd. In deze private rechtsverhouding spelen de administratieve beginselen van behoorlijk bestuur geen rol.

Anderzijds heeft de Raad van State in een aantal gevallen geoordeeld dat vrije onderwijsinstellingen administratieve overheden in functionele zin zijn. In deze gevallen zijn ze aan dezelfde rechtsregels, waaronder de formele motiveringsplicht, onderworpen als de organieke administratieve overheden. Of bij de benoeming in een selectie- of bevorderingsambt een vrije onderwijsinstelling belast is met een functionele openbare dienst, is een tot nu toe door de rechtspraak onbeantwoorde vraag.

De gesubsidieerde vrije onderwijsinstellingen zijn echter onderworpen aan de CAO nr. 38 van de Nationale Arbeidsraad, waarin wordt gesteld dat de werkgever alle inlichtingen betreffende sollicitanten vertrouwelijk moet behandelen. De ingezamelde gegevens betreffende de sollicitant mogen niet ter beschikking worden gesteld van derden, die niet bij de selectie betrokken zijn.

In het algemeen dient er nog op te worden gewezen dat de persoonsgegevens die in een manueel of geautomatiseerd bestand worden opgenomen, onder de toepassing vallen van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens. Deze wet geeft de geregistreerde personen onder meer het recht kennis te krijgen van deze gegevens en onjuistheden te laten verbeteren.

**Vraag nr. 11
van 8 november 1995
van de heer MICHEL DOOMST**

Participatiestructuren onderwijs – Vormingsprojecten

In het recente verleden werden in het gesubsidieerd onderwijs participatiestructuren opgericht: enkele jaren geleden de participatieraden en zeer recentelijk ook lokale onderhandelingscomités. Uit het Vlaams regeerakkoord kan men afleiden dat het niet alleen nodig was dat deze participatieorganen werden opgericht, het goed functioneren ervan blijkt echter een

andere noodzaak te zijn. Het zou de participanten vooral aan vorming en ondersteuning ontbreken. In de participatieraden zijn de participanten voornamelijk de inrichtende machten, de personeelsleden en de ouders; in de lokale onderhandelingscomités zijn dit de personeelsleden en de inrichtende machten.

Het Vlaams regeerakkoord stelt dat de Vlaamse regering projecten tot vorming van de ouders en tot vorming van de inrichtende machten zal ondersteunen en dit vooral in het licht van de groeiende lokale autonomie van de scholen.

1. Op welke manier gebeurt deze ondersteuning?
2. Waarom is er in het regeerakkoord alleen sprake van ondersteuning van vormingsprojecten voor ouders en inrichtende machten?
3. Vindt de minister het niet noodzakelijk dat de Vlaamse regering ook vormingsprojecten ondersteunt voor de personeelsafgevaardigden?

Antwoord

Een evaluatie van de sinds 1989 en 1991 bestaande inspraakstructuren heeft uitgewezen dat de rol die de ouders er momenteel spelen nog niet beantwoordt aan de taak die er voor hen is weggelegd. De reden daarvan moet worden gezocht in het gebrek aan kennis van en inzicht in de onderwijswereld en de onderwijsproblematiek. Werkelijke inspraak vergt kennis en inzicht en daartoe moet de vorming van ouders leiden, zoals bepaald in het regeerakkoord.

De ondersteuning van de projecten tot vorming van ouders zou via twee kanalen kunnen gebeuren.

- Ondersteuningscentra van ouderverenigingen die kunnen aantonen dat ze een groot gedeelte van de ouderverenigingen vertegenwoordigen, krijgen naast een (kleine) werkingssubsidie, projectsubsidies voor de vorming die zij voor ouders organiseren. Zij kunnen ook een beperkt aantal gedetacheerde personeelsleden krijgen om de vorming te organiseren en te ondersteunen.
- Andere verenigingen die kunnen aantonen dat ze een onderwijswerking hebben, dat ze kunnen bijdragen tot de verbetering van de vorming die zij voor ouders organiseren en dat ze op een voldoende groot terrein werkzaam zijn, kunnen ook projectsubsidies krijgen voor de vorming die ze voor ouders organiseren.

Hoe groot de werkingssubsidie voor de ondersteuningscentra zal zijn, zal afhangen van het aantal aangesloten ouderverenigingen. Hoe groot de projectsubsidies zullen zijn voor de ondersteuningscentra en de andere verenigingen, zal afhangen van de inhoud van de vormingsprojecten en van de geraamde kosten. Uiteraard zal dit alles zijn beslag krijgen in een decreet, dat eerlang in het Vlaams parlement ter bespreking zal liggen. Het regeerakkoord voorziet momenteel niet in ondersteuning van vormingsprojecten voor personeelsafgevaardigden, omdat dit het terrein is van de vakorganisaties. Er is wel in vormingsprojecten voorzien voor leraren en directies via de kredieten- navorming.

Vraag nr. 12
van 8 november 1995
van de heer MARC OLIVIER

Vlaamse openbare instellingen – Doorlichtingen en audits

Krachtens het besluit van de Vlaamse regering van 28 juni 1995 houdende toewijzing van bevoegdheden inzake bestuur van of toezicht op de Vlaamse openbare instellingen, werden ministers belast met het bestuur van of het inhoudelijk toezicht op een aantal openbare instellingen.

1. Worden met betrekking tot de instellingen waarover de minister de voogdij uitoefent momenteel doorlichtingen of audits uitgevoerd of voorbereid en zo ja, welke instellingen ?
2. Door wie worden de doorlichtingen of audits verricht ?
3. Wanneer worden de resultaten bekendgemaakt ?
4. Welk gevolg zal eraan worden gegeven ?
5. Wat is de vermoedelijke kostprijs ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan de ministers Luc Van den Brande, Theo Kelchtermans, Wivina Demeester-De Meyer, Eddy Baldewijns, Eric Van Rompuy, Leo Peeters en Luc Martens.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU
 EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 30
van 22 september 1995
van de heer GEORGES BEERDEN

Landbouwvergunningen – Dossierbehandeling

Naar ik verneem zijn er nog vele landbouwvergunningen niet beslist die volgens de ARAB-regeling (Algemeen Reglement Arbeidsbescherming) moeten worden behandeld.

Over hoeveel dossiers gaat het (per provincie) ? Welk lot is deze dossiers beschoren ?

Tevens verneem ik dat, door het in werking treden van de nieuwe Vlarem-reglementering, heel wat landbouwbedrijven zullen behoren tot klasse 2, terwijl ze voordien vergunningen hadden voor klasse 1. Aangezien dit invloed heeft op sommige belastingtarieven van provin-

ciale en/of gemeentelijke belastingreglementen, wil ik graag volgende opheldering.

1. Gebeurt deze overgang automatisch en worden betrokkenen, evenals de ondergeschikte besturen, hiervan verwittigd ?
2. Zo ja, wanneer zal dit gebeuren ?
3. Zo neen, wat dienen dan de betrokken landbouwers, houders van zulke vergunning, te ondernemen ?
4. Weet de minister over hoeveel gevallen het gaat (per provincie) ?

Aanvullend antwoord

(Voorlopig antwoord : BVA nr. 4 van 13 oktober 1995, blz. 103)

Volgende aantallen dossiers volgens de ARAB-reglementering dienen nog afgehandeld te worden :

– Oost-Vlaanderen :	47
– West-Vlaanderen :	34
– Antwerpen :	46
– Limburg :	6
– Brabant :	4

Door de inwerkingtreding van de nieuwe Vlarem-reglementering gebeurt de eventuele nieuwe klasse-indeling van een inrichting automatisch vanaf 1 augustus 1995. Zolang de vergunning lopende is blijft de vergunde klasse echter behouden. Wat de belastingtarieven van provinciale en/of gemeentelijke belasting betreft, kan worden gesteld dat deze reglementen niet behoren tot mijn bevoegdheid. Dit is een autonome bevoegdheid van voornoemde overheden, waartoe betrokken landbouwers zich kunnen wenden. Ik beschik dus ook niet over cijfergegevens hieromtrent.

Vraag nr. 7
van 6 november 1995
van de heer PETER DESMET

Intercommunales afvalverwerking – Facturering

In Vlaanderen zijn er intercommunales die actief zijn op het vlak van afvalverwerking. Die zijn verplicht hun activiteiten enorm te diversifiëren in het kader van een steeds selectiever wordende ophaling en verwerking. Deze intercommunales voelen daardoor meer en meer de nood om voor bepaalde prestaties rechtstreeks aan de burgers te factureren.

Kunnen intercommunales rechtstreeks factureren aan burgers ? Zo ja, in welke mate zijn ze daartoe gerechtigd ?

Of moeten al hun prestaties door de individuele gemeenten, behorend tot de intercommunales, aan de burgers worden gefactureerd ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting

Antwoord

Intercommunales kunnen inderdaad rechtstreeks factureren aan individuele burgers.

Een intercommunale is immers een publiekrechtelijk rechtspersoon, overeenkomstig artikel 3 van de wet van 22 december 1986 betreffende de intercommunales, en kan als zodanig op rechtstreekse wijze rechtsverhoudingen aangaan, zowel met andere rechtspersonen, als met natuurlijke personen, waaronder uiteraard de gebruikers van de diensten die door de intercommunales worden geleverd.

Zo wordt de rechtstreekse facturatie reeds veelvuldig toegepast door intercommunales die actief zijn op het gebied van water-, gas-, elektriciteits- of teledistributie.

Bij de intercommunales in de afvalsector is deze vorm van facturatie thans nog meer uitzondering dan regel.

In de overgrote meerderheid van de gevallen gebeurt de verrekening door toedoen van de gemeenten die bij de intercommunale zijn aangesloten.

De zeldzame gevallen waarin toch rechtstreeks gefactureerd wordt, beperken zich doorgaans tot buitengewone ophalingen van bijvoorbeeld puin of grofvuil, buiten de vaste ophaalrondes en op uitdrukkelijk verzoek van een inwoner.

Rechtstreekse facturatie mag alleen als de statuten van de betrokken intercommunale dit toelaten en mits goedkeuring door de aangesloten gemeenten.

**Vraag nr. 8
van 8 november 1995
van de heer WILLY KUIJPERS**

Duinendecreet – Bouwverbod

Op 17 oktober 1993 trad het duinendecreet in werking. Het legde, voor een aantal welomlijnde zones aan de Vlaamse kust, een absoluut bouwverbod op.

A. Er bestaat een zekere verwarring omtrent het begrip "bouwverbod". Aangezien de invulling van het begrip niet wordt verduidelijkt in het decreet zelf, moet de taalkundige interpretatie worden toegepast. "Bouwverbod" moet dus in de letterlijke zin van het woord worden begrepen. Al werd er dus voordien een bouwvergunning afgeleverd voor één van de zones in kwestie, dan nog mag er niet worden gebouwd.

1. Is deze visie juist en zo neen, waarop is dan de eventuele andere interpretatie gebaseerd ?
2. Mochten hoe dan ook gebouwen worden opgetrokken waarvoor een bouwvergunning was afgeleverd vóór de inwerkingtreding van het decreet, maar waarvan de bouwwerken nog niet waren gestart bij de inwerkingtreding ?
3. Op welke wijze (met welke sancties) wordt er opgetreden m.b.t. bouwwerken die werden opgetrokken na de inwerkingtreding van het

decreet ? Wordt de daadwerkelijke afbraak gevorderd ?

B. In sommige kustgemeenten werden er in de maanden en weken voor de inwerkingtreding van het duinendecreet een ganse reeks bouwvergunningen afgeleverd voor gebouwen in de beschermde zones. Daarbij doen geruchten de ronde over voorkennis in hoofde van bepaalde grondspeculanten.

Hoeveel bouwvergunningen werden er afgeleverd, respectievelijk in 1992 en in 1993, per kustgemeente, voor gebouwen in een zone die nadien werd beschermd door het duinendecreet ? En wat is telkens de verhouding tot het totaal aantal bouwvergunningen in die periode ? Welke van die bouwvergunningen voor nadien beschermde zones werden door eenzelfde persoon of vennootschap aangevraagd ?

C. Werden er na de inwerkingtreding van het duinendecreet nog bouwvergunningen afgeleverd voor de beschermde zones ?

Antwoord

A.

1. Op 15 oktober 1993 deed mijn voorganger, in overleg met mezelf, een mededeling omtrent het bouwverbod dat opgelegd wordt door artikel 52 van de wet op het natuurbehoud van 12 juli 1973, gewijzigd door het decreet van 14 juli 1993 houdende maatregelen tot bescherming van de kustduinen, naar aanleiding van een vraag om uitleg in de commissie Leefmilieu en Natuurbehoud van de Vlaamse Raad. Hierbij werd verduidelijkt dat dit bouwverbod geldt voor alle activiteiten die vallen onder de toepassing van artikel 44, § 1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw. Ongeacht reglementair afgeleverde bouwvergunningen of verleende verkavelingsvergunningen, is volgens de voormelde mededeling vanaf 17 september 1993 (en a fortiori vanaf 30 november 1994 voor wat de beschermde duingebieden en voor het duingebied belangrijke landbouwgebieden betreft die door het beschermingsbesluit van 16 november 1994, maar niet door dat van 15 september 1993 zijn aangeduid) een onherroepelijk bouwverbod ingegaan, uitgezonderd voor bouw- en verbouwingswerken die gebeuren in het kader van de landbouwexploitatie in de voor het duingebied belangrijke landbouwgebieden. Het is wel zo dat werken die vóór 17 november 1993 (30 november 1994 voor wat de "aanvullend" beschermde zones betreft) reeds aan de gang waren in het kader van een reglementair afgeleverde bouwvergunning, mogen afgewerkt worden.

Deze interpretatie van het door artikel 52 van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud bedoelde bouwverbod is niet louter taalkundig, maar steunt wel degelijk op het verslag van de voorbereidende werkzaamheden van de commissie Leefmilieu en Natuurbehoud van de Vlaamse Raad omtrent het voorstel van decreet houdende maatregelen tot bescherming van de kustduinen, waarin bij de

bespreking van de artikelen 52 en 53 wordt gesteld : "De indieners stellen dat de aanduiding als beschermd duingebied ook moet kunnen gelden voor gebieden waarvoor reeds verkavelingsvergunningen werden verleend. Voor niet uitgevoerde bouwvergunningen is dat evident en is er geen explicitering noodzakelijk."

Juridisch mag verder worden gesteld dat de bouwvergunning een door een besluit van een college van burgemeester en schepenen verleend subjectief recht is om op een terrein te bouwen waarop voordien (voor de verlening van een bouwvergunning) de erfdiensbaarheid "zone non aedificandi" opgelegd was door de stedenbouwwet van 29 maart 1962. Het subjectief recht tot bouwen vloeit voort uit de bouwvergunning en niet uit het eigendomsrecht over het perceel. Dit subjectief recht is dus niet absoluut, maar vindt zijn oorsprong in en wordt ook gekenmerkt door het geheel van geldende objectieve rechtsregels. Volgens de hiërarchie der rechtsnormen moet de lagere rechtsnorm (de opheffing van de erfdiensbaarheid "zone non aedificandi" door de bouwvergunning) niet alleen overeenstemmen met de wet waarin hij zijn grondslag vindt (de stedenbouwwet), maar ook met de wetgeving in haar geheel.

Een decreet (in casu het duinendecreet) is ongetwijfeld een hogere rechtsnorm dan een besluit van een college van burgemeester en schepenen (bouwvergunning). Het subjectief recht om te bouwen, dat verschaft werd door de bouwvergunning, werd dan ook, voor zover de uitvoering van de vergunde bouwwerken nog niet regelmatig was aangevangen bij de inwerkingtreding van het uitvoeringsbesluit (beschermingsbesluit), opgeheven door het uit het duinendecreet voortvloeiend bouwverbod.

2. Uit wat vooraf gaat dient afgeleid te worden dat werkzaamheden waarvoor bouwvergunningen werden afgeleverd vóór de inwerkingtreding van de beschermingsbesluiten, dit is 17 september 1993 en voor de "aanvullend" beschermde zones 30 november 1994, en waarvan de uitvoering niet of niet op reglementaire wijze was aangevangen vóór die data van inwerkingtreding, onderhevig zijn aan het door artikel 52 van de wet op het natuurbehoud bedoeld bouwverbod.

Ten slotte stelt het Hof van Cassatie in diverse uitspraken van 5 oktober 1995 eveneens dat de uitdrukking "volledig bouwverbod", vervat in artikel 52, § 1, 2° lid van de wet op het natuurbehoud, inhoudt dat geen gebouw mag worden opgericht, ook al werd hiertoe een bouwvergunning verleend.

3. Volgens artikel 57 van de wet op het natuurbehoud, gewijzigd bij decreet van 14 juli 1993 houdende maatregelen tot bescherming van de kustduinen, kunnen de ambtenaren belast met het toezicht op de naleving van het decreet, alsook de burgemeester van de betrokken gemeente, de staking van het werk of van de handelingen gelasten, wanneer zij vaststellen dat ze in strijd zijn met het bouwverbod bedoeld in artikel 52 van de voormelde wet. De bedoelde ambtenaren of de burgemeester van de betrokken gemeente zijn gerechtigd tot het treffen van alle maatregelen, verzegeeling inbegrepen, om te

voorzien in de onmiddellijke toepassing van het bevel tot staking. Volgens artikel 56 van de voormelde wet hoort de bevoegdheid tot herstel van de plaats in zijn vroegere staat toe aan de rechtbank.

B. en C.

De problematiek met betrekking tot het afleveren van bouwvergunningen behoort tot de bevoegdheden van mijn collega van Ruimtelijke Ordening.

**Vraag nr. 9
van 8 november 1995
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

VDAB – Aanwervingsscore

Tijdens een bezoek dat parlementsleden uit mijn regio brachten aan een busbouwbedrijf, bleek uit de verstrekte informatie dat de VDAB erg mager scoorde bij de aanwervingsbronnen van het bedrijf. Van de 1719 arbeiders die zich aanboden kwamen er slechts 40 vanuit de VDAB.

Is er reeds onderzoek gedaan naar het aandeel van werklozen die door de VDAB werden geplaatst in het totaal van de aanwervingen door het Vlaamse bedrijfsleven ?

Klopten de bevindingen met de hierboven geschetste situatie ?

Werd in dat geval ook naar de oorzaken van dit fenomeen gezocht ?

Antwoord

In het eerste kwartaal van 1994 organiseerde de VDAB een diepgaande bevraging bij meer dan 2.000 bedrijven in Vlaanderen.

Bij het bevragen van de door de bedrijven meest gebruikte aanwervingskanalen scoort de VDAB (arbeidsbemiddeling, T-Interim en PDV) 35 %. Dit betekent dat de VDAB met "spontane kandidaturen" het meest gebruikte aanwervingskanaal voor bedrijven is.

Deze gegevens lijken in tegenspraak met de beweringen van het Vlaams parlementslicid betreffende de toestand in het door hem aangehaalde busbouwbedrijf.

Enkele vragen, mogelijke verklaringen en bedenkingen die dit verschil kunnen verklaren.

Waren er in de bedoelde periode, die niet vermeld is, in het bedrijf vacatures en werden deze aan de VDAB meegedeeld ? Indien geen vacatures worden meegedeeld, worden door de VDAB ook geen werkzoekenden doorverwezen die als dusdanig door het bedrijf herkenbaar zijn.

Gezien het grote aantal werkzoekenden dat zich op het bedrijf heeft aangeboden, lijkt het alsof veel kandidaten spontaan solliciteerden zonder dat zij weet hadden van vacante betrekkingen, waarbij wellicht het imago van het bedrijf een grote rol speelde. Dit kan de reden zijn waarom het bedrijf misschien weinig of niet samenwerkt met de VDAB.

Het zal het parlementslid bekend zijn dat sedert de start van het WIS (werkinformatiesysteem) in januari 1994 de vacatureverspreiding naar de werkzoekende toe volledig vrijgemaakt is door de VDAB. Dit betekent dat werkzoekenden voor de open vacatures (ca. 80 % van het totaal, aantal raadplegingen van WIS = 4,2 miljoen per maand door 135.000 werkzoekenden) rechtstreeks kunnen solliciteren zonder enige tussenkomst van de VDAB. Hoewel de VDAB de bron is van deze sollicitaties, worden zij door de werkgevers meestal niet als dusdanig herkend, omdat de werkzoekende niet zal zeggen dat hij of zij door de VDAB werd gestuurd, wat de facto juist is.

Vraag nr. 10
van 8 november 1995
van de heer MARC CORDEEL

Afvalberg – Spreidingsplan

De afvalberg is in onze samenleving zeer groot. Deze werkelijkheid is iedereen ook terdege bekend. Langs vele zijden wordt gezocht naar en gewerkt aan oplossingen. Maar toch wordt er zowel vandaag als morgen nog een zeer grote massa gestort.

Is er vanuit de Vlaamse regering reeds gedacht aan een afvalspreadsplan ?

Zo neen, is het dan zo dat bepaalde gemeenten alle stortdruk op zich krijgen omdat de geologische structuur daar – ongelukkigerwijs dan – blijkbaar beter geschikt is om die afvalberg op te vangen ? Ik denk daarbij bijvoorbeeld aan de deelgemeente Steendorp, waar de bewoners nu vrezen voor alle nadelige gevolgen voor hun woon- en leefklimaat in het vooruitzicht van de reeds besproken en de nog komende stortplannen.

Antwoord

Vooreerst dienen wij het Vlaams parlementslid te informeren over een aantal principes aan de orde inzake afvalstoffenbeheer.

In opdracht van de decreetgever wordt in eerste instantie gepoogd de afvalberg tot een minimum te beperken en waar onvermijdbaar zo veel mogelijk te oriënteren naar nuttige toepassing. Centraal hierbij is de responsabilisatie van de producenten. In casu zijn deze in 2 groepen op te splitsen : het bedrijfsleven en de bevolking. Dit resulteert in een aantal initiatieven waarvan het globaal resultaat wordt weergegeven in de achtereenvolgende edities van VRIND, de Vlaamse regionale indicatoren. Hoe positiever de resultaten in deze, hoe minder afvalstoffen in verbrandingsinstallaties, zelfs met energierecuperatie, of op stortplaatsen dienen terecht te komen en navenant hoe minder druk op een plaatselijke bevolking dient te worden gelegd om stortactiviteiten te moeten dulden in hun woonomgeving. De evolutie, mede overeenkomstig de doelstellingen van het door de Vlaamse regering goedgekeurde afvalstoffenplan, zijn in de resultaten opgenomen in VRIND eveneens terug te vinden. Het Vlaamse afvalstoffenbeleid is erop gericht het storten van afvalstoffen te ontmoedigen.

Komt vervolgens het aspect afvalspreads. Ook in intragewestelijk verband wordt het nabijheidsprincipe zo veel mogelijk nagestreefd. Of anders gesteld, wordt er nagestreefd dat de afvalstoffen zo dicht mogelijk bij hun plaats van ontstaan worden verwijderd. Dit houdt in dat, naar een lokale bevolkingsgroep toe, het beleid erop gericht is hen zo weinig mogelijk te belasten met aan de regio vreemde afval.

Wat de planning zelf betreft dient eraan te worden herinnerd dat de decreetgever het milieuprobleem planmatig en holistisch wenst te benaderen en deze wens heeft geconcretiseerd in het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid. Dit wil zeggen dat de milieu-impact en bijgevolg de milieuplanning in zijn geheel dient te worden beschouwd en niet zoals dit tot op heden gebeurde sector per sector, in casu onder andere afvalstoffen op zichzelf. Dit betekent dat mogelijke vestigingsplaatsen voor stortplaatsen in deze context worden bekeken.

Vraag nr. 11
van 8 november 1995
van de heer DIDIER RAMOUDT

Jachtdecreet – Houtsnip

Het jachtdecreet van 24 juli 1991 verbiedt het jagen op de houtsnip in Vlaanderen. Dit in tegenstelling tot andere gebieden in Europa, waar het jagen op de houtsnip wel toegelaten is.

Aangezien een dergelijk totaal jachtverbod moeilijk te controleren is, mag men dan ook aannemen dat er illegaal op deze vogel wordt gejaagd. Dit totaal verbod mist dus zijn doel. Bovendien heeft de houtsnip haar broedplaats in Scandinavië, zodat er van een gevaar voor uitsterving van de vogel in ons land geen sprake kan zijn.

1. Waarom geldt er in Vlaanderen een totaal jachtverbod op de houtsnip ?
2. Waarom wordt de jacht op de houtsnip niet toegelaten gedurende een bepaalde periode in het jaar, zoals dat het geval is in de ons omringende landen ?

Antwoord

1. Er geldt in Vlaanderen een totaal jachtverbod op de houtsnip omdat deze vogel niet bij de categorie "wild" wordt gerangschikt in het jachtdecreet.
2. Om de houtsnip opnieuw als wild te rangschikken en aldus potentieel bejaagbaar te stellen, is een wijziging van het jachtdecreet vereist.

Vraag nr. 12
van 8 november 1995
van de heer MARC OLIVIER

Vlaamse openbare instellingen – Doorlichtingen en audits

Krachtens het besluit van de Vlaamse regering van 28 juni 1995 houdende toewijzing van bevoegdheden inzake bestuur van of toezicht op de Vlaamse openbare

instellingen, werden ministers belast met het bestuur van of het inhoudelijk toezicht op een aantal openbare instellingen.

1. Worden met betrekking tot de instellingen waarover de minister de voogdij uitoefent momenteel doorlichtingen of audits uitgevoerd of voorbereid en zo ja, welke instellingen ?
2. Door wie worden de doorlichtingen of audits verricht ?
3. Wanneer worden de resultaten bekendgemaakt ?
4. Welk gevolg zal eraan worden gegeven ?
5. Wat is de vermoedelijke kostprijs ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan de ministers Luc Van den Brande, Luc Van den Bossche, Wivina Demeester-De Meyer, Eddy Baldewijns, Eric Van Rompuy, Leo Peeters en Luc Martens.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN,
BEGROTING EN GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 5
van 8 november 1995
van de heer MARC OLIVIER

Vlaamse openbare instellingen – Doorlichtingen en audits

Krachtens het besluit van de Vlaamse regering van 28 juni 1995 houdende toewijzing van bevoegdheden inzake bestuur van of toezicht op de Vlaamse openbare instellingen, werden ministers belast met het bestuur van of het inhoudelijk toezicht op een aantal openbare instellingen.

1. Worden met betrekking tot de instellingen waarover de minister de voogdij uitoefent momenteel doorlichtingen of audits uitgevoerd of voorbereid en zo ja, welke instellingen ?
2. Door wie worden de doorlichtingen of audits verricht ?
3. Wanneer worden de resultaten bekendgemaakt ?
4. Welk gevolg zal eraan worden gegeven ?
5. Wat is de vermoedelijke kostprijs ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan de ministers Luc Van den Brande, Luc Van den Bossche, Theo Kelchtermans, Eddy Baldewijns, Eric Van Rompuy, Leo Peeters en Luc Martens.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

EDDY BALDEWIJNS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE
WERKEN, VERVOER EN RUIMTELIJKE
ORDENING

Vraag nr. 3
van 23 oktober 1995
van de heer CARL DECALUWE

Leieverbreiding Kortrijk – Onteigeningen

Het dossier inzake de Leieverbreiding door de stad Kortrijk is nog steeds niet aangevat, maar ondertussen werden reeds talrijke onteigeningen uitgevoerd en zijn verschillende onteigeningsprocedures aan het lopen.

1. Kan de minister mij meedelen hoeveel middelen reeds werden uitbetaald in het kader van de optie van het verbreden van de Leie ?
2. In welke mate kan de minister initiatieven nemen teneinde de vele geïmmobiliseerde gelden bij onteigeningen zo kort mogelijk op de effectieve realisatie van de werken te laten aansluiten, teneinde het verlies aan kapitaal en intresten te minimaliseren ?
3. Kan de minister mij meedelen op hoeveel de uitgaven nog kunnen worden geraamd voor de resterende onteigeningen, om het volledige tracé van de doortocht door Kortrijk te realiseren ?

Antwoord

1. Voor het uitvoeren van de traverse van Leie in de stad Kortrijk dienen onteigeningen te worden uitgevoerd enerzijds in de stad voor de verbreding (krediet AWZ) en anderzijds voor de aanleg van de Westelijke Ring (krediet AWW).

Met krediet AWZ werd reeds 236.485.641 frank uitbetaald. Nog te betalen 440.785.000 frank, waarvan 163.035.000 frank werd goedgekeurd en vastgelegd. De onteigeningsprocedure is bezig en wellicht afgerond begin 1996 en verder dient nog 277.760.000 frank te worden vastgelegd.

Met krediet AWW 125.000.000 frank. Het bedrag dient nog te worden vastgelegd.

2. Het verlies aan kapitaal en intresten kan inderdaad enkel worden geminimaliseerd door de aanvang van de werken zo kort mogelijk te laten aansluiten bij de effectieve onteigeningen. Binnen de budgettaire marges zal worden gestreefd naar een optimale timing, teneinde het verlies aan kapitaal en intresten te minimaliseren en het geïnvesteerd kapitaal zo vlug mogelijk te rentabiliseren.

Vraag nr. 4
van 24 oktober 1995
van de heer DIDIER RAMOUDT

N8 Ieper-Veurne – Biententransporten

Op de N8 Ieper-Veurne zijn er momenteel veel biententransporten. Deze gebeuren door zware tractoren die van slijkerige en modderige velden komen en zo de N8 oprijden.

Door het slijk en de modder die ten gevolge van deze transporten op de N8 terechtkomen, vormen zij een gevaar. Nu is er wel signalisatie aangebracht die de automobilist hiervoor waarschuwt, maar die is onvoldoende. Vooral in de buurt van Oost-Vleteren is het gevaarlijk.

Werden er maatregelen genomen om aan zulke gevaarlijke situaties een einde te stellen ?

Antwoord

In de periode van de biententransporten worden de volgende maatregelen getroffen :

- langs de gewestwegen, onder andere op de N8 tussen Ieper-Veurne, wordt de weggebruiker attent gemaakt op de bientencampagne door middel van verkeersbord A15 (slipgevaar) met het onderbord type III "bieten" ;
- deze borden worden op regelmatige afstanden herhaald, zodat de weggebruikers voldoende worden geïnformeerd over "mogelijke gladde wegen".

Naast de vervuiling van de gewestwegen door de biententransporten, kunnen de gewestwegen ook plaatselijk bevuild worden door landbouwmachines rijdend vanaf het veld naar de hoeve, met bijvoorbeeld aardappelen of maïs. Het is evident dat de landbouwer hiervoor te allen tijde aansprakelijk blijft.

Door de wegenwachters wordt betrokkene steeds aangemaand de rijweg te ruimen, zoniet wordt PV opge maakt en worden de politiediensten hiervan in kennis gesteld.

Andersom wordt bij melding door rijkswacht, politie of wie dan ook (indien betrokkenen in gebreke blijven of onbekend zijn) onmiddellijk opgetreden door personeel van de administratie Wegen en Verkeer dat het slijk verwijderd op een manier die het meest efficiënt is op dat moment. Eventueel wordt een beroep gedaan op de plaatselijke brandweerbrigade of op een aanne mer.

Door de uitzonderlijk droge weersomstandigheden tijdens het najaar '95, is de aanwezigheid van modder ten gevolge van het biententransport op de N8 te verwaarlozen en was het niet nodig om deze gewestweg mechanisch te vegen.

Vraag nr. 5
van 24 oktober 1995
van de heer DIDIER RAMOUDT

A2 Aarschot-Gelrode – Geluidshinder

Sinds de aanleg van de A2 is er behoorlijk wat geluidshinder voor de omwonenden in de omgeving van Aarschot-Gelrode, meer bepaald ter hoogte van Bergvijver en Aurheide in Aarschot, een gedeelte van Gelrode, het Rot in Nieuwrode en een gedeelte van Vlasselaar in Wezemaal.

Op verschillende plaatsen werd de geluidsoverlast merkelijk verminderd, hetzij door het plaatsen van geluidsschermen, hetzij door oppervlaktebehandeling van het wegdek via het aanbrengen van fluisterasfalt – wat ideaal is en het geluid met 9/10de lijkt te beperken – of via het insnijden van waterrichels in de rijrichting.

Voor al die omwonenden en voor wie er dagelijks moet werken, moet dringend iets ondernomen worden, bij voorkeur fluisterasfalt aanbrengen.

Zijn er plannen om de geluidsoverlast op bovengenoemde plaatsen aan te pakken ?

Zo ja, aan welke oplossingen wordt er gedacht en werden er reeds kredieten voor uitgetrokken ?

Antwoord

Het probleem van de geluidshinder langs de A2 autosnelweg is voldoende bekend. De aanleg van fluisterasfalt op het vak Hosbeek-Bertem is in de eerste plaats gebeurd ter herstelling van beschadigde KWS-verhardingen en ter wegwerking van de spoorvorming. Deze werken zijn uitgevoerd op het vak waar reeds asfalt lag.

De geluidshinder is evenwel het grootst op het vak Holsbeek-Assent, waar de rijwegverharding bestaat uit dwarsgegroeft doorlopend gewapend beton. Geluidsschermen zijn hier minder aangewezen door de zeer verspreide bebouwing en de relatief grote afstand tot de A2 van een groot aantal woningen. Wegens de aard van het bestaande wegdek en de verspreide bebouwing zijn andere geluidswerende maatregelen meer aangewezen.

Het beperken van het rolgeluid door een ingreep op de wegverharding zal een algemener positief effect hebben. Dit kan worden verkregen door een oppervlaktebehandeling of een overlaging. Maatregelen werden reeds genomen ter hoogte van Bekkevoort en Rillaar en dit met een vrij positief resultaat.

Er wordt overwogen om tevens op de nog niet behandelde wegvakken maatregelen te nemen teneinde het rolgeluid te doen dalen. Volgens de beschikbare kredieten en afhankelijk van de kosten-baten zullen deze voorzieningen in het meerjarenprogramma worden opgenomen.

Vraag nr. 6
van 24 oktober 1995
van de heer JOS DE MEYER

Oude Durmebrug Hamme – Functie

De oude Durmebrug, beter gekend als de Mirabrug, staat sedert een aantal jaren opengedraaid en is dus ontoegankelijk voor alle verkeer. Nochtans zou deze brug een belangrijke schakel kunnen vormen in een fiets- en wandelroute vanuit de gemeente Hamme, die de toeristische fietspaden langs de Durmeoever met elkaar verbindt.

De nieuwe Durmebrug is hiervoor zeker geen geschikt alternatief. Een observatie van de toestand ter plaatse zal dit goed duidelijk maken :

- grote omweg ;
- grote helling van de weg via de nieuwe brug ;
- onveiligheid, er is immers geen afzonderlijk gescheiden fietspad ;
- geen rechtstreekse verbinding tussen de nieuwe brug en de Durmedijk, noch kant Hamme, noch kant Elversele (men zal zien dat er aan de uiteinden van de brug paden naar beneden zijn gevormd door fietsers en voetgangers die zo een belangrijke afkorting kunnen maken).

Het opnieuw beschikbaar stellen van de oude brug en het toegankelijk maken voor voetgangers, fietsers en bromfietzers zou niet alleen nuttig zijn voor het toerisme, maar ook door de scholieren die van Hamme naar Sint-Niklaas trekken of van Elversele of Tielrode naar Hamme komen, sterk op prijs worden gesteld. Kan de minister deze visie op de functie van de Mirabrug en de toegangswegen onderschrijven ?

Het dossier van het al of niet herstellen van de Mirabrug – samen met de toegangswegen eigendom van het Vlaams Gewest – bleef jaar na jaar uitgesteld. Intussen ligt de brug met het merkwaardig ijzervakwerk te verroesten. De dienst voor Bescherming van Monumenten en Landschappen erkende eerder de oeververbinding tussen Hamme en Elversele als een beschermd monument.

Welke recente studies zijn er gebeurd in verband met de toestand van de Mirabrug ?

Zijn er concrete ontwerpplannen om de brug en de toegangswegen opnieuw toegankelijk te maken voor fietsers en voetgangers ? Zo ja, welke ? Wat is de geraamde kostprijs ?

Welke alternatieven verdienen de voorkeur ? Is hierover overleg gepland en zo ja met welke instanties ?

Wanneer kunnen kredieten voor de herstelling van de Mirabrug worden opgenomen in de begroting ?

Antwoord

Begin de jaren zeventig bleek de brug over de Durme te Hamme niet meer te voldoen aan de evolutie van het verkeer. Deze brug was in wezen een trambrug, waarvan het wegverkeer eveneens gebruik kon maken. De

tramlijn werd rond de jaren zestig vervangen door een buslijn, en de brug werd omgebouwd voor gewoon verkeer. Het was een éénbaanvakbrug, waardoor het verkeer door middel van verkeerslichten afwisselend over de brug kon rijden. Hierdoor ontstonden er uiteraard lange files, meer nog toen later de autosnelweg E17 (E3) in gebruik werd genomen.

Op enkele honderden meters afwaarts van de trambrug werd toen een dubbele baanbrug ingeplant en gebouwd. Slechts één brug wordt momenteel gebruikt voor het verkeer, terwijl de andere (afwaartse) als "monument" in de gemeente werd beschouwd.

De ganse brug bestaat uit een aanbrug op elke oever, met daartussen een horizontale draaibrug die op een excentrische geplaatste pijler in de vaaropening is opgesteld. De bediening gebeurt vanop de brug zelf, waardoor de bruggedraaiër bij het openstaan van de brug, geïsoleerd staat. Enkel de metalen constructie van de aanbruggen (vakwerk in andreaskruisen) gebouwd rond de eeuwwisseling, is door Monumenten en Landschappen beschermd, terwijl het draaiend deel van de brug, een na-oorlogse constructie, niet werd beschermd.

Vanuit de gemeente heeft altijd een zeer sterke interesse bestaan voor het behoud, en dus het gebruik van deze brug. Momenteel is de staat van de brug in zijn geheel slecht. Door het verouderde mechanisme, het zetten van de middenpijler en van de landhoofdpijlers, verliep het openen en het sluiten zeer moeilijk, en kwam er meestal een externe trekkracht aan te pas (pont of sleepboot) om de brug te bedienen ; een vrij dure aangelegenheid. Toen de laatste maal de brug met veel moeite werd opengedraaid, kon ze niet meer worden gesloten en heeft men ze in deze positie laten openstaan.

Aangezien de Durme zelf geen economische waarde meer heeft, en gezien het bestaan van de nieuwe oeververbinding meer afwaarts van de rivier, kon de brug blijven openstaan. In deze toestand is zij nu wel een gemak voor de meer opwaarts gelegen watersportclub, maar blijkbaar een ongemak voor het plaatselijk gebruik van de oeververbinding.

Indien het in de bedoeling ligt deze brug opnieuw in gebruik te nemen, moeten alle onderdelen grondig worden hersteld en zal de brug uiteraard opnieuw moeten worden bediend. Dit komt overeen met de volgende kostenposten : beide aanbruggen ; landhoofd en landhoofdpijlers ; metalen brugconstructie en wegdek ; draaibrug ; bewegingsmechanisme ; ramingswerken op en afwaarts de middenpijlers ; signalisatie op de oevers en op de rivier ; de bediening van de brug zelf.

In ieder geval zal er eerst een grondige en doorgedreven inspectie B moeten worden uitgevoerd. Uitgaande van dit resultaat kan dan naar een eventuele oplossing worden gezocht. Uit de aard van de bescherming zal de vernieuwde brug van een zelfde constructie moeten zijn voor voetgangers, fietsers en bromfietzers, maar zal dan wel, enkel ten behoeve van de pleziervaart, zoals voorheen moeten worden bediend. Een (eventueel voorlopige of alternatieve) oplossing voor het verkeer van fietsers, voetgangers en dergelijke, zou erin kunnen bestaan de niet gebruikte baanbrug zo in te richten dat zij op een vlotte wijze door voetgangers en fietsers zou

kunnen gebruikt worden. Op de rechteroever kan vanaf de dijkweg een trap of toegang gemaakt worden naar de vrije brug, en op de linkeroever kan er een toegang gemaakt worden, én van op de dijk én vanuit een langsheen de brugoprit gelegen toegangsweg. Zelfs de groene zones van de brede brugopritten zouden tot voet- en fietspad kunnen omgebouwd worden.

Wat de vier concrete vragen betreft kan het volgende worden meegedeeld.

- Studies in verband met de toestand van de Mirabrug. Er werden geen bijzondere studies uitgevoerd, aangezien door de aanwezigheid van de nieuwe baanbrug de Mirabrug buiten dienst kon blijven en later eventueel kon worden afgebroken.
- Concrete plannen om de oeververbinding opnieuw gebruiksklaar te maken. Er werden geen concrete ontwerpplannen uitgevoerd om de brug en de toegangswegen opnieuw toegankelijk te maken voor fietsers en voetgangers, aangezien door de aanwezigheid van de nieuwe baanbrug de Mirabrug buiten dienst kon blijven en later eventueel kon worden afgebroken.
- Welk alternatief. Het gebruik van de momenteel niet-gebruikte afwaartse baanbrug en van de overbreedte van de opritten naar deze brug, dit in aansluiting (trap, helling) met de dijkwegen onder de brug. In dit geval dient er overleg te worden gepleegd met de afdeling Wegen Oost-Vlaanderen, beheerder van de expresweg en de baanbrug.
- Opnemen van kredieten in de begroting. Op het investeringsprogramma van de begroting '96 worden geen kredieten voor de renovatie of het opnieuw in dienst nemen van de brug ingeschreven. Vooraleer dit gebeurt zal duidelijk de opportuniteit van het verder in dienst nemen van de brug moeten aangetoond worden.

Vraag nr. 7

van 24 oktober 1995

van de heer GEORGES CARDOEN

Opvulregel – Overgangsmaatregelen

Op 13 juli 1994 keurde de Vlaamse Raad een voorstel van decreet goed ter wijziging van artikel 87 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw. In dit decreet worden een aantal overgangsmaatregelen aangeboden inzake de afschaffing van de opvulregel. Voor de aanvragen die in aanmerking komen voor deze overgangsmaatregelen wordt voorzien in een specifieke procedure, waarbij de Vlaamse regering de uiteindelijke beslissing neemt, na advies van het college van burgemeester en schepenen, en na advies van een college van deskundigen dat bestaat uit verschillende gemachtigde ambtenaren. Van de beslissing van de Vlaamse regering zou aan de vergunningsaanvrager en het college van burgemeester en schepenen kennis gegeven worden binnen een termijn van zes maanden van de datum van het ontvangstbewijs. Een soepele behandeling van de dossiers werd door de toenmalige minister in het vooruitzicht gesteld.

1. Kan de minister een overzicht geven van het aantal desbetreffende aanvragen dat per provincie werd ingediend ?
2. Hoeveel van deze aanvragen werden reeds afgehandeld ? Hoeveel aanvragen kregen een positieve beslissing ?
3. Zijn er concrete maatregelen genomen om de afhandeling van de resterende "hangende" aanvragen te versnellen ? Is er een nieuwe streefdatum waartegen alle dossiers moeten afgewerkt zijn ?

Antwoord

1. Inzake de opvulregel (artikel 87) werden 568 aanvragen ingediend, verdeeld als volgt :

Antwerpen :	115
Vlaams-Brabant :	161
Limburg :	54
Oost-Vlaanderen :	139
West-Vlaanderen :	99

2. Voor meer dan de helft van deze aanvragen werd een ministerieel besluit genomen en betekend. Uit een steekproef blijkt dat in circa 2 gevallen op 3 een vergunning werd afgeleverd.

3. De administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting, Monumenten en Landschappen heeft de afhandeling van alle dossiers gepland tegen midden december '95.

Vraag nr. 8

van 25 oktober 1995

van de heer JOHAN MALCORPS

Verkaveling woonuitbreidingsgebied Boom – Opportuniteit

In de richtlijn van de voorganger van de minister van 17 september 1993 inzake het aansnijden van woonuitbreidingsgebieden, bevestigd in zijn omzendbrief van mei 1994, wordt duidelijk gesteld dat woonuitbreidingsgebieden op binnenliggende gronden niet voor bebouwing kunnen worden vrijgegeven, tenzij de noodzaak tot aansnijden wordt verantwoord door een kwantitatieve en kwalitatieve woonbehoefte studie op gemeentelijk niveau. Dit op basis van de consequente keuze voor een ruimtelijk inbreidingsbeleid van de vorige Vlaamse regering, dat ook de filosofie zou uitmaken van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Blijft deze stelregel onverkort van kracht onder de nieuwe regering ? Dit mogen we veronderstellen, aangezien in het nieuwe regeerakkoord evengoed bij inbreiding als toonaangevend ruimtelijk principe wordt gezworen.

Dit betekent dat we mogen verwachten dat de minister of de bevoegde ambtenaren in deze optreden tegen beslissingen op gemeentelijk niveau die hiertegen ingaan.

In de gemeente Boom zijn er concreet plannen voor een verkaveling van "Put N" (gelegen tussen de Van Leriduslaan, de Van Artevelde-, Begonia- en Kerkhofstraat) : in feite gaat het om een jong bos met open plaatsen en een rietveld, gegroeid op een met zand

opgespoten kleiput, met name om een waardevol natuurterrein dat op het gewestplan evenwel is ingekleurd als woonuitbreidingsgebied. Uit de kadastragegevens blijkt bovendien dat een groot deel van het gebied eigendom is van het Vlaams Gewest.

Een groot deel van de Boomse bevolking voert actie voor het behoud van deze open ruimte in de gemeente. Aangezien in dezelfde gemeente herwaarderingsgebieden verkommeren en er een groot probleem is van leegstand van woningen, kan een verkaveling van deze zone onmogelijk worden gemotiveerd op basis van een objectieve woonbehoefte studie.

Een dergelijke gewichtige test-case als een verkaveling van het "Bos N" of een reeks van sluipende verkavelingen aan de rand van het "Bos N" zou principieel van de hand moeten worden gewezen.

Heeft de minister derhalve de nodige maatregelen getroffen om de geplande verkavelingen te doen stopzetten ?

Antwoord

Bij de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting, Monumenten en Landschappen is geen verkavelingsaanvraag bekend voor de zogenaamde "Put N".

Reeds op 12 mei 1981 werd bij koninklijk besluit een onteigeningsbesluit opgemaakt met het oog op de bouw van sociale woningen op de kleiputten. In 1983 werd deze aangelegenheid ter discussie gesteld, omdat uit een brief van het gemeentebestuur bleek dat de toenmalige Dienst Groen Plan de putten geheel of gedeeltelijk wenste te bestemmen voor bosbouw.

Op 5 juli 1993 werd een principieel gunstig advies verstrekt om in dit gebied een sociale verkaveling te realiseren. Recent contact met de gemeente heeft uitgewezen dat zij nog geen beslissing over deze problematiek hebben genomen.

Verder kan ik erop wijzen dat in het kader van de studie van een structuurplan voor de Rupelstreek, die eventueel aanleiding kan geven tot aanpassingen van het betrokken gewestplan, deze problematiek zeker wordt behandeld.

Vraag nr. 9 van 25 oktober 1995 van de heer JOHAN MALCORPS

Illegale campings – Regularisatie of sanering

In Vlaanderen zijn er tal van zogenoemde "illegale" campings. Volgens berekeningen van het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme zijn er van de 534 kampeertreinen in Vlaanderen op dit ogenblik 282 terreinen die reglementair niet voldoen. 119 van deze campings bevinden zich aan de kust. Door het besluit van 23 februari (verschenen in het Belgisch Staatsblad op 1 augustus van dit jaar) zou aan deze wildgroei een eind moeten gesteld worden. Vanuit de milieu- en natuurbeweging wordt echter gevreesd voor een stelselmatige regularisatie in plaats van een sanering van de bestaande toestand.

Kan de minister een globaal inzicht geven van het aantal kampeertreinen dat volgens zijn diensten in over-

treiding is met de ruimtelijke bestemmingen en dus door toepassing van de nieuwe kampeerwet op termijn zou verdwijnen en het aantal kampeertreinen waarbij eerder aangedrongen zal worden op bijkomende investeringen om alsnog in regel te zijn ?

Antwoord

Gezien de aard van de vraag is het niet mogelijk om alle gegevens te verzamelen tegen de gestelde termijn.

De opzoekingen werden aangevat en de resultaten ervan zullen zo vlug mogelijk worden meegedeeld.

Vraag nr. 10 van 26 oktober 1995 van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Ninoofsesteenweg Herne – Breekwerf

Bij het binnenrijden van de Vlaams-Brabantse gemeente Herne kan men langs de werken aan de Ninoofsesteenweg vaststellen dat er ter hoogte van het Hof te Scheibek een betonfabriekachtige constructie is opgetrokken.

Deze breekwerf lokt bij de buurtbewoners heel wat reacties uit.

De werf recycleert de oude stukken opgebroken beton om er nieuwe beton mee aan te maken. Op zich is de recyclage een goede zaak, maar de ligging van de werf is nogal ongelukkig gekozen. De landerijen en de weiden rond het Hof te Scheibek zijn namelijk natuurgebied.

De geruchten doen de ronde dat deze werf nog een aantal jaren zou blijven staan om ook te voorzien in beton voor andere wegenwerken in de buurt.

1. Kan de minister mij meedelen hoelang de breekwerf in deze buurt blijft staan ?
2. Indien de werken niet op het geplande tijdstip klaar zijn, dient er dan een bijkomende vergunning te worden aangevraagd ?
3. Is er over de staat van het terrein na de afbraak van de werf reeds een akkoord met de aannemer ?
4. Hoelang zullen de werken aan de Ninoofsesteenweg, die reeds enkele maanden bezig zijn, nog aanslepen ? Is het mogelijk om een einddatum van deze werken naar voor te schuiven ?

Antwoord

1. Overeenkomstig de vigerende bepalingen werd de vergunning verleend voor een termijn van 1 jaar, aanvangend op 1 augustus 1995 en eindigend op 31 juli 1996.
2. De milieuvergunning kan slechts éénmaal worden verlengd voor maximum dezelfde duur als die oorspronkelijk werd toegestaan.
3. Aangezien de vestiging van de tijdelijke installatie is gesitueerd op private gronden, zijn de voorwaarden voor herstel van het terrein na beëindiging van de

vergunning mij niet bekend. Het betreft een overeenkomst tussen de eigenaar van het terrein en de NV Wegenbo. Dit is een burgerrechtelijke materie. Ik meen echter te weten dat de bewuste terreinen, die gelegen zijn in een zone voor ambachtelijke bedrijven en KMO's, in de oorspronkelijke staat dienen te worden hersteld.

4. De vermoedelijke einddatum van de werken aan de Ninoofsesteenweg is oktober 1996.

Vraag nr. 11
van 6 november 1995
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Bedrijvzones Vlaams-Brabant – Voorstellen GOM

Enige tijd geleden ontving ik een schrijven van de GOM Vlaams-Brabant met hun standpunten over de bedrijvzones in Vlaams-Brabant.

In deze nota is er sprake van :

- nieuwe terreinen die via gewestplanwijziging worden gerealiseerd ; dit is het geval voor Tienen, Leuven, Diest en Halle ;
- nieuwe terreinen die via een BPA worden gerealiseerd, zoals voor Halle-Lembeek, St.-Pieters-Leeuw, Beersel ;
- nieuwe voorstellen voor vestiging van bijkomende bedrijvzones in Vlaams-Brabant en dit in Affligem, Liedekerke, Kampenhout en Steenokkerzeel. Het zou hier gaan over ongeveer 114 ha.

1. Hoever staat het met de uitwerking van de nieuwe voorstellen van de GOM Vlaams-Brabant in verband met de bijkomende bedrijvzones in de gemeenten Affligem, Liedekerke, Kampenhout en Steenokkerzeel ? Graag een gedetailleerd overzicht. Waar komen de bedrijvzones in kwestie, hoe groot zijn ze, voor welke industrie zijn ze gepland ?
2. Hoeveel bedrijfsruimtes staan er in de onmiddellijke omgeving van deze gemeenten leeg (bv. Affligem-Ternat) ?
3. Is er reeds overleg gepleegd met de diverse gemeentebesturen over de mogelijke vestiging van deze bedrijvzones ?

Antwoord

1. In het kader van haar 20-jarig bestaan heeft de GOM Vlaams-Brabant krachtlijnen uitgewerkt voor zes thema's in verband met de ontwikkeling van Vlaams-Brabant.

Eén van deze thema's betreft de bedrijfszones.

In deze nota doet de GOM voorstellen voor nieuwe bedrijventerreinen die in het arrondissement Halle-Vilvoorde betrekking hebben op volgende gemeenten en lokaties :

Affligem – E 40	25 ha
Affligem-Molenstraat	25 ha
Liedekerke	30 ha

Kampenhout	20 ha
Steenokkerzeel	14 ha

Over juiste lokatie en inrichtingsvoorstellen zijn nog geen gegevens bekend.

In overeenstemming met de beslissing van de Vlaamse regering van 5 april 1995, worden deze voorstellen van bestemmingswijziging thans getoetst aan "de gewenste ruimtelijke structuur in Vlaanderen".

Thans kan reeds worden gesteld dat zeker sommige van deze voorstellen (bv. Affligem) in tegenstelling zijn met deze visie. Een definitief standpunt zal ik kortelings meedelen aan de GOM Vlaams-Brabant.

2. Een inventaris van de verlaten bedrijfsruimten bestaat heden nog niet. Het decreet van 19 april 1995 biedt een juridisch kader voor deze inventaris ; dit decreet moet evenwel nog operationeel worden gemaakt.
3. In haar nota stelt de GOM dat overleg met de gemeenten zal worden opgestart in het kader van de noodzakelijke gewestplanwijzigingen. Vanwege mijn administratie is hieromtrent nog geen initiatief genomen.

Vraag nr. 12
van 6 november 1995
van de heer RENE SWINNEN

Ring Aarschot – Volttooiing

De stad Aarschot wacht met ongeduld op de doortrekking van de verbinding tussen de oostelijke en de westelijke ring.

Het stadsbestuur heeft reeds haar goedkeuring gegeven om de verkeersbeveiligende doortrekking van de Terheidelaan tot aan de Herseltsesteenweg te realiseren. Met de aanleg van de westelijke omlegging werd een nieuw verkeersknelpunt geschapen aan de Terheidelaan met de aansluiting op de Liersesteenweg. De herinrichting van dit kruispunt is nu gerealiseerd en de garantie van de NMBS is verkregen dat de spoorwegbocht niet wordt verlegd.

1. In welk stadium bevindt het uitvoeringsdossier zich ?
2. De voorganger van de minister had de uitvoering van de werken reeds opgenomen in de begroting 1994. Voor wanneer zijn de noodzakelijke kredieten vastgelegd ?

Antwoord

Ten noordoosten van Aarschot zijn er inderdaad verschillende verkeersknelpunten. Dit kan slechts verholpen worden door de verdere afwerking van de ring om Aarschot. In eerste instantie dient de verbinding Liersesteenweg-Herseltsesteenweg te worden gerealiseerd.

Voor deze verbinding is een voorontwerp opgesteld. De uitvoeringsplannen van wegenis en kunstwerken dienen nog te worden opgesteld. De onteigeningen zijn reeds grotendeels voltooid.

Er zijn evenwel nog problemen door het feit dat het tracé door de beschermde omgeving van de Witte Molen loopt.

Anderzijds dient ook te worden vermeld dat door de NMBS nog geen bevestiging werd gegeven van het feit dat zou worden afgezien van de geplande spoorwegbocht. Daarenboven dient er ook nog een overeenkomst te worden afgesloten in verband met overbrugging van spoorwegen en afschaffing van overwegen.

De werken waren opgenomen in het reserveprogramma 1995 en zijn verschoven naar het programma 1996.

Vraag nr. 13
van 8 november 1995
van de heer JOHAN DE ROO

Dampoort Gent – Verkeersproblematiek

Het doorgaand verkeer op de R40 verloopt momenteel over een stalen viaduct (fly-over), gebouwd in 1973, dat in zeer slechte staat verkeert en zo snel mogelijk moet worden gesloopt.

Derhalve werd door de toen bevoegde minister Kelchtermans beslist de nodige werken te programmeren (80 miljoen frank in het reserveprogramma 1994), teneinde te voorzien in de aanleg van de overwelling van de Schutsluis (Kasteelsluis) en in de aanleg van een verkeersplein rondom de zwaaikern. Deze werken maken het mogelijk het viaduct (fly-over) buiten dienst te stellen.

Nochtans werd er onlangs een technische en administratieve werkgroep samengesteld die de opdracht heeft de hele Dampoortproblematiek in een ruimer perspectief te bekijken. Onder meer samen met de aanleg van een verkeersplein en een overbrugging van de Schutsluis als voorlopige oplossing ; een tunnel aan het Octrooiplein ; of een tunnel aan het Octrooiplein met al dan niet een verbinding tot de Koopvaardijlaan ; Aquafinwerken ; een tunnel voor de verbinding Kasteellaan-Dok Zuid ; de Eurostation-voorstellen ; een eventuele noordelijke aansluiting met de Muidelaan na een overbrugging ter hoogte van het Handelsdok, enzovoort. Kortom, voor honderden miljoenen projecten worden overwogen en bestudeerd, maar essentieel is dat het viaduct nog steeds niet kan worden gesloopt, met alle daaraan verbonden risico's om stabiliteitstechnische redenen.

Ook wordt gesproken over de circulatie van het openbaar vervoer, bijvoorbeeld trolleybussen in de Hage-landkaai die in twee richtingen kunnen ingehaald worden, over de bouw van een ondergrondse parking met circa 300 plaatsen, een onderzoek naar boven- of ondergrondse aansluitingsmogelijkheden naar de perons van het NMBS-station, de al dan niet veilige toegankelijkheid voor fietsers en voetgangers en over de eventuele heraanleg van de autobusstations in relatie met het spoorwegstation.

Waarschijnlijk steken in al deze projecten heel mooie en goede ideeën, zonder dat men zich natuurlijk zorgen maakt over de financiële haalbaarheid, en vermoedelijk kan men nog jaren discussiëren tussen alle mogelijke betrokkenen, onder meer de Vlaamse Gemeenschap, de Lijn, de NMBS, Aquafin, de stad Gent, vooraleer er

een consensus ontstaat over het project. Ook mogelijke onteigeningen en de ontsluiting van de aangelanden op de Koopvaardijlaan, zullen bij deze grootschalige projecten nog voor problemen zorgen.

Ondertussen gebeurt er weer niets en kan de in het reserveprogramma 1995 uitgetrokken 80 miljoen frank al worden overgeheveld naar volgend jaar of naar de volgende jaren, in de hoop dat intussen het viaduct wel overeind zal blijven uit gewoonte, met zijn gewichtsbeperking tot 1,5 ton, en wetende dat de voorbijs vijf jaren al zeker voor 20 miljoen frank onderhoudswerken nodig zijn geweest om dit stalen wrak recht te houden.

1. Voor wanneer is de aanbesteding gepland van het verkeersplein rondom de zwaikom en van de overwelling van de Schutsluis ? Hoeveel gaat dit kosten ? Wanneer wordt dit gerealiseerd ?
2. Voor wanneer is het slopen van het stalen viaduct nu eigenlijk gepland ?
3. Wat is de stand van het onderzoek dat loopt met bovenvermelde instanties, begeleid door de studie-bureaus Tritel en SWK, en voor wanneer is de definitieve oplossing ?

Antwoord

1. De aanbesteding voor de aanleg van de rotonde rondom de zwaikom en van de overbrugging van de Schutsluis te Gent is gepland voor begin 1996. De totale kostprijs van het project is geraamd op 194 miljoen frank (inclusief BTW), te verdelen tussen de betrokken partijen als volgt :

Vlaams Gewest :	107 miljoen
NV Aquafin :	65 miljoen
Stad Gent :	9 miljoen
De Lijn :	13 miljoen
	194 miljoen

De realisatie is gepland vanaf het voorjaar 1996 tot eind 1997 (300 werkdagen).

2. De uitvoering der werken wordt opgesplitst in een vijftal opeenvolgende fasen, teneinde de doorgang van het verkeer door het Dampoortknooppunt op elk ogenblik te kunnen verzekeren. De afbraak van de stalen fly-over is gepland in de loop van de fase 2, met name op het ogenblik dat de plaatbrug over de Kasteelsluis wordt gebetonneerd. De fase 2 situeert zich tussen de 4de en de 8ste maand van de uitvoeringstermijn. Het stalen viaduct dient dus uiterlijk 8 maanden na de start der werken te worden afgebroken, met andere woorden normaliter einde 1996 begin 1997.
3. Wat de verdere afwerking van het definitief ontwerp betreft, bespreekt de Technische Werkgroep op dit ogenblik enkele voorstellen uitgewerkt door Stedebouw stad Gent en waarbij, rekening gehouden met de afbraak van het goederenstation Oost en het ter beschikking stellen van de gronden NMBS langs de Kasteellaan, wordt gestreefd naar een globale oplossing voor het Dampoortknooppunt Octrooiplein-Antwerp-plein en dit in de vorm van een lus. De huidige stopplaatsen van de Lijn

zouden via roltrappen worden verbonden met de hooggelegen spoorperrons. Verder wordt gedacht aan de inrichting van een bovengrondse parking op de plaats van het vroeger station kant Antwerpse Steenweg.

Over de constructie van een tunnel in het traject van de te verplaatsen Kasteellaan richting Koopvaardijlaan daarentegen bestaat meer eensgezindheid.

In een voorafgaande fase wordt de brug over het Handelsdok in de verbinding Muidenlaan-Afrika-laan gebouwd, aangezien dit kunstwerk niet wordt gehypothekeerd door de besprekingen met de NMBS.

De administratieve werkgroep buigt zich thans over het probleem van de financiële inbreng van de betrokken partijen. Het Vlaams Gewest is bereid de kosten voor de bouw van de brug over het Handelsdok voor haar rekening te nemen.

Gezien de moeilijkheidsgraad van het definitief ontwerp, kan de realisatie ervan niet vóór het jaar 2000 worden verwacht.

Vraag nr. 14
van 8 november 1995
van de heer JOHAN DE ROO

Ring Gent – Brug Flanders Expo

De sluiting van de buitenring R4 – vak Wondelgem-Zwijnaarde nadert geleidelijk zijn voltooiing. Momenteel is de situatie zo, dat de reeds geruime tijd in gebruik genomen binnenring in één richting wordt gebruikt, namelijk richting Merelbeke-Wondelgem.

De delen van de buitenring die reeds voltooid zijn, worden anderzijds in twee richtingen bereden, bijvoorbeeld vak Zwijnaardsesteenweg-Beukenlaan.

Ongetwijfeld is het de bedoeling om, zodra voltooid, ook de buitenring over zijn gehele lengte in één richting te berijden, namelijk richting Wondelgem-Merelbeke, wat voor de duidelijkheid en de veiligheid van de weggebruiker ook logisch zou zijn. De buitenring in dubbele richting laten berijden impliceert immers een groot potentieel gevaar voor frontale botsingen.

Nochtans, vooraleer deze stap kan worden gezet, dienen maatregelen te worden genomen inzake bereikbaarheid uit alle richtingen van tal van belangrijke aangelanden, bijvoorbeeld Kliniek Maria Middelaars, Flanders Expo, de automobelinspectie aan de Beukenlaan, elk op zich belangrijke traffic builders, alsook voor de bereikbaarheid van enkele particuliere aangelanden.

Het belangrijke bouwwerk, dat reeds meerdere jaren wordt gepland, doch waarvan studie en realisatie telkenjare verdaagd wordt, is de bouw van een brug over de Ringvaart ter hoogte van Flanders Expo en het bijbehorend wegencomplex (zie bijgevoegd plan).

Dit kunstwerk en wegencomplex zijn niet alleen nodig om redenen van ontsluiting, doch in de eindfase ook de verbinding tussen de R4 en de E40, en moeten dus als een onontbeerlijke schakel in het wegennetwerk worden beschouwd.

1. Is de studie hierover reeds uitgevoerd ?
2. Is deze studie toegewezen aan het studiebureau SWK, zoals eerder voorgesteld met ontwerpovereenkomst door de administratie ?
3. Wanneer zullen deze werken effectief worden uitgevoerd ?
4. Zullen, gelet op de vooruitgang van de wegenwerken aan de R4-Linkeroever, deze brug en het wegencomplex nog tijdig klaar geraken ?
5. Zijn de brug en het wegencomplex zo ontworpen en gemoderniseerd dat ze ook kunnen worden gebruikt vanuit het St.-Pietersstation naar Flanders Expo ?
6. Is de doortrekking naar de Roosakker nog behouden of is dit idee definitief verlaten ?

Antwoord

1. De studie van het project (de brug over de Ringvaart + de grond- en de wegeniswerken) dient nog te worden opgestart.
2. De studie werd nog niet toegewezen.
3. Het rollend driejarenprogramma plant de uitvoering van de brug in 1997 en de realisatie van de aansluitende wegenis in 1998.
4. Het laatste vak van de R4-buitenring, met name de gewestweg N466 (Deinse Steenweg) - Beukenlaan, dat de aansluiting met de terreinen Flanders Expo moet tot stand brengen, werd aanbesteed op 16 november laatstleden en zal in het voorjaar 1996 van start gaan. Er wordt verwacht dat deze wegenis eind 1996 – begin 1997 zal voltooid zijn. Hierop aansluitend kan dan met de bouw van de brug worden begonnen.
5. Op basis van de reeds gevoerde besprekingen met diverse besturen werden enkele voorstudies van het complex uitgewerkt. Er wordt definitief afgestapt van het idee om een rechtstreekse verbinding te realiseren met het Sint-Pietersstation, aangezien het gevaar groot is dat deze aansluiting als rechtstreekse invalsweg vanuit de E40 naar het stadscentrum zal fungeren, wat vanuit verkeerstechnisch en stedenbouwkundig oogpunt nefast is en de leefkwaliteit van de omgeving rondom het station ernstig zou hypothekeren.
6. Dit aspect is nog in onderzoek bij de administratie. Een eventuele oplossing dient evenwel rekening te houden met de belangrijke transportfunctie die zal worden toebedeeld aan de ring, in het kader van de ontwikkeling van de hoofdtransporten.

Vraag nr. 15
van 8 november 1995
van de heer JOHAN DE ROO

Ring Gent – Voltooiing

De R4-ring om Gent zal slechts zijn verkeersverdelende functie volwaardig vervullen als hij helemaal voltooid is, met name als ook het vak Zwijnaardsesteenweg-Merelbeke, met verbinding naar de bestaande R4-autosnelweg richting Haven (Kennedylaan), voltooid is.

Nochtans zijn hiervoor nog heel wat werken uit te voeren : een drietal te bouwen bruggen en een belangrijk stuk wegnnet, wat alles samen zeker nog enkele honderden miljoenen investeringen zal vergen (zie plannetje als bijlage).

Ook de verbinding R4-E40 ter hoogte van Josephine Charlotte is dringend nodig teneinde een volwaardige verbinding te krijgen, doch dit project is opgenomen in het programma 1995 voor een bedrag van 60 miljoen frank.

1. Is de verdere voltooiing van de R4, vak Zwijnaardsesteenweg-Merelbeke, reeds gepland ?
2. Wanneer zullen deze werken dan voltooid zijn en kan de verbinding in gebruik worden genomen ?
3. Is er bij het ontwikkelen van het project rekening gehouden met de laatste wijzigingen aan het gewestplan Gent en Kanaalzone en zo ja, op welke wijze ?
4. Wanneer is de aanbesteding gepland van de brug over de E40 ter hoogte van Josephine Charlotte, nodig voor de verbinding R4-E40 te Merelbeke, en die in het effectief programma 1995 is opgenomen voor een bedrag van 60 miljoen frank ?
5. Wanneer zal deze verbinding R4-E40 te Merelbeke (Josephine Charlotte) voltooid zijn en in gebruik kunnen worden genomen ?

Antwoord

1. De verdere voltooiing van de R4, vak Zwijnaardsesteenweg-Merelbeke, is gepland na 1998.
2. Rekening houdende met een minimum uitvoeringstermijn van 2 jaar voor de 3 kunstwerken en de wegeniswerken, kan de voltooiing en de ingebruikname van dit wegvak, en dus van de volledige R4, verwacht worden in 2001.
3. Het project R4, vak Zwijnaardsesteenweg-Merelbeke, houdt nog geen rekening met de recente evolutie inzake aanpassing van het gewestplan in deze regio. De ontsluiting van het hoogtechnologisch bedrijf Teleport moet het voorwerp uitmaken van een afzonderlijke studie gekoppeld aan het globaal project Teleport. Zolang hierover geen nauwkeurige gegevens bekend zijn, onder meer wat de omvang van het bijkomend af- en aanrijdend verkeer ten gevolge van het hoogtechnologisch bedrijf aangaat, is een aanpassing van het R4-ontwerp voorbarig.

4. De aanbesteding van de brug over de E40 te Merelbeke kan worden verwacht tegen het bouwverlof van 1996 (opgenomen in het voorstel-programma van 1996 voor een bedrag van 60 miljoen frank).
5. De op de brug aansluitende wegen zijn opgenomen in het programma 1997. Rekening gehouden met een uitvoeringstermijn van 1 jaar wordt verwacht dat de verbinding R4-E40 te Merelbeke eind 1998 in gebruik kan worden genomen.

Vraag nr. 16
van 8 november 1995
van de heer WILLY KUIJPERS

Gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse – Advocatenkosten

In De Morgen verscheen zopas een stukje over het nieuwste boek van Peter Renard van Knack omtrent de hele misstand van de ruimtelijke ordening in Vlaanderen.

Volgens dit artikel zouden de advocatenkosten van de "gewestplanfraudeurs", wier zaak uiteindelijk op een sisser afliep, op bevel van minister Kelchtermans gedragen zijn door de Vlaamse Gemeenschap. Deze kosten bedroegen meer dan 1,3 miljoen frank. Nochtans waren betrokkenen op het ogenblik dat de feiten zich voordeden noch kabinetmedewerkers, noch ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap, althans volgens dit artikel. De heer Renard merkt hierbij op dat op deze manier de burger tweemaal betaalde : één keer voor de fraude en één keer voor de proceskosten.

1. Voor welke medewerkers (ambtenaren, kabinetmedewerkers, en deze laatsten in welk statuut) draagt de Vlaamse Gemeenschap de advocatenkosten ingeval hun handelingen aanleiding geven tot een rechtszaak ?
2. Hadden de betrokkenen op het ogenblik van de feiten juridisch het statuut van ambtenaar of kabinetmedewerker ?
3. Op welke basis besliste de Vlaamse Gemeenschap de advocatenkosten in deze zaak te betalen ?
4. Wat is het juiste bedrag van advocatenkosten, gerechtskosten en andere kosten die in de zaak van de zogenaamde "gewestplannenfraude" betaald werden door de Vlaamse Gemeenschap ?
5. Is dit geoorloofd, aangezien deze feiten – los van hun mogelijke verklaring – voor de publieke opinie onaanvaardbaar waren en niet voortvloeiden uit de normale en politiek eerbare uitoefening van een functie ?

Antwoord

1. De Vlaamse Gemeenschap draagt de kosten van verdediging voor alle medewerkers telkens haar eigen belang, als burgerlijke aansprakelijke van haar aangestelden, eveneens betrokken is of in het gedrang zou kunnen komen.
2. Het antwoord is bevestigend.
3. De toenmalige gemeenschapsminister van Ruimte-

lijke Ordening en Huisvesting heeft na onderzoek geoordeeld dat de betrokkenen wel degelijk gehandeld hebben in uitoefening van hun ambt. Het komt mij niet toe een waardeoordeel uit te spreken over deze beslissing.

4. De totale uitgave bedraagt 1.745.207 frank.
5. Zoals bovenvermeld heeft enerzijds mijn voorganger geoordeeld dat de betrokkenen gehandeld hebben in uitoefening van hun ambt en dienden anderzijds de eigen belangen van de Vlaamse Gemeenschap in deze aangelegenheid te worden verdedigd. Ik stel bovendien vast dat het Rekenhof zijn visum niet heeft geweigerd voor de betalingen in verband met de verdediging.

Vraag nr. 17
van 8 november 1995
van de heer MICHEL DOOMST

Opvulregel – Toepassing

Krachtens het decreet van 13 juli 1994 houdende wijziging van artikel 87 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (Belgisch Staatsblad van 17 september 1994), kunnen bouwaanvragen worden ingewilligd voor gronden die gelegen zijn binnen een huizengroep met residentiële bestemming.

De restrictieve interpretatie van deze uitzonderingsbepaling sluit niet uit dat de interpretatie die aan het begrip huizengroep werd gegeven in de toelichting bij het koninklijk besluit van 28 december 1972, gewijzigd bij koninklijk besluit van 13 december 1978, betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, niet meer toepasbaar zou zijn.

Derhalve dient voor het bepalen van de 70 meter rekening te worden gehouden met de potentiële bebouwing binnen het landelijke woongebied.

Wordt voor de toepassing van de 70 meter-regel eveneens gerekend vanaf de grens van het landelijk woongebied tot de eerstvolgende woning gelegen in een ander bestemmingsgebied waarin volgens de modaliteiten van overgangsmaatregel nog residentiële bebouwing kan worden vergund ?

Antwoord

Het artikel 87 van de wet van 29 maart 1962, ingevoerd krachtens het decreet van 13 juli 1994, schaft de mogelijkheid tot toepassing van de zogenaamde "opvulregel" gewoonweg af, dit in tegenstelling tot wat in de vraagstelling wordt gesuggereerd. Wel was er een overgangsmaatregel ingebouwd, waarbij in bepaalde gevallen en op uitdrukkelijke voorwaarde dat vóór 31 maart 1995 een bouwaanvraag voor een woning was ingediend, toch nog een bouwvergunning voor deze woning kon worden verkregen. Bij de beoordeling van deze aanvragen heeft het college van deskundigen dat hierover advies diende uit te brengen, voor de interpretatie van de afstandsregel steeds de stelling aangehouden dat voor het bepalen van de tussenafstand, de grens van het (landelijk of ander) woongebied diende te worden

beschouwd als het meetpunt van waaruit de tussenafstand tot de bestaande bebouwing (huizengroep) in het aanpalend gebied met een andere bestemming, diende te worden gemeten.

Zoals het Vlaams parlementslid terecht opmerkt worden de huidige aanvragen getoetst aan de bepalingen van het vigerende artikel 87. Deze bepalingen stellen duidelijk dat de voorschriften van artikel 23, 1° van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de toepassing en de inrichting van de gewestplannen, van toepassing zijn voor de aanvragen die gebaseerd zijn op het voorleggen van een stedenbouwkundig attest.

Voor de aanvragen die hun grondslag niet vinden in het voorleggen van een stedenbouwkundig attest zijn de volgende bepalingen van toepassing. Voor de overige vergunningsaanvragen kan slechts vergunning worden toegekend indien de grond op de dag van de inwerkingtreding van het gewestplan gelegen is binnen een huizengroep met residentiële bestemming en aan dezelfde kant van een openbare weg die geen aardeweg is, en die gelet op de plaatselijke toestand, voldoende is uitgerust. De afstand gemeten op de as van de weg, tussen de gevels die het dichtst bij elkaar liggen van gebouwen met residentiële woonbestemming mag, op de gevelpunten die zich het dichtst bij de voorliggende weg bevinden, niet meer bedragen dan 70 m. Voor het meten van de afstand van 70 m kunnen geen huizen in aanmerking worden genomen waarvan de voorgevel niet geheel of gedeeltelijk gelegen is binnen een zone van 50 m te bepalen vanaf de rand van de voorliggende weg. De ontworpen woning, met inbegrip van de bijgebouwen, heeft een maximaal bouwvolume van zeventienhonderd kubieke meter. Deze bepalingen zijn van toepassing in alle gebieden die geen woongebied zijn, met uitsluiting van de industriegebieden, de ontginningsgebieden, de groengebieden, waaronder kunnen worden onderscheiden natuurgebieden en natuurgebieden met wetenschappelijke waarde of natuurreservaat : de bosgebieden met ecologische waarde en de parkgebieden.

Vraag nr. 18
van 8 november 1995
van de heer MARC OLIVIER

Vlaamse openbare instellingen – Doorlichtingen en audits

Krachtens het besluit van de Vlaamse regering van 28 juni 1995 houdende toewijzing van bevoegdheden inzake bestuur van of toezicht op de Vlaamse openbare instellingen, werden ministers belast met het bestuur van of het inhoudelijk toezicht op een aantal openbare instellingen.

1. Worden met betrekking tot de instellingen waarover de minister de voogdij uitoefent momenteel doorlichtingen of audits uitgevoerd of voorbereid en zo ja, welke instellingen ?
2. Door wie worden de doorlichtingen of audits verricht ?
3. Wanneer worden de resultaten bekendgemaakt ?
4. Welk gevolg zal eraan worden gegeven ?
5. Wat is de vermoedelijke kostprijs ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan de ministers Luc Van den Brande, Luc Van den Bossche, Theo Kelchtermans, Wivina Demeester-De Meyer, Leo Peeters, Eric Van Rompu en Luc Martens.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Vraag nr. 19 van 10 november 1995 van de heer JOHAN MALCORPS

Scheldeverdieping – Toewijzingsprocedure baggerwerken

Op 17 maart 1975 werd door de toenmalige federale minister van Openbare Werken een onderhandse overeenkomst gesloten met de Tijdelijke Vereniging bestaande uit drie baggerbedrijven (De Nul, Decloedt en Dredging International). Deze overeenkomst behelste het uitvoeren van baggerwerken op de Beneden Zeeschelde op Belgisch grondgebied en op de Westerschelde op Nederlands grondgebied en het uitvoeren en storten of opspuiten van de specie. Deze opdracht is sindsdien blijkbaar verschillende keren verlengd en overgenomen door de Vlaamse overheid.

Tegen de oorspronkelijke onderhandse overeenkomst en de eerste bij-akten ter verlenging van deze overeenkomst, is in het verleden bij herhaling verzet aangetekend vanuit de Inspectie Financiën en het Rekenhof. Daarbij werd telkens aangedrongen op een openbare aanbesteding.

Nu het bestaande pakket baggerwerken door de recente beslissing over de Scheldeverdieping aanzienlijk wordt verruimd, rijst opnieuw de vraag naar de wijze waarop deze nieuwe werken worden aanbesteed.

Is er al beslist over de wijze waarop de opdracht voor de baggerwerken voor de Scheldeverdieping zal worden gegeven? Wordt het een nieuwe opdracht, of een voortzetting van het bestaande contract?

Als er voor de laatste procedure is beslist, heeft de minister dan voldoende garanties voor concurrentiële prijzen? En wat is er dan beslist voor 1999, als er een nieuwe overeenkomst moet worden afgesloten? Wordt dan wel een openbare aanbesteding uitgeschreven?

Antwoord

De Vlaamse regering heeft zicht op 16 oktober 1987 contractueel verbonden met de Tijdelijke Vereniging Zeeschelde, gevormd door de NV Dredging International, NV Ondernemingen Jan De Nul en de NV Baggerwerken Decloedt & Zoon, en dit tot 31 maart 1999. Het voorwerp van dit contract luidt: "Het uitvoeren van baggerwerken van allerlei aard, met door het Bestuur voorgeschreven materieel, op de Beneden Zeeschelde op Belgisch grondgebied en op de Westerschelde op Nederlands grondgebied:

- met het oog op het verdiepen, het verbreden en het onderhouden van de vaargeul, van aanlegplaatsen, van toegangen tot deze aanlegplaatsen en tot de sluisen, etc.;
- met het oog op het lichten van schepen of wrakken;
- om welkdanige reden."

Ook de verdiepingsbaggerwerken zijn dus voor het voormelde contract gedekt. Bovendien zijn de verdiepings- en onderhoudsbaggerwerken technisch en fysisch niet van elkaar te scheiden. Daar waar verdiept moet worden, wordt immers vrijwel continu aan onderhoud gedaan. Tijdens het Vlaams/Nederlands ambtelijk overleg op de bijeenkomst dd. 27 september 1995 van de Technische Scheldecommissie, is daarom overeengekomen de uitvoering van de verdiepingsbaggerwerken opwaarts de rede van Vlissingen te laten uitvoeren volgens het huidige contract met de Tijdelijke Vereniging Zeeschelde en dit tot 31 maart 1999, datum van het aflopen van de overeenkomst. Hierdoor worden tevens schadeclaims van de huidige aannemerscombinatie vermeden. Vanaf 1 april 1999 zullen de baggerwerken worden toegewezen volgens de Europese regelgeving inzake overheidsopdrachten. De verdieping van de rede van Vlissingen-Wielingen (westelijk van de coördinaat 3°20' OL) zal worden aanbesteed met een Europese publikatie en oproep tot de kandidaten. Dit is immers een volledig nieuw werk.

De prijzen voor de baggerwerken in de Westerschelde kunnen in vergelijking met de wereldmarktprijzen als concurrentieel worden beschouwd. Deze Tijdelijke Vereniging Zeeschelde is volledig vertrouwd met de omstandigheden en kan het vereiste gespecialiseerde personeel en materieel beschikbaar stellen.

Voor de verdiepingswerken is de Tijdelijke Vereniging Zeeschelde bereid een extra korting toe te staan op de eenheidsprijzen. Een aanbesteding betekent niet noodzakelijk goedkopere prijzen. Ik verwijs hier naar de op 10 december 1990 door het Vlaams Gewest na Europese aanbesteding goedgekeurde inschrijving voor verdiepingsbaggerwerken in het 5de Havendok en Amerikadok in de haven van Antwerpen. De prijzen van deze werken, toegekend aan de Tijdelijke Vereniging Verdieping Havendokken, gevormd door de NV Dredging International en NV Ondernemingen Jan De Nul, lagen opmerkelijk hoger dan die voor de baggerwerken op de Schelde. Nochtans is de werksituatie op de Schelde heel wat ongunstiger dan in de havendokken.

Vraag nr. 20 van 10 november 1995 van de heer JEAN-MARIE BOGAERT

Wegverbinding Ieper-Veurne – Werkgroep

Binnen de Vlaamse administratie is een technische werkgroep opgericht die een beleidseffectenrapport moet opstellen over de voor- en nadelen, kosten en baten van een nieuwe of aangepaste wegverbinding Ieper-Veurne.

Dit rapport moet af zijn voor eind januari 1996.

1. Welke persoon of instantie gaf de impuls tot het oprichten van deze technische werkgroep?

2. Hoe is deze werkgroep samengesteld ?
3. Wat is de opdracht van deze werkgroep ? Buigt hij zich enkel over de alternatieven voor aanpassing van de N8, of ook over de mogelijke doortrekking van de A19 van Sint-Jan tot Woesten-Noord, of eventueel zelfs over de doortrekking van de A19 tot Veurne ?
4. Pleegt deze werkgroep overleg met de diverse belangengroepen, zoals de Kamer voor Handel en Nijverheid, Natuurreservaten VZW, het Bekkencomité van de IJzer, de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij, gemeentebesturen, enzovoort ? Op welke manier gebeurt dit overleg ?
5. Hoe en wanneer wordt het rapport van de technische werkgroep openbaar gemaakt ?

Antwoord

De bewering dat er "binnen de Vlaamse administratie" een technische werkgroep is opgericht die een beleids-effectenrapport moet opstellen van de voor- en nadelen, kosten en baten van een nieuwe of aangepaste wegverbinding Ieper-Veurne strookt niet geheel met de werkelijkheid.

Wel werd binnen de afdeling Wegen West-Vlaanderen van de administratie Wegen en Verkeer een beperkte werkgroep ad hoc opgericht, met als doel het opmaken van een tracé-nota, waarbij verschillende mogelijke oplossingen voor de verkeersproblemen op de N8 Ieper-Veurne zullen worden onderzocht.

Tevens is het de bedoeling om begin volgend jaar (1996) deze werkgroep uit te breiden met vertegenwoordigers van de administraties Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu, teneinde binnen het departement Leefmilieu en Infrastructuur, vanuit een integrale visie voor deze problematiek, een oplossing uit te werken.

Vraag nr. 21 van 10 november 1995 van de heer JEAN-MARIE BOGAERT

Kustram – Groenstrook en stofhinder

De kusttram van Knokke tot De Panne, de "Vlaamse Kustlijn" is een niet weg te denken element aan de Vlaamse kust : niet alleen als onontbeerlijk middel van openbaar vervoer, maar ook als beeld op zich. De Vlaamse Kustlijn draagt immers ook bij tot het toeristisch imago van de Vlaamse kust en aldus tot het algemeen Vlaams belang.

Gemeentebesturen en belangengroepen aan de kust stellen de investeringen van de Vlaamse regering in het algemeen en van de Vlaamse Vervoermaatschappij in het bijzonder, voor betere uitbating en beheer dan ook ten zeerste op prijs.

Anderzijds oefent de kusttram een belangrijke invloed uit op de ruimtelijke ordening aan de kust. De tram (met de zogeheten Koninklijke Baan) doorsnijdt de kust van oost naar west in feite in twee delen.

1. Aan de Oostkust loopt de tram op vele plaatsen in

een groene bedding. Die beplantingen creëren een uniek groenscherm, dat zowel het reizen met de tram aangenamer maakt, als de geluidshinder beperkt. Dergelijke aanleg past ook in het kader van het Structuurplan Kust, waarin onder meer wordt geopteerd voor verduining van de Koninklijke Baan.

Bestaat er ook een planning voor de aanleg van zulke groenschermen voor de trambedding aan de Westkust, meer bepaald in de strook Nieuwpoort-Bad-De Panne ? Daar heeft de tram immers een afzonderlijke bedding en rijdt hij voor een groot stuk tussen de duinen.

Zo ja, wat houdt die planning concreet in, wanneer beginnen de werken en hoeveel bedragen de kosten ? Zo nee, waarom niet ?

2. De tram veroorzaakt bij de doortocht in de kernen van de badplaatsen nogal wat stofhinder. Ter gelegenheid van een vervanging van trampalen, enkele jaren geleden, zou er sprake van geweest zijn stofzuigers aan de tram te bevestigen. Bestaan of bestonden er plannen in die richting ? Zo ja, is dit technisch realiseerbaar en hoe groot zou de investering zijn ?

Antwoord

1. Aanleggen van beplantingen naast de tramsporen

Op dit ogenblik bestaat er bij de VVM De Lijn geen planning voor het aanleggen van groenschermen op de trambedding in de zone Nieuwpoort-Bad-De Panne. Op de meeste plaatsen tussen Nieuwpoort-Bad en De Panne ligt de trambedding te midden van de gewestweg. De trambedding heeft op deze plaatsen minimale afmetingen. Tussen de beide tramsporen is slechts een strook van 1 m, waarin de bovenleidingsmasten en de tramsignalisatie zich bevinden. Rekening gehouden met de nodige veiligheidsafstanden van beplanting tot het tramvoertuig, is het niet mogelijk om tussen de tramsporen een beplanting aan te brengen. De strook tussen de tramsporen en de gewestweg is eveneens zeer smal, zodat het praktisch onmogelijk is om in deze strook een beplanting aan te brengen.

Bij het aanleggen van groenschermen op de trambeddingen moet er eveneens rekening worden gehouden met het aspect van de verkeersveiligheid. Het aanleggen van groenschermen vermindert in grote mate de zichtbaarheid voor de automobilist. Rekening gehouden met de vele doorsteken en het feit dat de automobilisten (toeristen) niet vertrouwd zijn met de kusttram, moet een maximale zichtbaarheid worden betracht.

Het aanleggen van een grasbedding geeft eveneens problemen, daar bij hevige zandstormen het zand wordt vastgehouden in het gras ; hierdoor verhoogt de bedding systematisch. Wanneer de bedding boven de rail komt te liggen geeft dit aanleiding tot ontsporing van de tramvoertuigen. Bij het machinaal wegruimen van het overtollige zand zal de grasbezaaiing mee worden weggenomen. Het voorzichtig manueel wegruimen van het zand na iedere

zandstorm is zo tijdrovend dat het bedrijfseconomisch niet verantwoord is.

2. Stofhinder

In de kernen van de badplaatsen bestaat het spoor uit groefrails. Geregeld worden die groeven opgevuld met zand, zodat De Lijn ze ook geregeld moet proper maken. Dit gebeurt met een borstel-stofzuigervoertuig dat de ganse spoorbreedte bestrijkt.

Nooit bestonden er plannen om de trams uit te rusten met stofzuigers. Dat zou technisch niet realiseerbaar zijn.

Vraag nr. 22
van 10 november 1995
van de heer DIDIER RAMOUDT

Nieuwe zeesluis Oostende – Kredieten jachthaven

In het kader van de renovatie van de Oostendse haven wordt er voorzien in de bouw van een nieuwe zeesluis. De bouw van deze sluis heeft evenwel tot gevolg dat de jachthaven en de daarbij horende jachtclub zouden moeten verdwijnen.

In het verleden heeft het Vlaams Gewest daarover wel een compromis bereikt met de jachtclub : de jachtclub zou zich niet verzetten tegen de sloping en in ruil hiervoor zou het Vlaams Gewest een nieuwe jachthaven uitgraven. Dit zou het Vlaams Gewest 300 miljoen kosten. Nu blijkt evenwel dat deze 300 miljoen kredieten geschrapt zijn.

Wat is de reden voor deze schrapping van kredieten ?

Zal deze schrapping niet leiden tot een vertraging van de renovatie van de haven ?

Antwoord

De Vlaamse regering heeft op 28 april 1993 beslist over te gaan tot de renovatie van de haven van Oostende.

Dit renovatieproject behelst onder meer de bouw en de aanpassing van kaden in de voorhaven, de bouw van een sluis en de verplaatsing van de jachthaven van de RYCO.

Op het huidige ogenblik en ook in 1996 worden voornamelijk kredieten aangewend voor de uitbouw en modernisering van de voorhaven.

Er is dan ook geen sprake van schrapping van kredieten, maar wel van een verschuiving binnen het gehele renovatieproject.

ERIC VAN ROMPUY

VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, KMO,
 LANDBOUW EN MEDIA

Vraag nr. 3
van 8 november 1995
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

BRTN Ter zake – Vlaams Blok

In de uitzending van "Ter zake" van 10 oktober bestond de BRTN het alle Vlaamse fracties in de Senaat te ondervragen over de werking van die instelling. Alleen het Vlaams Blok kwam niet aan bod.

Strookt dit met de objectiviteitsregels waaraan de openbare omroep is onderworpen ?

Welke maatregelen heeft de minister getroffen ?

Antwoord

Ik kan het Vlaams parlementslid meedelen dat niet alleen het Vlaams Blok niet aan bod kwam in "Ter zake" van 10 oktober laatstleden, over de werking van de Senaat.

Ook de CVP-fractie werd niet ondervraagd.

De keuze van de gesprekspartners behoort tot de basis van de journalistieke vrijheid.

Vraag nr. 4
van 8 november 1995
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

BRTN-programma's – Politici-voormalige medewerkers

Kan de minister mij meedelen hoe vaak oud-medewerkers van de BRTN die op 21 mei voor het eerst tot een politiek mandaat werden verkozen, sedertdien aan bod kwamen in de uitzendingen van de BRTN ?

Hoeveel andere nieuwe mandatarissen kregen reeds de gelegenheid hun ideeën via de uitzendingen van de openbare omroep te verdedigen of uit te leggen ? Hoe vaak gebeurde dit per individuele mandataris ?

Antwoord

Ik bezorg het Vlaams parlementslid de gevraagde inlichtingen met betrekking tot het eerste gedeelte van zijn vraag. Het tweede element van de vraag vergt heel wat onderzoekswerk. Die gegevens zullen later worden megedeeld.

Televisie

Paula Semer :

- 10 oktober in "Ter zake" – start nieuwe Senaat ;

Tuur Van Wallendael :

- 11 juni in "De zevende dag" – "Leefbare steden" ;
- 22 juni, journaal – SP-congres ;
- 20 oktober in "Ter zake" – overzicht loopbaan Willy Claes ;
- 7 november – mediaplan SP ;

Kathy Lindekens :

- Nihil.

Radio

Paula Semer :

- 9 juni in "Voor de dag" – verkiezingen ;
- 31 oktober in "Met Twee" – presentatie eerste TV-uitzending ;

Tuur Van Wallendael :

- 22 mei in "Antwerpen regionaal" – verkiezingen ;
- 26 september in "Het Vrije Westen" – publikatie boek ;

Kathy Lindekens :

- 22 mei in "Het Vrije Westen" – nieuwe kandidaten (met anderen) ;
- 6 juni in "Met Twee" – verkiezingen ;
- 12 juni in "Voor de dag" – verkiezingen ;
- 12 oktober in "Fandango" – 100 jaar radio.

Vraag nr. 5
van 8 november 1995
van de heer JOS GEYSELS

DAF Trucks – Terugvordering financiële steun

Begin oktober heeft de Europese Commissie een beslissing genomen met betrekking tot de financiële steun van de Nederlandse en Vlaamse regering aan de firma DAF NV. In haar uitspraak eist de Europese Commissie dat de Vlaamse regering 9,3 miljoen frank terugvordert van DAF Trucks Vlaanderen NV.

Is de minister op de hoogte gebracht van deze beslissing ?

Op welke manier is deze terugvordering geconcretiseerd en binnen welke timing ?

Antwoord

Bij beschikking van 4 oktober 1995 stelde de Europese Commissie vast dat de door het Vlaams Gewest ten behoeve van DAF Trucks Vlaanderen NV verleende steun van 9.294.000 frank onverenigbaar is met de gemeenschappelijke markt en moet worden teruggevorderd. De Vlaamse regering werd van deze beschikking op de hoogte gebracht bij brief van 10 november 1995.

Mijn administratie heeft eind november de procedure aangevat die moet leiden tot de terugbetaling van bovengenoemd bedrag, verhoogd met de wettelijke interesten vanaf de datum van toekenning van de steun. Hierbij werd aan de onderneming de gebruikelijke betalingstermijn van dertig dagen verleend.

Vraag nr. 6
van 8 november 1995
van de heer MARC OLIVIER

Vlaamse openbare instellingen – Doorlichtingen en audits

Krachtens het besluit van de Vlaamse regering van 28 juni 1995 houdende toewijzing van bevoegdheden inzake bestuur van of toezicht op de Vlaamse openbare instellingen, werden ministers belast met het bestuur van of het inhoudelijk toezicht op een aantal openbare instellingen.

1. Worden met betrekking tot de instellingen waarover de minister de voogdij uitoefent momenteel doorlichtingen of audits uitgevoerd of voorbereid en zo ja, welke instellingen ?
2. Door wie worden de doorlichtingen of audits verricht ?
3. Wanneer worden de resultaten bekendgemaakt ?
4. Welk gevolg zal eraan worden gegeven ?
5. Wat is de vermoedelijke kostprijs ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan de ministers Luc Van den Brande, Luc Van den Bossche Theo Kelchtermans, Wivina Demeester-De Meyer, Eddy Baldewijns, Leo Peeters en Luc Martens.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Vraag nr. 9
van 20 november 1995
van de heer KARIM VAN OVERMEIRE

BRTN-medewerkers – Politieke neutraliteit

In Aanzet nr. 1 (okt./nov./dec. '95), de publikatie van het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding, wordt gewag gemaakt van een Europese jeugdcampagne tegen racisme.

Om die campagne te promoten werd een peterschapscomité opgericht, waarvan ook een BRTN-medewerker blijkt deel uit te maken. Zij wordt ook effectief voorgesteld in haar hoedanigheid van BRTN-medewerker.

Is dit openlijke politieke engagement in overeenstemming met het neutrale en objectieve karakter dat de

openbare omroep zou moeten vertonen? Welke maatregelen heeft de minister ter zake getroffen?

Antwoord

Er bestaat geen algemene verbodsbepaling die de BRTN-medewerkers verbiedt zich in het openbaar uit te spreken over politieke aangelegenheden. Zulks zou volledig in strijd zijn met de door de grondwet en het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens gewaarborgde vrijheid van mening en meningsuiting en met het principieel verbod van preventieve maatregelen in dat verband.

Indien echter in een welbepaald geval wordt vastgesteld dat een personeelslid bij het uiten van zijn mening een inbreuk heeft gepleegd op een deontologische verplichting, treedt de BRTN op tegen de betrokkene.

Zo dienen de medewerkers aan informatieve programma's zich tijdens hun werk onder meer te houden aan de onpartijdigheidsverplichting. Buiten het werk hebben alle BRTN-medewerkers op basis van hun statuut of de arbeidsovereenkomst die ze met de BRTN hebben gesloten, de plicht alles te vermijden wat het belang van de BRTN kan schaden.

Bij de beoordeling van de vraag of een personeelslid bij het uiten van zijn mening als privé-persoon een deontologische fout heeft begaan wordt, gelet op het fundamenteel karakter van het recht op vrije mening en meningsuiting, met zeer veel omzichtigheid opgetreden en wordt ook rekening gehouden met de concrete omstandigheden, zoals de functie van betrokkene, eventuele verwijzing naar zijn werk bij de BRTN, impact van de weergegeven mening, enzovoort.

Of het betrokken personeelslid al dan niet een verwitting krijgt of al dan niet wordt gesanctioneerd en welke sanctie het krijgt, hangt af van de concrete beoordeling van elk geval in het licht van hetgeen hierboven is gesteld. Welke sanctie eventueel wordt gegeven, hangt mede af van de vraag om het om een statutair, dan wel om een contractueel personeelslid gaat.

LEO PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDSE
AANGELEGENHEDEN, STEDELIJK BELEID
EN HUISVESTING

Vraag nr. 6
van 31 oktober 1995
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Gemeenteraad Linkebeek – Motie uitbreiding Brussels Gewest

De Franstalige gemeenteraadsleden van de faciliteiten-gemeente Linkebeek keurden op 3 oktober 1995 een motie goed waarin onder meer de uitbreiding van het Brussels Gewest werd geëist.

De Franstalige meerderheid is bezorgd over recente Vlaamse pleidooien voor afschaffing van de faciliteiten in de zes randgemeenten rond Brussel en voor de split-

sing van het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde. In de motie vragen zij het Brussels Gewest uit te breiden "tot zijn reële socio-economische dimensie".

Meent de minister niet dat de burgemeester aanzet tot burgerlijke ongehoorzaamheid?

Wat is het standpunt van de Vlaamse regering met betrekking tot het voorstel van de Franstaligen?

Antwoord

De gemeenteraad van Linkebeek heeft op 2 oktober inderdaad een motie ad hoc uitgebracht. Het Vlaams parlementslid zal het er ongetwijfeld met mij over eens zijn dat dergelijke motie geen enkel rechtsgevolg heeft.

Of de burgemeester hiermee aanzet tot burgerlijke ongehoorzaamheid behoort tot de bevoegdheid van de federale minister van Binnenlandse Zaken, in het kader van zijn tuchtbevoegdheid.

Het regeerakkoord van de Vlaamse regering 1995-1999 stelt dat de Vlaamse regering verder met positieve maatregelen duidelijk zal maken dat de gemeenten met een bijzonder taalstatuut en de gemeenten in Vlaams-Brabant met een anderstalige minderheid, integraal behoren tot het Nederlandse taalgebied. Het Vlaamse parlement en de Vlaamse regering blijven het territorialiteitsbeginsel als onaantastbaar beschouwen en zullen hun bevoegdheid autonoom en onverkort uitoefenen op hun grondgebied. In het kader van het verdiepen van de Vlaamse autonomie wordt de splitsing van het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde opgevolgd.

Hierin ligt een klaar en duidelijk standpunt besloten ten aanzien van moties en verzuchtingen zoals die door het parlementslid terecht aan de kaak worden gesteld.

Vraag nr. 9
van 8 november 1995
van de heer HERMAN LAUWERS

De Goede Woning – Rechten tegenover huurders

De sociale huisvestingsmaatschappij De Goede Woning, met zetel te Antwerpen, heeft in een schrijven aan haar huurders meegedeeld dat zij, indien de huurders hun gang niet poetsen, aan door haar aangesteld personeel opdracht zal geven dat te doen op kosten (materiaal en werkuren) van de huurder.

Deze praktijk houdt in dat De Goede Woning zelf oordeelt of de huurders al dan niet een inbreuk begaan op hun verplichtingen, zelf sanctioneert en ten slotte zelf uitvoert.

Nochtans is het verboden om het recht in eigen handen te nemen, om zichzelf recht te doen. Het verbod van eigenrichting is een algemeen rechtsbeginsel dat door het Hof van Cassatie als zodanig is erkend (o.a. Cass., 24 mei 1976, Arr.Cass., 1976, 1053; Cass., 13 oktober 1975, Arr. Cass., 1976, 191).

Het verbod van eigenrichting impliceert ook het fundamenteel beginsel "Nemo iudex in sua causa": niemand kan rechter en partij zijn in dezelfde zaak (Cass., 13

januari 1986, R.W., 1985-1986, 2553). Beide beginselen zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden.

Algemene rechtsbeginselen worden door het Hof van Cassatie daarenboven gelijkgesteld met de wet in de zin van artikel 608 van het Gerechtelijk Wetboek.

1. Is de minister van oordeel dat De Goede Woning in haar hoedanigheid van contractuele partij (verhuurder) wettelijk bevoegd is om op eenzijdige en niet-tegensprekelijke wijze te oordelen of de huurders al dan niet een inbreuk begaan op hun verplichtingen, om vervolgens deze vermeende inbreuk eigenmachtig te sanctioneren en deze zelf gekozen sanctie ook zelf ten uitvoer te leggen ?
2. Beschikken sociale huisvestingsmaatschappijen over rechtsprekende bevoegdheid ? Zo ja, op grond van welke wettelijke bepalingen ?
3. Is de door de Goede Woning aangekondigde maatregel verenigbaar met het verbod van eigenrichting en met het beginsel dat niemand rechter en partij kan zijn in dezelfde zaak ? Zo niet, welke maatregelen heeft de minister ter zake genomen ?

Antwoord

1. Op grond van artikel 1, 1° en artikel 2 van het besluit van de Vlaamse regering van 25 januari 1985 betreffende de huurlasten in het Vlaams Gewest van de woningen die aan de door de VHM erkende sociale huisvestingsmaatschappijen of aan de VHM zelf toebehoren, worden de kosten van het schoonmaken van de gemene delen ten laste gelegd van de huurders.

Teneinde de huurlasten te beperken, werd tussen de erkende sociale huisvestingsmaatschappij "De Goede Woning" te Antwerpen en de huurders van de appartementsgebouwen gelegen Jan Denucstraat, afgesproken dat de bewoners de gangen op de verdiepingen zelf zouden onderhouden.

De sociale huisvestingsmaatschappij bezorgde aan de huurders formulieren om in onderlinge afspraak een beurtrol op te stellen. In de praktijk zou iedere huurder om de vier weken de gang moeten poetsen.

De laatste tijd werd door de sociale huisvestingsmaatschappij vastgesteld dat het onderhoud van de gangen op sommige plaatsen te wensen overliet. Bepaalde huurders bekloegen zich over medehuurders die meer dan eens weigerden de gang te poetsen wanneer zij aan de beurt waren.

De sociale huisvestingsmaatschappij stuurde daarop aan alle bewoners een brief om hen erop te wijzen dat, indien de gangen niet worden onderhouden, ze genoodzaakt zal zijn dit door poetsvrouwen te laten doen en dat de kosten hiervan aan de huurders zouden worden doorgerekend, overeenkomstig het voormelde besluit. Dit schrijven is in eerste instantie bedoeld om nalatige huurders alsnog aan te sporen hun deel van het werk uit te voeren.

Indien evenwel wordt vastgesteld dat hieraan geen gevolg wordt gegeven, rest de sociale huisvestingsmaatschappij enkel de mogelijkheid een beroep te

doen op poetsvrouwen en de kosten op alle huurders te verhalen.

De sociale huisvestingsmaatschappij "De Goede Woning" past in deze aangelegenheid enkel het besluit van de Vlaamse regering betreffende de huurlasten toe.

2. De sociale huisvestingsmaatschappijen beschikken over geen rechtsprekende bevoegdheid.
3. De door de sociale huisvestingsmaatschappij "De Goede Woning" aan de huurders aangekondigde "maatregel" is enkel een daad van goed beheer en kadert volledig in het besluit van de Vlaamse regering van 25 januari 1995 betreffende de huurlasten.

Vraag nr. 10 van 8 november 1995 van de heer PAUL VAN GREMBERGEN

Sociale huisvestingsmaatschappijen – Voorrang regio-bewoners

Sommige sociale huisvestingsmaatschappijen geven de voorkeur aan eigen inwoners bij het toewijzen van woningen.

1. Is het juist dat de sociale huisvestingsmaatschappijen voorrang moeten geven aan bewoners van eigen stad, gemeente of regio bij het toekennen van woningen ?

Indien dit zo is, op welke overwegingen en reglementering is deze regeling dan gesteund ?

2. Hoeveel en welke huisvestingsmaatschappijen passen in de praktijk dergelijke voorrangsregeling toe ?
3. Wat moeten gegadigden op wier grondgebied of in wier omgeving geen sociale huisvestingsmaatschappij actief is, doen om toch aanspraak te kunnen maken op een sociale woning ?

Antwoord

1. Artikel 5, § 1, 5de lid van het besluit van de Vlaamse regering van 29 september 1994 tot reglementering van het sociale huurstelsel bepaalt dat een sociale huisvestingsmaatschappij kan beslissen om, naast de vastgelegde voorrangsregels (artikel 5 § 1, 4de lid) bovendien voorrang te geven aan een kandidaat-huurder die :

1° ten minste drie jaar inwoner is van de gemeente waar de toe te wijzen woning gelegen is ;

2° ten minste drie jaar in het werkgebied van de sociale huisvestingsmaatschappij woont en verblijft of er ten minste drie jaar verbleven heeft in de periode van zes jaar voor de toewijzing.

De overweging hiervoor is dat vele gemeenten belangrijke inspanningen doen om projecten van sociale huisvestingsmaatschappijen mogelijk te maken. Zij moeten hiervoor een return kunnen krijgen. Andere gemeenten ontmoedigen sociale huisvestingsmaatschappijen zelfs om projecten te realiseren op hun grondgebied. Ze hebben liever geen

sociale huisvesting in hun gemeenten en exporteren hierdoor hun problemen. Het kan toch niet de bedoeling zijn dit te belonen.

2. De huisvestingsmaatschappijen die in de praktijk dergelijke voorrangregeling toepassen vindt u in bijgevoegde lijst.
3. Vooreerst valt op te merken dat ieder meerderjarig natuurlijk persoon die voldoet aan de inkomens- en eigendomsvoorwaarde, zich kan laten inschrijven bij een sociale huisvestingsmaatschappij van zijn keuze.

Uiteraard kan, tengevolge van de eventuele toepassing van de voormelde bijkomende voorrangregels, de termijn waarbinnen een sociale woning kan worden toegewezen aanzienlijk worden beïnvloed wanneer men zich kandidaat stelt bij een huisvestingsmaatschappij die niet actief is in de gemeente waar de kandidaat-huurder woont, of wanneer deze gemeente niet tot het werkgebied van een sociale huisvestingsmaatschappij behoort.

De raad van bestuur van iedere sociale huisvestingsmaatschappij kan echter, met toepassing van artikel 6 § 1 van voormeld besluit, steeds een afwijking van de toewijzingsregels ter goedkeuring voorleggen aan de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij.

Toepassing van de prioriteit voor gemeente of werkgebied (artikel 5, § 1, vijfde lid van het besluit van de Vlaamse regering van 29 september 1994 tot reglementering van het sociale huurstelsel)

1. Geen voorrang voor inwoner van gemeente of werkgebied

Huisvesting – Antwerpen
 ABC – Antwerpen
 Huisvesting Tienen – Tienen
 Brugse Maatschappij voor Huisvesting – Brugge
 Goedkope Woning – Kortrijk
 Mijn Tehuis – Marke
 De Gelukkige Haard – Oostende
 De Goede Werkmanswoning – Gent
 De Gentse Haard – Gent
 Gentse Maatschappij voor Huisvesting – Gent
 Volkshaard – Gent
 Tuinwijk – Lokeren
 Sint-Niklase Maatschappij van de Huisvesting – Sint-Niklaas

2. Voorrang voor inwoner van gemeente

De Goede Woning – Antwerpen
 Onze Woning – Antwerpen
 Sociaal Wonen – Deurne
 Maatschappij van de Huisvesting Heist o/d Berg – Heist o/d Berg
 De Noorderkempen – Merksplas
 Gewestelijke Maatschappij voor Volkshuisvesting – Sint-Pieters-Leeuw
 De Goede Haard – Heverlee
 Heuvelhof – Leuven
 Machelse Huisvesting – Machelen
 Interbrugse Maatschappij – Brugge
 Ons Onderdak
 Eigen Gift – Eigen Hulp – Kuurne
 De Vlashaard – Wevelgem
 Dewico Werkerswelzijn – Aalst

Geluk in ons huis – Baasrode
 Gewestelijke Maatschappij Huisvesting Beveren – Beveren
 Elk gezin een dak – Oudenaarde
 Elk zijn dak – Zomergem
 Kempische Tehuis – Houthalen-Helchteren

3. Voorrang voor inwoner van het werkgebied

Gewestelijke Maatschappij tot het Bouwen van Sociale Woningen – Boom
 Gezellige Woningen – Bornem
 De Meibloem – Olen
 Volkshuisvesting – Willebroek
 Zwijndrechtse Huisvestingsmaatschappij – Zwijndrecht
 Diest-uitbreiding – Diest
 Gewestelijke Maatschappij Huisvesting Leuven – Leuven
 Intervelvoordse Maatschappij van de Huisvesting – Vilvoorde
 Heist-Best – Knokke-Heist
 De Nieuwpoortse Volkswoning – Nieuwpoort
 Eigen Heerd is Goud Weerd – Brugge
 CV voor Huisvesting Gewest Aalst – Aalst
 Dendermonde Volkswoningen – Dendermonde
 Zonnige Woonst – Hamme
 Welzijn – Ninove
 Gewestelijke Bouwmaatschappij der Vlaamse Ardennen – Oudenaarde
 Hulp in Woningnood – Berlare
 De Nieuwe Haard – Ronse
 Volkswelzijn – Dendermonde
 Bouwmaatschappij van Temse – Temse
 Kantonnale Bouwmaatschappij Beringen – Beringen
 Maaslands Huis – Maasmechelen
 Nieuw Dak – Genk
 Hasseltse Huisvestingsmaatschappij – Hasselt

4. Prioriteit voor de inwoner van het werkgebied en de gemeente

Ideale Woning – Antwerpen
 Volkswoningen Duffel – Duffel
 Geelse Bouwmaatschappij – Geel
 Eigen Haard – Herentals
 CV Beter Wonen – Hoboken
 Lierse Maatschappij voor Huisvesting – Lier
 Molse Maatschappij voor Huisvesting – Mol
 Eigen Woning – Puurs
 Sociale Bouwmaatschappij Schelle – Schelle
 Turnhoutse Maatschappij van de Huisvesting – Turnhout
 Zonnige Kempen – Westerlo
 De Voorkempen – Wuustwezel
 Goedkope Woningen – Aarschot
 Providentia – Asse
 Huisvesting Zennevalle – Halle
 Sociale Woningen Landen – Landen
 Elk zijn huis – Tervuren
 Leieland-Bissegem – Kortrijk
 Het Lindenhof – Blankenberge
 Eigen Haard is Goud Waard – Gistel
 Mijn Huis – Harelbeke
 Heulse Heerd – Kortrijk
 De Mandelbeek – Ingelmunster
 Izegemse Bouwmaatschappij – Izegem
 Eigen Haard is Goud Waard – Menen

Ons Dorp – Menen
 Oostendse Haard – Oostende
 De Mandel – Roeselare
 Tieltse Bouwmaatschappij – Tielt
 Veurnse Bouwmaatschappij – Veurne
 Helpt Elkander – Waregem
 De Leie – Wervik
 Eigen Haard – Zwevegem
 Deinse Bouwmaatschappij – Deinze
 Meetjeslandse Bouwmaatschappij – Eeklo
 Veilig Wonen – Aalst
 Merelbeekse Sociale Woningen – Gent
 Eigen Dak – Wetteren
 Gewestelijke Maatschappij voor Woningbouw – Zele
 Gewestelijke Maatschappij Huisvesting Zelzate – Zelzate
 Limburgs Tehuis – Hasselt
 Ons Dak – Maaseik
 Nieuw Sint-Truiden – Sint-Truiden
 Tongershuis – Tongeren

1991 : 19/02/91, 07/03/91, 10/04/91, 17/04/91, 14/05/91, 24/05/91, 5/06/91, 21/06/91, 05/07/91, 06/09/91, 17/09/91, 24/09/91, 12 vergaderingen ;

1992 : 22/01/92, 12/02/92, 08/04/92, 14/05/92, 16/06/92, 08/09/92, 05/10/92, 19/10/92, 30/11/92, 9 vergaderingen ;

1993 : 28/10/93, 17/11/93, 2 vergaderingen ;

1994 : 04/05/94, 16/05/94, 27/09/94, 3 vergaderingen ;

1995 : 27/03/95, 11/05/95, 08/06/95, 29/06/95, 25/09/95, 09/11/95, 07/12/95, 7 vergaderingen.

Tussen 1991 en 1994 waren er 27 vergaderingen.

In 1995 : 7 vergaderingen.

Via mijn kabinet volg ik de vergaderingen.

2. Wat is het actuele personeelsbestand van de ondersteunende administratie, per niveau ?

De VICA wordt opgevolgd door de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn. De administrateur-generaal is voorzitter van de commissie. Het secretariaat wordt opgenomen door de afdeling Welzijnsbevordering. In het voorjaar van 1995 werd de werking van VICA uitgebreid met themawerkgroepen. Het gaat om Tewerkstelling, Huisvesting, Onderwijs, Welzijn, Gezondheidszorg, Cultuur en Sport, Jeugd. Daarnaast werd in het kader van het experiment Sociale Vernieuwing een werkgroep ad hoc opgericht die als inhoudelijk toetsingskader fungeert. Voor elk van deze werkgroepen is binnen de afdeling Welzijnsbevordering een secretaris aangewezen uit het team Gelijke-Kansenbeleid. Hun taak bestaat erin de bijeenkomsten van de werkgroepen voor te bereiden samen met de respectieve voorzitters, en de terugmelding naar de plenaire vergadering te organiseren.

Het personeelsbestand van de afdeling Welzijnsbevordering ziet er op dit ogenblik uit als volgt, opgedeeld per team :

- team Gelijke-Kansenbeleid : 11 personeelsleden (10 A1 + 1 C1) ;
- team OCMW : 5 personeelsleden (3 A1 + 1 A2 + 1 E1) ;
- administratief en financieel team : 13 personeelsleden (3 A1 + 2 B2 + 5 C1 + 2 D1 + 1 E1).

3. Welke beleidsvoorbereidende studies werden inmiddels verricht ?

De VICA heeft als opdracht beleidsaanbevelingen inzake de bestrijding van kansarmoede te formuleren aan de Vlaamse regering. Hiertoe worden vooruitgangsrapporten opgemaakt waarin een stand van zaken wordt weergegeven. In het totaal werden drie vooruitgangsrapporten gepubliceerd, met name in 1991, een tweede in 1992 en een derde over de periode 1993-1994. Deze rapporten kunnen nog aangevraagd worden bij de afdeling Welzijnsbevordering van de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn. Er is een volgend vooruitgangsrapport gepland voor het voorjaar van 1996.

Vraag nr. 12

van 10 november 1995

van de heer BART VANDENDRIESSCHE

Vlaamse Intersectoriële Commissie Armoedebestrijding – Evaluatie

De Vlaamse Intersectoriële Commissie Armoedebestrijding (VICA) heeft als opdracht beleidsvoorstellen te maken die armoede voorkomen en begeleiden. Deze commissie is samengesteld uit deskundigen uit verschillende sectoren. Bij de oprichting in 1991 waren de verwachtingen hoog gespannen ; deze multidisciplinaire commissie zou een belangrijke plaats innemen in de armoedebestrijding. Een evaluatie is noodzakelijk.

1. Hoeveel maal kwam deze commissie tussen 1991 en 1994 jaarlijks bijeen ? Hoeveel vergaderingen hadden in 1995 plaats ? Heeft de minister geregeld overleg met deze commissie ? Op welke wijze ?
2. Wat is het actuele personeelsbestand van de ondersteunende administratie, per niveau ?
3. Welke beleidsvoorbereidende studies werden inmiddels verricht ?
4. Op welke wijze is het VICA betrokken bij de sturing van het Vlaams Fonds voor Integratie van Kansarmen (VFIK) ?
5. Werd inmiddels een evaluatie gemaakt van de wijze waarop deze commissie haar doelstellingen verwezenlijkt ? Zo ja, wat zijn de resultaten ?

Antwoord

1. Hoeveel maal kwam deze commissie tussen 1991 en 1994 bijeen ? Hoeveel vergaderingen hadden in 1995 plaats ? Heeft de minister geregeld overleg met deze commissie ? Op welke wijze ?

Vergaderdata :

1990 : 07/03/90, 28/03/90, 24/04/90, 05/06/90, 22/06/90, 31/08/90, 7/11/90, 4/12/90, 8 vergaderingen ;

4. Op welke wijze is de VICA betrokken bij de sturing van het Vlaams Fonds voor de Integratie van Kansarmen (VFIK) ?

De VFIK-gemeenten worden gevraagd bij hun aanvraagdossier een beleidsnota te voegen waarin zowel het OCMW als het gemeentebestuur de situatie in hun gemeente schetsen en hun opties inzake kansarmoedebestrijding verduidelijken. Het behoort tot de formele opdracht van de VICA om mij te adviseren omtrent deze beleidsnota's. Dit heeft ertoe geleid dat sommige opmerkingen van VICA als voorwaarde werden ingeschreven in de toelagesbesluiten. Daarnaast heeft de VICA zich geregeld geïnformeerd omtrent de stand van zaken in de studie "Evaluatie Lokaal Armoedebeleid", die door de Koning Boudewijnstichting wordt uitgevoerd.

5. Werd inmiddels een evaluatie gemaakt van de wijze waarop deze commissie haar doelstellingen verwezenlijkt ? Zo ja, wat zijn de resultaten ?

Ik heb kunnen vaststellen dat de commissie in haar vooruitgangsrapporten belangrijke informatie omtrent de armoedebestrijding in Vlaanderen heeft samengebracht. Daarin werden enkele belangrijke aanbevelingen ten gronde geformuleerd. Niettemin ben ik van oordeel dat deze commissie in de huidige context het aangewezen forum is waarop nog meer concrete voorstellen kunnen worden uitgewerkt. In die zin heb ik dan ook onlangs het initiatief genomen om de opdracht van de VICA uit te breiden, en de werkgroepen in te schakelen bij de voorbereiding en opvolging van de interministeriële conferentie Sociale Integratie die deze dagen haar werking herneemt.

Concreet heeft de VICA op haar laatste bijeenkomst een tussentijds rapport tot stand gebracht waarin per thema de Vlaamse beleidslijnen inzake armoedebestrijding worden samengebracht. Er wordt eveneens rekening gehouden met de recente adviezen die ter zake door de SERV (Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen) en door de studie "Evaluatie lokaal Armoedebeleid" werden uitgebracht. In dat kader worden de aanbevelingen uit het Algemeen Verslag over de Armoede en eigen aanbevelingen van de VICA geïnventariseerd. Per thema werden twee of drie van deze aanbevelingen vertaald in concrete actievoorstellen, waarbij wordt aangegeven welke concrete stappen en middelen nodig zijn om deze op korte termijn te realiseren.

Ik heb aan de VICA eveneens opdracht gegeven om de overige aanbevelingen te concretiseren in actievoorstellen ; deze zullen worden gebundeld in het voorjaar van 1996, zodat ze kunnen worden meegenomen, zowel in de verdere werking van de interministeriële conferentie Sociale Integratie, als bij de voorbereiding van de Vlaamse begroting voor 1997.

**Vraag nr.13
van 10 november 1995
van de heer MICHEL DOOMST**

Gemeenteontvanger – Vonnis tot betalen

De bepalingen van artikel 68 van het algemeen reglement op de gemeentelijke comptabiliteit, alsook de bepalingen van artikel 136 van de Nieuwe Gemeentewet, regelen de bevoegdheid en de verantwoordelijkheid van de gemeente- (gewestelijke) ontvanger, omtrent de door hem uitgevoerde betalingen (betalingen onder de eigen verantwoordelijkheid).

De artikelen 247 en 249 van de Nieuwe Gemeentewet stellen tevens dat de leden van het college persoonlijk aansprakelijk zijn voor bepaalde uitgaven die bevolen worden (uitgaven zonder krediet of dringende uitgaven).

In de praktijk gebeurt het geregeld dat een schuldeiser een procedure bij de rechtbank indient tegen het gemeentebestuur, in het geval de ontvanger een bepaalde factuur weigert te betalen op basis van artikel 68 van het algemeen reglement, of op basis van de artikelen 247 en 249 van de Nieuwe Gemeentewet. Meestal wordt door de rechter een vonnis geveld in het voordeel van de schuldeiser, te meer daar het gemeentebestuur zich in voorkomend geval bezwaarlijk kan verdedigen, aangezien slechts de betaling van de factuur wordt beoogd.

Heeft de minister reeds richtlijnen uitgevaardigd over de houding die de ontvanger moet aannemen, indien hem een vonnis tot betalen wordt voorgelegd voor een betaling die in strijd is met voormelde reglementaire en wettelijke bepalingen ?

Antwoord

1. In het decreet van 28 april 1993 houdende regeling, voor het Vlaams Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten, is in artikel 20, § 2 in een beroepsprocedure voorzien indien de deputatie een regelmatig bevelschrift uitvoerbaar heeft verklaard.

Tegen het besluit waarbij de bestendige deputatie, bij weigering tot betaling door de ontvanger, een regelmatig bevelschrift uitvoerbaar verklaart, kan de ontvanger bij de Vlaamse regering beroep instellen binnen een termijn van dertig dagen na ontvangst van het besluit. De Vlaamse regering spreekt zich over het beroep uit binnen een termijn van vijftig dagen, ingaande de dag na het inkomen ervan, en verstuurt haar besluit uiterlijk de laatste dag van die termijn naar de bestendige deputatie, naar de ontvanger en naar de gemeenteoverheid. Indien binnen de voormelde termijn geen besluit naar de gemeenteoverheid is verstuurd, is het besluit van de bestendige deputatie uitvoerbaar. Een definitieve beslissing tot betaling geldt als een regelmatig en door de ontvanger ambtshalve uit te voeren bevelschrift.

Deze bepalingen zijn opgenomen in het toezichtsdecreet vanuit het conflict dat de ontvangers enerzijds belast zijn met de controle op de wettelijkheid van een uitgave en dat zij anderzijds worden geconfronteerd met een uitvoerbaarverklaring door een politiek college (de bestendige deputatie), hetgeen op zich de uitgave niet wettig maakt(e).

Artikel 136 van de Nieuwe Gemeentewet bevatte immers alleen een procedure die de bestendige deputatie toelaat een regelmatig bevelschrift uitvoerbaar te verklaren in het geval de ontvanger zou weigeren een door het college van burgemeester en schepenen uitgevaardigd mandaat te vereffenen. Met die uitvoerbaarverklaring wordt de betwisting tussen het bestuur en de ontvanger evenwel niet beslecht, aangezien de uitvoerbaarverklaring geen gevolg had op de aansprakelijkheid van de ontvanger voor de uitgave die hij verricht. Om aan dat conflict een oplossing te geven heeft de Vlaamse regering bovengenoemde beroepsprocedure ingesteld. Een definitieve beslissing tot betaling, getroffen door de Vlaamse regering, geldt als een regelmatig bevelschrift dat de ontvanger ambtshalve uitvoert. Op deze wijze kan het conflict buiten de aansprakelijkheid van de ontvanger worden beslecht.

2. Wat het specifiek geval betreft waarnaar het Vlaams parlementslid verwijst, deel ik mee dat in het verleden geen bijkomende, specifieke richtlijnen zijn verstrekt indien het een vonnis betreft voor een betaling die in strijd is met reglementaire en/of wettelijke bepalingen. Hierbij ga ik uit van de veronderstelling dat de rechter zich niet heeft uitgesproken over de grond van de zaak (namelijk of het wel gaat om een "regelmatige betaling"), maar zich beperkt heeft tot het feit dat de schuldeiser prestaties heeft geleverd waardoor aan de kant van de gemeente een schuld ontstaat (en die logischerwijze door het gemeentebestuur moet betaald worden).

In de Praktische Commentaar bij het (oude) Algemeen Reglement op de Gemeentelijke Comptabiliteit stelde de auteur, G. Decoster, met betrekking tot artikel 112 (artikelen 56 en volgende van de Nieuwe Gemeentelijke Comptabiliteit) wel het volgende. "Door de uitspraak van de rechtbank, waarbij de gemeente wordt veroordeeld tot het betalen van een schuld, ontstaat voor de gemeente een verplichting tegenover een met naam bekende derde. Indien voor de betaling van deze schuld een begrotingskrediet beschikbaar is, moet de desbetreffende uitgave als aangewend worden beschouwd ingevolge de beslissing van de rechtbank. De veroordeling van de gemeente tot het betalen van de schuld houdt voor de gemeente de verplichting in de nodige kredieten op de begroting uit te trekken (Nieuwe Gemeentewet artikel 123, 4°). Indien de gemeenteraad weigert deze verplichte uitgave op de begroting te brengen, wordt het vereiste bedrag ambtshalve door de bestendige deputatie uitgetrokken, na de gemeenteraad te hebben gehoord. De gemeenteraad kan, indien hij zich benadeeld acht, in beroep komen bij de Vlaamse regering ...".

Uit deze commentaar kan worden afgeleid dat op het moment dat er – bij vonnis – een schuld voor de gemeente ontstaat, dit als een verplichte uitgave moet beschouwd worden.

Indien de ontvanger echter weigert te betalen, dan kan de gemeente zich naar de bestendige deputatie wenden (op basis van de procedure die voorzien is in artikel 136 van de Nieuwe Gemeentewet), die uitspraak moet doen over de grond van de zaak. Indien één van beide partijen (hetzij het college, hetzij de ontvanger) het niet eens is met de genomen beslissing, dan kunnen beide partijen beroep aantekenen bij de Vlaamse regering op basis van artikel 20 van het decreet van 28 april 1993 houdende regeling, voor het Vlaams Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten. De Vlaamse regering doet op dat moment uitspraak. Indien de gemeente gelijk krijgt, dan geldt de beslissing als een regelmatig en door de ontvanger ambtshalve uit te voeren bevelschrift. Indien door deze beslissing het college (of de gemeenteraad) in het ongelijk worden gesteld, dan deelt de ontvanger deze beslissing mee aan de schuldeiser.

Deze laatste kan dan proberen om langs gerechtelijke weg alsnog zijn geld te krijgen van het college van burgemeester en schepenen. In dat geval zijn de artikelen 247 of 249 van de Nieuwe Gemeentewet – van toepassing, waarin bepaald wordt dat de leden van het college van burgemeester en schepenen persoonlijk aansprakelijk kunnen worden gesteld voor niet regelmatige uitgaven.

LUC MARTENS

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, GEZIN EN WELZIJN

Vraag nr. 6
van 23 oktober 1995
van mevrouw SONJA BECQ

Comités Bijzondere Jeugdzorg – Problemen

Een aantal Comités voor Bijzondere Jeugdzorg kan het grote aantal hulpvragen niet meer aan. Dit komt uiteraard de hulpverlening aan de jongeren en hun ouders niet ten goede. Verschillende factoren spelen hierbij een rol. Het tekort aan eerstelijns (opvang)voorzieningen in de regio (zeker voor wat Halle-Vilvoorde betreft) en de personeelsbezetting van de comités. Een aantal personeelsleden neemt zijn recht op loopbaanonderbreking op of schakelt over op deeltijds werk. Men stelt vast dat ze niet worden vervangen. Wanneer dan de sociale dienst van een comité ook nog met langdurig zieke personeelsleden wordt geconfronteerd, die ook niet worden vervangen, komt de werking van de sociale diensten zwaar onder druk.

1. Is de minister op de hoogte van deze problemen ?
2. Welke maatregelen werden ter zake reeds genomen, onder meer naar Antwerpen en Halle-Vilvoorde toe ?
3. Welke concrete maatregelen en denkpistes liggen voor om op korte en langere termijn aan deze problematiek het hoofd te bieden ?

Antwoord

1. Ik ben op de hoogte van de in de vraag van het Vlaams parlementslid geformuleerde problemen. Uit een recent onderzoek van de afdeling Bijzondere Jeugdbijstand blijkt dat op één jaar tijd ('94-'95) de hulpvragen bij de Comités voor Bijzondere Jeugdzorg met 33,25 % zijn gestegen en dit met een gelijkblijvend personeelseffectief van 140 consulenten. In 1994 had men met hetzelfde personeel reeds een stijging moeten opvangen van 13,8 %. De Comités voor Bijzondere Jeugdzorg te Antwerpen en Halle-Vilvoorde, doch ook verscheidene andere comités kwamen hierdoor inderdaad in ernstige moeilijkheden.
2. Om deze problemen op te lossen wordt op korte termijn getracht om tijdelijke consulenten aan te werven. Alle mogelijke middelen en procedures worden momenteel aangewend om deze dringende nood te kunnen lenigen.
3. Uit de nota van de afdeling Bijzondere Jeugdbijstand blijkt dat, indien de Comités voor Bijzondere Jeugdzorg een methodisch verantwoord antwoord willen bieden aan de overvloed aan hulpvragen, en gesteld dat het aantal aanmeldingen op hetzelfde niveau blijven, er bijkomende consulenten moeten worden aangeworven. Er zijn echter structurele ingrepen in de sector van de bijzondere jeugdbijstand nodig. Er kunnen, mijns inziens, op drie terreinen structurele maatregelen worden voorgesteld :
 - a. op het vlak van de beheersing van de input aan hulpvragen ;
 - b. op het vlak van de territoriale inplanting van de comités ;
 - c. op het vlak van de interne organisatie.

Ik nam het initiatief om op 11 december e.k. een delegatie te ontvangen van de voorzitters en van de leidend consulenten van de Comités voor Bijzondere Jeugdzorg, teneinde in goed overleg met deze betrokkenen concrete voorstellen uit te werken.

Verder zal een gemengde werkgroep van mijn kabinetsmedewerkers en ambtenaren uit de diverse afdelingen van de administratie van Gezin en Maatschappelijk Welzijn mogelijke structurele voorstellen verder concretiseren.

Wellicht zullen dergelijke voorstellen leiden tot voorstellen om de regelgeving te wijzigen.

Resumerend kan ik stellen dat op korte termijn alles in het werk wordt gesteld om de hoogste nood aan personeel te lenigen via de aanwerving van tijdelijke consulenten. Op langere termijn zullen structurele maatregelen onvermijdelijk zijn. Deze zullen in overleg met de Comités voor Bijzondere Jeugdzorg en met de administratie worden voorbereid.

Vraag nr. 7
van 23 oktober 1995
van de heer JAN PENRIS

Internationale congressen – Sponsoring Vlaamse Gemeenschap

Op 29 en 30 september organiseerden 3 Belgische en 1

Italiaanse universiteit op de campus van de VUB een internationale conferentie onder de titel : "Aristocracies between crises and reform : the cases of Italy and Belgium". Als sponsors werden naast het Nationaal Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek ook Alitalia, het Institut de Science Politique, de Communauté Française de Belgique en zelfs de Vlaamse Gemeenschap vermeld.

Sponsort de Vlaamse Gemeenschap nog andere internationale congressen ?

Is deze vorm van sponsoring opgenomen in de begroting ?

Is het aangewezen dat de Vlaamse Gemeenschap congressen sponsort waar het panel-debat enkel wordt gevoerd door federale politici "

Antwoord

In de regel sponsort de administratie Kunst geen internationale congressen. Wel kunnen subsidies worden verleend aan organisatoren van congressen en colloquia voor zover de manifestatie en/of het thema relevant is voor het werkveld. Hoewel niet uitgesloten, nemen zelden federale politici deel aan de panels. Deze subsidies kunnen worden aangerekend op diverse basisallocaties, naargelang de sector. Zo werd in 1994 een bijdrage in de organisatiekosten verleend aan het CIMAM-congres (internationaal Committee of ICOM for Museums and Collections of Modern Art), aan dit congres namen geen federale politici deel.

Daarnaast worden wel reissubsidies verleend aan kunstenaars en/of deskundigen om deel te nemen aan internationale congressen in het buitenland.

Als in het congres Thema de Vlaamse identiteit duidelijk tot uiting komt, is het niet uitgesloten dat de Vlaamse Gemeenschap congressen (co-)subsidieert waar het panel-debat enkel wordt gevoerd door federale politici.

Vraag nr. 11
van 31 oktober 1995
van de heer CARL DECALUWE

Decreet volksontwikkelingswerk – Omzendbrief

Tot op heden werden nog geen erkenningen verleend op basis van het nieuwe decreet inzake subsidiëring van verenigingen voor volksontwikkelingswerk van 19 april 1995, met ingangsdatum 10 mei 1995 (Belgisch Staatsblad, 9 augustus 1995).

Op basis van voormelde wetgeving werd reeds een omzendbrief (21 juni 1995) aan de huidige erkende verenigingen overgemaakt.

1. Kan de minister mij meedelen of de inhoud van de omzendbrief volledig conform het decreet en het besluit is ?
2. Kan de minister mij meedelen of de inspectie, bij controle van de verenigingen, reeds de omzendbrief naar de letter toepast, reeds negatieve beoordelingen overgemaakt heeft aan de huidige erkende verenigingen en aldus een eigen interpretatie geeft op basis van de omzendbrief ?

3. Zo ja, oordeelt de minister niet dat de omzendbrief slechts kan worden toegepast wanneer de verenigingen een nieuwe erkenning hebben?
4. Kan de minister mij meedelen wanneer de eerste erkenningsronde is gepland, daar in betrokken omzendbrief (luik overgangsregeling, toelichting punt 1) gewag wordt gemaakt van een toepassing van de erkenning vanaf 1 januari?

Antwoord

1. Gelet op het ogenblik van de goedkeuring van de decreten en de uitvoeringsbesluiten heeft de administratie, geconfronteerd met de feitelijke gevolgen van de nieuwe decreten en in het kader van een goed bestuur, gemeend zijn verantwoordelijkheid te moeten nemen teneinde voor het lopende werkjaar 1995 een aantal oplossingen te geven aan de zich aandienende problemen.

Over het juridische karakter en de gegrondheid ervan wil ik mij op dit ogenblik niet ten gronde uitspreken, omdat een aantal organisaties op basis van die omzendbrieven intussen een klacht indienden bij de Raad van State.

Zolang over de correctheid van de inhoud van die omzendbrieven geen uitsluitel is gegeven door het ter zake bevoegde rechtscollege, kan ik mij volledig achter de inhoud van die omzendbrieven stellen in de mate waarin zij een redelijke en zekerheid brengende oplossing proberen te formuleren.

2. en 3. De betwiste omzendbrieven proberen in de geest van decreten concrete invulling te geven aan de overgangsperiode en de dossiervorming met betrekking tot de eerste erkenningen. De omzendbrieven bevatten geen inhoudelijke elementen. Beoordelingen naar aanleiding van inspecties hebben geen andere grond dan de bepalingen vervat in de decreten en de uitvoeringsbesluiten.
4. De eerste erkenningsronde en de beslissingen ter zake gebeuren eerstdaags en houden een erkenning in van de in regel zijnde organisaties met ingang van 1 januari 1995.

Vraag nr. 12 van 31 oktober 1995 van mevrouw NELLY MAES

Decreet volksontwikkelingswerk – Uitvoering

Op 19 april 1995 heeft de Vlaamse Raad een decreet inzake verenigingen voor volksontwikkelingswerk aangenomen, dat werd bekrachtigd door de regering. Dit decreet omvat de verplichte minimumgroei tot 3000 uur, of de verplichting tot samenwerkingsverbanden of fusies.

Verenigingen die het decreet gevolgd hebben en nu de vraag naar subsidiëring stellen aan de administratie voor Sociaal-Cultureel Werk, vernemen echter dat men op de administratieve diensten weigert dit decreet toe te passen.

Welke rechtsgrond heeft de administratie voor deze handelwijze?

Doet zij dit in opdracht van de regering?

Op welke rechtsgrond steunt de Vlaamse regering om de toepassing van een decreet, uitgevaardigd met ingang van 1 januari 1995 en waarvan de uitvoeringsbesluiten uitgevaardigd werden op 19 mei 1995, in september 1995 te weigeren?

Wie is verantwoordelijk en draagt de consequenties van de reeds door de verenigingen aangegane verbintenissen op basis van een goedgekeurd en bekrachtigd decreet?

Antwoord

Op 19 april 1995 keurde het Vlaams parlement drie decreten goed in de sector van het volksontwikkelingswerk. Een van die decreten voorziet in een regeling voor instellingen en omvat een verplichte minimumgroei tot 3.000 uren of de verplichting tot samenwerkingsverbanden of fusies.

Op 10 mei 1995 kreeg elk van die decreten een uitvoeringsbesluit (Belgisch Staatsblad 5 oktober 1995).

Gelet op het moment van de goedkeuring van de decreten en de uitvoeringsbesluiten heeft de administratie, geconfronteerd met de feitelijke gevolgen van de nieuwe decreten, en in het kader van een goed bestuur, gemeend zijn verantwoordelijkheid te moeten nemen teneinde voor het lopende werkjaar 1995 een aantal oplossingen te geven aan de zich aandienende problemen.

Dit gebeurde telkens via een rondschrĳven per werksort, waarbij in de geest van het decreet invulling gegeven werd aan de overgangsbepalingen, rekening gehouden met de retroactieve inwerkingstreding. Over het juridische karakter en de gegrondheid hiervan wil ik mij op dit ogenblik niet ten gronde uitspreken, omdat een aantal organisaties op basis van die omzendbrieven ondertussen een klacht indienden bij de Raad van State.

Zolang over de correctheid van de inhoud van die omzendbrieven geen uitsluitel is gegeven door het ter zake bevoegd rechtscollege, kan ik mij volledig achter de inhoud van die omzendbrieven stellen in de mate waarin zij een redelijke en zekerheid brengende oplossing proberen te formuleren.

Ingeval het bevoegde rechtscollege een andere mening zou toegedaan zijn, werden in het programmadecreet, op mijn initiatief, de vereiste aanpassingen opgenomen om de regels, vervat in de omzendbrieven, decretaal te onderbouwen.

Het probleem van de honorering van de aangegane verbintenissen moet gerelateerd worden aan de beschikbare kredieten voor het werkjaar 1995 en is één van de elementen die de administratie aangezet hebben tot de redactie en verspreiding van de betwiste omzendbrieven.

Vraag nr. 13
van 6 november 1995
van de heer JEF SLEECKX

Subsidiëring projecten welzijnszorg – Resultaten

Op 1 februari 1995 publiceerde de minister van Welzijn en Gezin een "omzendbrief niet-gereguleerde subsidies" met betrekking tot projecten in de welzijnszorg.

Organisaties die in 1995 voor subsidie in aanmerking wensten te komen, dienden voor 1 april 1995 een aanvraag in te dienen.

Welke organisaties dienden een aanvraag in ?

Welke aanvragen werden goedgekeurd en voor welke bedragen ?

Antwoord

Als bijlage vindt het Vlaams parlements lid een overzicht van alle organisaties die in 1995 een aanvraag hebben ingediend voor een niet-gereguleerde subsidie met betrekking tot projecten in de welzijnszorg, met name integratie van minderheden, algemeen welzijnswerk, gehandicaptenzorg en bejaardenzorg. In dit overzicht is eveneens opgegeven welke aanvragen werden goedgekeurd en voor welke bedragen. Voor de bedragen met een asterisk dient het akkoord van de minister van begroting nog te worden afgewacht.

(De bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van de Vlaamse Raad – red.)

Vraag nr. 14
van 6 november 1995
van de heer FELIX STRACKX

Sportvereniging – Definitie

Volgens het decreet van 2 maart 1977 houdende regeling van de erkenning en de subsidiëring van de landelijk georganiseerde sportverenigingen, artikel 1, wordt onder sportverenigingen verstaan : "de landelijke georganiseerde sportverenigingen die in het raam van de permanente vorming, op onbaatzuchtige wijze de lichamelijke opvoeding, de sport en het openluchtlevens bevorderen".

Welke criteria past de minister concreet toe om uit te maken of activiteiten onder "lichamelijke opvoeding, sport en openluchtlevens" vallen ? Hoe breed worden die begrippen in zijn dagelijks beleid concreet geïnterpreteerd ?

Antwoord

Het decreet van 2 maart 1977 betreffende de erkenning en de subsidiëring van de landelijk georganiseerde sportverenigingen, is ontstaan op een moment dat "Lichamelijke Opvoeding, Sport en Openluchtlevens", als culturele materie, wettelijk onder de bevoegdheden van de gemeenschappen werd gebracht. Het decreet had tot doel een basis te leggen voor de federalisering van het sportbeleid en de Vlaamse uitbouw ervan te bevorderen. Gezien de verscheidenheid aan sportver-

enigingen met hun uiteenlopende kenmerken werd, bij het ontstaan van het decreet, geopteerd voor een zeer brede definitie van een sportvereniging, namelijk elke vereniging die de lichamelijke opvoeding, de sport en het openluchtlevens bevordert. Zo kon de ganse sportsector, uitgezonderd de beroepssport, in dit decreet gevat worden. Dit paste volledig in de toenmalige Vlaamse beleidsoptie om de sport te democratiseren en de sportsector, via erkennings- en subsidiëeringsvoorwaarden, een basisstructuur mee te geven.

Ondertussen is het sportlandschap grondig gewijzigd en blijken de erkenningsvoorwaarden te ruim geformuleerd te zijn, zo ook de definitie van een sportvereniging. Elke vereniging die zich met één of andere vorm van lichamelijke ontspanning bezighoudt meent, volgens de decretale tekst, in aanmerking te komen voor erkenning. Gezien de Vlaamse beleidsoptie geëvolueerd is en nu versnippering van het sportlandschap en rationalisering van het sportbeleid centraal staan, werd in de loop der jaren de definitie van een sportvereniging beperkter geïnterpreteerd. Zo moet het accent liggen op de fysieke activiteit van de sportbeoefenaar die uiterlijk waarneembaar is, de activiteiten van de vereniging dienen de gezondheid te bevorderen en de activiteit dient in een gestructureerde vorm te worden aangeboden. Tevens wordt de representativiteit in het Vlaams sportlandschap, vooral naar gelijkaardige sportverenigingen, onderzocht. Het is in die geest dat de Vlaamse Hoge Raad voor de Sport mij op dit moment de nieuwe aanvragen voor erkenning adviseert. Wij zijn er ons van bewust dat dit decreet aan herziening toe is. Dit is dan ook één van de beleidsopties die ik tijdens mijn legislatuur ter harte zal nemen.

Vraag nr. 15
van 6 november 1995
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Spreidingsplan asielzoekers – Opvangmogelijkheden

De federale regering heeft een plan uitgewerkt waarbij de gemeenten verplicht worden volgens het inwonersaantal een aantal asielzoekers op te nemen. In heel wat gemeenten geeft dit problemen in verband met de opvang en vooral de huisvesting van deze vreemdelingen.

In de meeste gevallen schuiven de gemeenten de verantwoordelijkheid voor de opvang en de verdere organisatie in de schoenen van de lokale OCMW's.

1. Hoeveel asielzoekers dienen de gemeenten op te nemen ? Graag een overzicht per gemeente voor de provincie Vlaams-Brabant.
2. Indien er geen opvangmogelijkheid bestaat, welke regeling dient er dan genomen te worden ?
3. Hoe zit het met de financiering van het hele project ?

Antwoord

De wetten betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, behoren tot de bevoegdheid van de federale regering.

1. Het aantal asielzoekers dat gemeenten dienen op te nemen, behoort tot de bevoegdheid van de minister van Binnenlandse Zaken.
2. en 3. De staatssecretaris voor Veiligheid, Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu is bevoegd voor de regeling van de steun en de opvang aan asielzoekers.

Vraag nr. 16
van 8 november 1995
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Volwassen gehandicapten – Opvangmogelijkheden Halle-Vilvoorde

Recente gegevens over voorzieningen voor personen met een handicap bevestigen dat er nog altijd een schrijnend tekort is aan opvangmogelijkheden voor volwassen gehandicapten. Bijna alle instellingen voor meerderjarigen zijn nu al overbezet. Maandelijks melden zich nieuwe kandidaten via een centrale wachtlijst.

1. Hoe zit het met de opvangmogelijkheden voor volwassen gehandicapten in het arrondissement Halle-Vilvoorde ?
2. Is het mogelijk mij een overzicht te geven van voorzieningen erkend door het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap ? Graag de gegevens verdeeld over minderjarigen en meerderjarigen en dit voor de provincie Vlaams-Brabant.
3. Welke maatregelen zijn er reeds genomen om het schrijnend tekort aan opvangmogelijkheden in Halle-Vilvoorde weg te werken ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het Vlaams parlementslid volgende gegevens overleggen.

1. Opvangmogelijkheden voor volwassen gehandicapten in het arrondissement Halle-Vilvoorde.
 - Gezinsvervangend tehuis van het Land van Asse : 25 werkbekwame volwassenen (residentieel) ;
 - Michielsheem, Dilbeek : 30 niet-werkbekwame volwassenen (residentieel – nursing) ;
 - Huize De Poel, Dilbeek (Schepdaal) : 110 niet-werkbekwame volwassenen (semi-residentieel) ;
 - Eigen Thuis, Grimbergen : 30 niet-werkbekwame volwassenen (residentieel – nursing) ;
 - De Floere, Halle : 30 werkbekwame volwassenen ;
 - Ons Tehuis-Brabant, Kampenhout (Berg) : 91 niet-werkbekwame volwassenen (30 semi-residentiële en 61 residentieel) ;

- Zonnestraat, (St.-Kwintens-Lennik) : 100 niet-werkbekwame volwassenen (residentieel) ;
- De Valier, Liedekerke : 40 niet-werkbekwame volwassenen (residentieel – waarvan max. 35 nursing) ;
- De Klink, Machelen (Diegem) : 40 niet-werkbekwame volwassenen (residentieel) ;
- Levedale, Meise (Wolvertem) : 43 volwassenen (30 werkbekwaam en 13 niet-werkbekwaam (residentieel) ;
- De Berken, Overijse : 17 niet-werkbekwame volwassenen (semi-residentieel) ;
- De Kerselaar, Overijse : 30 volwassenen (20 werkbekwaam en 10 niet-werkbekwaam) ;
- Sint-Franciscus, Roosdaal : 20 werkbekwame volwassenen (residentieel) ;
- Home Zonnelied, Roosdaal (Borchtlombeek) : 140 niet-werkbekwame volwassenen (30 semi-residentieel en 110 residentieel) ;
- Homevil, Vilvoorde : 30 volwassenen (20 werkbekwaam en 10 niet-werkbekwaam) (residentieel).

2. Overzicht van voorzieningen erkend door het VFISPH voor de provincie Vlaams-Brabant verdeeld over minderjarigen en meerderjarigen (inclusief Brussel-Hoofdstad) : zie bijlage.

(De bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van de Vlaamse Raad – red.)

3. Maatregelen genomen om het tekort aan opvangmogelijkheden in Halle-Vilvoorde weg te werken.

Uitbreidingen gepland voor 1996

- De Klink, Diegem : + 10 bedden, niet-werkbekwame volwassenen (residentieel) ;
- Levedale, Meise : + 3 bedden niet-werkbekwame volwassenen (residentieel) ;
- De Berken, Overijse : + 3 plaatsen dagopvang niet-bekwame volwassenen (semi-residentieel) ;
- De Kerselaar, Overijse : + 15 bedden niet-werkbekwame volwassenen (residentieel) ;
- "Ons Tehuis Brabant" : + 29 bedden niet-werkbekwame volwassenen (residentieel)

Totaal voor '96 : 60 bedden en plaatsen voor niet-werkbekwame volwassenen gehandicapten.

Uitbreidingen gepland voor 1997 - 1998 (stand dd. 1.12.1995 van vergunde uitbreidingen)

- De Okkernoot, Galmaarden : + 20 bedden voor niet-werkbekwame volwassenen (residentieel) ;
- Huis in de Straat, Veltem-Beisem : + 10 bedden voor niet-werkbekwame volwassenen (residentieel).

Vraag nr. 17
van 8 november 1995
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Cultureel centrum Wevelgem – Franstalige filmvoorstelling

Op 6 oktober 1995 vond een Franstalige filmvoorstelling plaats van Wereldcamera in het cultureel centrum te Wevelgem.

In het verleden heb ik reeds verschillende parlementaire initiatieven genomen om tegen dergelijke voorstellingen te protesteren.

1. Wie heeft er opdracht gegeven om Franstalige filmvoorstellingen te geven in het cultureel centrum te Wevelgem ?
2. Meent de minister niet dat dergelijke ééntalig Franse filmvoorstellingen in strijd zijn met de taalwetgeving ?
3. Zijn er nog voorstellingen geprogrammeerd ? Zo ja, wanneer zullen deze plaatsvinden ?
4. Welke maatregelen heeft de minister reeds genomen om deze ééntalig Franse activiteiten te verbieden ?

Antwoord

De Franstalige filmvoorstellingen in het cultureel centrum te Wevelgem worden georganiseerd door Wereldcamera, die voor deze activiteiten een beroep doet op de infrastructuur van het centrum. Van zijn kant maakt het centrum deze voorstelling niet bekend via de gewone kanalen waarlangs de gemeente publiciteit voert. Van de reeks van 6 voorstellingen vinden er in de toekomst nog 4 plaats, op 14/12/95, 25/01/96, 22/02/96 en 28/03/96.

Overeenkomstig artikel 2 § 2 van het besluit van 21 oktober 1992 van de Vlaamse regering betreffende de erkenning en subsidiëring van de Nederlandstalige culturele centra, is het beheersorgaan, binnen de perken van de beschikbare middelen, bevoegd voor het opstellen van de programmering en de inhoud van de eigen culturele activiteiten.

Wat de activiteiten betreft die door de verenigingen in het cultureel centrum worden georganiseerd, stipuleert artikel 17 van het decreet van 28 januari 1974 betreffende het cultuurpact het volgende : "De programmering of de inhoud van de activiteiten die plaatsgrijpen in de culturele infrastructuur mogen niet het voorwerp zijn van enige inmenging vanwege de overheid, of van de bestuurs- en beheersorganen, behalve wat de maatregelen betreft die behoren tot het strafrecht, het sociaal recht, het belastingrecht, de economische reglementering en onverminderd de grondwettelijke waarborgen."

De programmering behoort m.a.w. tot de bevoegdheid van het lokale bestuur dat erop moet toezien dat de bovenvermelde reglementering niet wordt geschaad.

Vraag nr. 18
van 8 november 1995
van de heer MARC OLIVIER

Vlaamse openbare instellingen – Doorlichtingen en audits

Krachtens het besluit van de Vlaamse regering van 28 juni 1995 houdende toewijzing van bevoegdheden inzake bestuur van of toezicht op de Vlaamse openbare instellingen, werden ministers belast met het bestuur van of het inhoudelijk toezicht op een aantal openbare instellingen.

1. Worden met betrekking tot de instellingen waarover de minister de voogdij uitoefent momenteel doorlichtingen of audits uitgevoerd of voorbereid en zo ja, welke instellingen ?
2. Door wie worden de doorlichtingen of audits verricht ?
3. Wanneer worden de resultaten bekendgemaakt ?
4. Welk gevolg zal eraan worden gegeven ?
5. Wat is de vermoedelijke kostprijs ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan de ministers Luc Van den Brande, Luc Van den Bossche, Theo Kelchtermans, Wivina Demeester-De Meyer, Eddy Baldewijns, Leo Peeters, Eric Van Rompuy en Leo Peeters.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Vraag nr. 20
van 10 november 1995
van de heer WARD BEYSEN

Bescherming maritiem erfgoed – Vaartuigen

In het kader van de bescherming van het maritiem erfgoed kan men voor de restauratie van een schip een aanvraag indienen voor een buitengewone toelage, voor zover dit schip een collectiestuk van een niet-rijksmuseum is. Het blijkt evenwel niet vooraf te bepalen of er geld kan worden besteed en zo ja hoeveel, aan de restauratie van waardevolle schepen. Het totale budget in 1994 voor de buitengewone toelagen bedroeg 15 miljoen. De gewezen minister van Cultuur, de heer Hugo Weckx, onderzocht samen met zijn collega bevoegd voor Monumenten en Landschappen, de mogelijkheid van een apart decreet ter bescherming van het maritiem erfgoed.

1. Wat bedroeg het totale budget voor buitengewone toelagen in 1995 ? In welke mate werd daarvan gebruik gemaakt ?
2. Wat is de stand van zaken met betrekking tot een

apart decreet ter bescherming van het maritiem erfgoed ?

Antwoord

Het koninklijk besluit van 22 april 1958 regelt de toelagen aan de musea die niet van de staat afhangen.

Dit koninklijk besluit maakt een onderscheid tussen gewone toelagen, die voor bepaalde werkingsuitgaven worden toegekend, en buitengewone toelagen. Buitengewone toelagen kunnen worden toegekend voor aanwinsten van kunstwerken (met een minimumbedrag van 300.000 frank) voor de inrichting van zalen en voor de conservatiewerkzaamheden aan collectiestukken. Voor zover een schip deel uitmaakt van de collectie van een museum, kan een aanvraag voor een buitengewone toelage worden ingediend voor de restauratie van dit schip.

1. In 1995 werd een globaal bedrag van 55 miljoen uitgetrokken op de begroting met als libellé : "Allerhande uitgaven inzake musea". In dit budget zijn 23 miljoen bestemd voor buitengewone toelagen.

In 1995 werd nog geen subsidie toegekend voor de restauratie van maritiem erfgoed.

2. Er is inderdaad een specifiek ontwerp van decreet tot bescherming van vaartuigen in voorbereiding. Dit ontwerp, dat betrekking heeft op maritiem erfgoed dat niet tot de collectie van een museum behoort, verkeert momenteel nog in een voorbereidend stadium.

ANNE VAN ASBROECK

VLAAMS MINISTER VAN BRUSSELSE
AANGELEGENHEDEN EN GELIJKE
KANSENBELEID

Vraag nr. 3 van 10 november 1995 van mevrouw SONJA BECQ

Doelgroepenbeleid Vlaamse administraties – Resultaten

Op de vergadering van 3 februari 1993 hechtte de Vlaamse regering haar principieel akkoord aan het voorstel om een doelgroepenbeleid in de Vlaamse administraties en instellingen van openbaar nut te voeren.

In casu zouden, met het oog op de evenredige deelname van vrouwen, migranten en personen met een handicap aan de Vlaamse administraties en instellingen van openbaar nut, volgende verplichtingen worden opgelegd : overleg met het personeel ; het opmaken van een jaarlijks doelgroepenplan en het opstellen van een jaarlijks rapport.

Dit plan moest worden uitgevoerd vanaf het ogenblik dat het nieuw Vlaams ambtenarenstatuut van kracht werd. Dit gebeurde in casu met ingang van 1 januari 1994.

Welke initiatieven zijn intussen door de verschillende departementen uitgewerkt voor de verschillende doelgroepen en tot welke tewerkstellingsresultaten heeft dit reeds geleid ?

Antwoord

1. Doelgroepenbeleid Vlaamse administraties : opdracht

In de beslissing van de Vlaamse regering van 3 februari 1993 werd aan de Vlaamse administraties en Vlaamse openbare instellingen volgende verplichtingen inzake doelgroepenbeleid opgelegd :

- het bevorderen van een evenredige participatie ;
- het opstellen van een jaarlijks doelgroepenplan ;
- het overmaken van een jaarlijks rapport.

Het uitgangspunt hierbij is het beginsel van de evenredige participatie ; m. a. w. elke doelgroep moet op alle niveaus van het tewerkstellingscircuit kunnen deelnemen in verhouding tot het aandeel van deze groep in de beroepsbevolking.

De opdrachthoudster voor emancipatie werd belast met de coördinatie van het doelgroepenbeleid.

2. De doelgroep vrouwen

Sedert 1 september 1991 werd de opdrachthoudster voor emancipatiezaken voor het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap aangesteld. Zij vervult tevens een coördinerende en stimulerende rol naar de Vlaamse openbare instellingen (VOI) toe, die zelf telkens over een emancipatie-ambtenaar beschikken. Het uitwerken van het doelgroepenbeleid past volledig binnen deze opdracht.

Het vijfde jaarlijkse voortgangsrapport verscheen in november 1995 (Algemeen voortgangsrapport inzake emancipatie, editie 1995).

Die jaarlijkse rapporten omvatten telkens een analytisch rapport, waarin de positie van de vrouwen tewerkgesteld binnen de Vlaamse overheid wordt geanalyseerd.

Hieruit blijkt dat er geen probleem is van evenredige vrouwelijke instroom : de aanwervingen verlopen geobjectiveerd via het Vast Wervingssecretariaat. Er wordt dan ook geen bijzondere tewerkstellingsinitiatieven naar vrouwen toe genomen.

Wel worden maatregelen genomen voor een meer vrouwvriendelijke tewerkstelling, o.m. om vrouwen te stimuleren door te stromen. Specifiek in 1995 werd ter bevordering van de doorstroom aandacht gevraagd voor de evenredige evenredige vertegenwoordiging van vrouwen en mannen in alle sectoren en op alle niveaus van de administratie ; in het bijzonder wordt aandacht gevraagd voor de meer evenredige vertegenwoordiging van vrouwen in directieraden en adviesorganen. Er wordt ook gepleit streefcijfers vast te leggen voor de werving van vrouwelijke ingenieurs (thans slechts 2 %) en voor de andere technische beroepen in het departement Leefmilieu en Infrastructuur.

2. De doelgroepen personen met een handicap en migranten

2.1. Uitgewerkte initiatieven

Rapport 1994

Voor de personen met een handicap wordt gepleit voor de voortzetting van de vroeger geldende aanwervingsvoorwaarden. Hiervoor kan worden verwezen naar de wet van 16 april 1963 betreffende de sociale reclassering van personen met een handicap en artikel 2 van het koninklijk besluit van 11 augustus 1972 dat een contingent van 3 % oplegde. In het nieuwe ambtenarenstatuut van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werden wervingsfaciliteiten opgenomen en voor de niveaus D en E een vrijstelling van het vergelijkend examen en, bij werving op vacature, voorrang tot 2 % van de betrekkingen.

Voor migranten werden nog geen specifieke maatregelen genomen. De mogelijkheden die ontstaan door recente wijzigingen in de wetgeving en het ambtenarenstatuut zijn nog onvoldoende bekend.

Voor beide groepen stelt zich een registratieprobleem en werd er gevraagd aan de doelgroep dat zij zich spontaan kenbaar maakt bij de dienst Emancipatiezaken.

Rapport 1995

In 1995 werd verder aandacht besteed aan het achterhalen van het aantal aanwezige personen met een handicap en migranten, met als doel acties te voeren voor de aanwezige personeelsleden. Het opstellen van analytische rapporten blijkt moeilijk doordat er geen duidelijke doelgroepafbakening of registratie bestaat.

Voor de doelgroep personen met een handicap werden volgende acties gevoerd :

- het organiseren van een cursus voor gehoorgestoorde ambtenaren, met name de cursus "gesprekken met uw chef" ;
- een studiedag voor visueel gehandicapten binnen het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Er werd ook vastgesteld dat de Algemene Gezondheidsdienst onvoldoende op de hoogte is over de mogelijke technische hulpmiddelen die beschikbaar zijn.

Voor de doelgroep migranten werd binnen het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap vooral ondersteuning geboden voor de kleine groep migranten die werd aangeworven in het kader van het jeugdwerkgarantieplan.

Er werd bovendien een bevraging gedaan bij de afdelingshoofden van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap over de tewerkstelling van migranten in hun afdeling : ongeveer de helft heeft gereageerd, hiervan zijn er 43 positieve en 21 negatieve reacties.

2.2. Tewerkstellingsresultaten

Uit het rapport van 1995 blijkt dat het aantal tewerkgestelde personen met een handicap bij het

ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse openbare instellingen ongeveer hetzelfde blijft (in 1995 : 146 in het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (1,4 % tgo. 1,1 % in 1994), en 101 in de Vlaamse openbare instellingen).

Bij de ministeriële kabinetten werken samen 4 personen met een handicap.

Het aantal tewerkgestelde migranten in het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap bedraagt 19 migranten (cijfer van oktober 1995) op de 10.915 personeelsleden, waarvan 2 afkomstig uit EU- en 17 uit niet-EU-landen. Meer dan de helft van deze migranten zijn tewerkgesteld in het kader van het jeugdwerkgarantieplan en hebben een tijdelijk contract tot eind 1995. In de Vlaamse openbare instellingen bedraagt het aantal tewerkgestelde migranten 140 of 0,6 %, waarvan 85 EU en 55 niet-EU-onderdanen.

Tegenover vorig jaar zijn er 67 migranten meer tewerkgesteld bij de Vlaamse overheid (ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse openbare instellingen), het grootste aantal hiervan in het kader van het jeugdwerkgarantieplan.

Bij de ministeriële kabinetten zijn in het totaal 6 migranten tewerkgesteld : 4 uit niet-EU- en 2 uit EU-landen.

De jaarlijkse rapporten zullen samen met de opgevraagde statistische basisgegevens worden gebruikt om in 1996 streefcijfers op te stellen voor de doelgroepen personen met een handicap en migranten.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 80, 5)

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE
REGERING
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS
BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

Vraag nr. 26
van 28 september 1995
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

VDBH – Reizen bestuurders

Blijkens een bericht in Trends zou alvast één lid van de raad van bestuur van de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel driemaal op kosten van de VDBH reizen hebben gemaakt. Met name bezocht de vertegenwoordiger van het ABVV in de raad van bestuur Zuid-Afrika, Chili en Argentinië.

1. Kan de minister dit bevestigen ?
2. Welke kosten gingen met deze reizen gepaard ?
3. Wat was de duur van iedere reis ?

4. Ontving de betrokkene naast reis- en verblijfskosten ook nog een dagvergoeding ?
5. Waaruit bestond het programma ?
6. Waaruit exact bestond de opdracht van het bestuurslid in kwestie ?
7. Werden door betrokkene achteraf rapporten opgemaakt ?
8. Werden de handelsdiensten ter plaatse bij de voorbereiding van de reizen ingeschakeld ?
9. Zijn er nog andere leden van de raad van bestuur die op kosten van de VDBH buitenlandse verplaatsingen maakten ?
10. Zo ja, om hoeveel bestuursleden en hoeveel reizen gaat het dan, en wat waren de bestemmingen ?
11. Klopt het dat ieder lid van de raad van bestuur voortaan jaarlijks recht heeft op een grote reis ?
12. Welk bedrag wordt hiertoe begroot ?
13. Welke meerwaarde brengt dit mee voor de Vlaamse uitvoerders ?

Antwoord

De mogelijkheid voor de leden van de raad van bestuur van de VDBH om deel te nemen aan de zendingen in het buitenland bestaat inderdaad. De bestuursleden nemen echter niet deel als vertegenwoordigers van hun organisatie, maar als leden van de raad van bestuur. Zij krijgen geen dagvergoeding.

De voornaamste reden hiervoor is dat de bestuursleden de gelegenheid moeten krijgen om de terreinervaring omtrent de werking van de VDBH en de Vlaamse economische vertegenwoordigers in situ te evalueren en hieruit passende beleidsconclusies te trekken.

In dit kader heeft de ondervoorzitter van de raad van bestuur deelgenomen aan de missie naar Zuid-Afrika (29.10 – 6.11.1994) en aan de missie naar Chili/Argentinië (24.6 – 2.7.1995). De kosten verbonden aan deze reizen van de ondervoorzitter bedroegen in het totaal 145.000 frank.

In het totaal hebben tot op heden 5 leden van de raad van bestuur deelgenomen aan zendingen van de VDBH. Er wordt steeds een verslag ingediend.

Het programma bestaat steeds uit een deelname aan de ontmoetingen op officieel vlak en aan bepaalde initiatieven die promotiewaarde hebben, ten slotte ook uit een deelname aan de briefing en debriefing van de bedrijven.

De opdracht van het bestuurslid in kwestie betreft :

- de medewerking aan de officiële delegatie ;
- de evaluatie van de organisatie van de missie, van de werking van de plaatselijke vertegenwoordiging, van de respons van de plaatselijke bedrijven op de missie ;
- de verhoging van de aantrekkingskracht voor de bedrijven.

De economische en handelsattachés worden ingeschakeld in de voorbereiding van zowel het officieel als bedrijfsgerichte gedeelte.

De leden van de raad van bestuur van de VDBH kunnen ook in 1996 aan zendingen van de VDBH deelnemen. Hiertoe zullen aangepaste criteria worden uitgewerkt.

Op de begroting 1996 werd 1 miljoen frank uitgetrokken voor de deelname van de bestuurders en gemeenschapscommissarissen aan zendingen.

Vraag nr. 1 van 18 oktober 1995 van de heer Ward BEYSEN

Wereldtentoonstellingen – Sevilla en Lissabon

De Vlaamse regering heeft op 15 februari 1995 haar principiële goedkeuring gehecht aan de deelname van Vlaanderen aan de laatste wereldtentoonstelling van deze eeuw, die in 1998 zal plaatsvinden in Lissabon. Minister-president Luc Van den Brande werd belast met de coördinatie voor de uitwerking van een concept, in overleg met de federale overheid en de andere gewesten. De deelname wordt nuttig geacht om de culturele en economische banden met Portugal te versterken.

1. Wat is de stand van zaken met betrekking tot de uitwerking van het concept ?
2. Is het de bedoeling dat Vlaanderen als gewest apart deelneemt aan de wereldtentoonstelling, of als onderdeel van een Belgisch paviljoen ?
3. Welk budget zal daarvoor worden uitgetrokken ?
4. Wat zijn de concrete resultaten voor het Vlaams Gewest, inzake economische en wetenschappelijke samenwerking met Spanje, ten gevolge van de voorbij wereldtentoonstelling in Sevilla ?

Antwoord

1. Een eerste overleg met de federale overheid, gemeenschappen en gewesten werd gehouden op 17 oktober 1995. Op deze informatieve vergadering werden een aantal algemene oriëntaties besproken. Langs Vlaamse zijde zal een werkgroep met vertegenwoordigers van alle kabinetten en departementen het concept uitwerken.
2. Het paviljoen dat door de Portugese overheid gratis ter beschikking wordt gesteld, zal modulair zijn met een minimum van 18 x 18 M² (= 324 M²), en zal per halve module tot maximaal zes modules kunnen uitgebreid worden. De federale overheid nam een optie op 3 modules in het noordelijk deel van het tentoonstellingsterrein. Vlaanderen zal hiervan één module uitbouwen in het Belgische paviljoen.
3. De Vlaamse regering zal weldra voor de Vlaamse bijdrage een kostenraming goedkeuren. Als richtcijfer kan worden vooropgesteld dat de kosten van de Belgische deelneming worden geraamd op ca. 40 miljoen frank voor één module. De mogelijkheden

voor participatie van de privé-sector zullen worden onderzocht.

4. Een internationale beurs is gericht op het grote publiek, niet op een specifieke doelgroep. Gelet op het groot aantal bezoekers in het paviljoen in Sevilla, kan die deelname als geslaagd worden beschouwd.

**Vraag nr. 4
van 8 november 1995
van de heer MARC OLIVIER**

Vlaamse openbare instellingen – Doorlichtingen en audits

Krachtens het besluit van de Vlaamse regering van 28 juni 1995 houdende toewijzing van bevoegdheden inzake bestuur van of toezicht op de Vlaamse openbare instellingen, werden ministers belast met het bestuur van het inhoudelijk toezicht op een aantal openbare instellingen.

1. Worden met betrekking tot de instellingen waarover de minister de voogdij uitoefent momenteel doorlichtingen of audits uitgevoerd of voorbereid en zo ja, welke instellingen ?
2. Door wie worden de doorlichtingen of audits verricht ?
3. Wanneer worden de resultaten bekendgemaakt ?
4. Welk gevolg zal eraan worden gegeven ?
5. Wat is de vermoedelijke kostprijs ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan de ministers Luc Van den Bossche, Theo Kelchtermans, Wivina Demeester-De Meyer, Eddy Baldewijns, Eric Van Rompuy, Leo Peeters en Luc Martens.

Gecoördineerd antwoord

Het Vlaams parlementslid gelieve kennis te nemen van het antwoord dat mij werd verstrekt door de Vlaamse minister aan wie deze vraag werd gesteld.

Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, brachten mij ter kennis dat er momenteel geen doorlichtingen of audits worden uitgevoerd of voorbereid bij de Vlaamse openbare instellingen die onder hun bevoegdheid ressorteren.

Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling

Vlaamse Landmaatschappij en Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest

Momenteel worden geen doorlichtingen of audits uitgevoerd of voorbereid.

Vlaamse Milieumaatschappij

Voor de VMM zal over een periode van 3 jaar een volledige doorlichting van de begroting worden uitgevoerd (telkens ongeveer 1/3 per jaar).

1995 :

- a) technologisch onderzoek en uitgaven meetnetten ;
- b) inningskosten milieuheffing ;

1996 : personeelskosten ;

1997 : overige (bijv. administratieve kosten).

De doorlichting van de begroting VMM wordt verricht door de Inspectie van Financiën.

Na elke doorlichting worden de resultaten bekendgemaakt. Voor 1995 zijn de resultaten van de doorlichting met betrekking tot de uitgaven voor meetnetten reeds bekend.

Bij de opmaak van de begroting VMM wordt rekening gehouden met de resultaten van de doorlichting.

De kostprijs van deze doorlichtingen bestaat hoofdzakelijk uit indirecte kosten (bijvoorbeeld lonen).

Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening

Na marktconsultatie werd aan de firma Ernst en Young Management Consultants uit Brussel op 18 januari 1995 een auditopdracht toegewezen.

Deze opdracht omvatte de optimalisatie van de administratieve procedures, de verbetering van de organisatiestructuur en de uitbouw van één interne controle bij de VMW.

Deze opdracht beperkte zich in een eerste fase tot de diensten van de hoofddirectie in Brussel en de gewestelijke directie West-Vlaanderen en werd gegund voor een bedrag van 5.959.000 frank (exclusief BTW), te verhogen met een forfaitair bedrag van 50.000 frank (exclusief BTW) voor verplaatsingskosten.

De resultaten van deze opdracht werden op 13 oktober 1995 opgeleverd aan de raad van bestuur van de VMW.

Op basis hiervan heeft de raad van bestuur van de VMW dan de vervolgstudie, met betrekking tot de gewestelijke directie Oost-Vlaanderen, Vlaams-Brabant en Limburg evenals met betrekking tot het Algemeen Logistiek Centrum te Kessel-Lo en het Centraal Laboratorium te Haasrode gegund aan de firma Ernst en Young tegen de forfaitaire prijs van 3.908.000 frank (exclusief BTW), te verhogen met 40.000 frank verplaatsingskosten.

Het eindverslag van deze opdracht, evenals het op basis hiervan geactualiseerde rapport van de eerste opdracht, dient uiterlijk 31 januari 1996 te worden neergelegd bij de raad van bestuur van de VMW. Op basis hiervan zal de raad van bestuur van de VMW dan de noodzakelijke beslissingen nemen.

Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding

1. Doelmatigheidsonderzoek VDAB-Beroepsopleiding, gestart op 20 oktober 1994, bestaat uit 3 onderzoeksluiken :

1. onderzoek effectiviteit beroepsopleiding als beleidsinstrument ;
2. interne analyse van de organisatie-beroepsopleiding ;
3. ontwikkeling van een planningsmodel voor het aanbod-beroepsopleiding.

Studieopdracht "Advisering omtrent een aangepast bestuurs- en organisatiemodel en daarbij horend personeelsstatuut voor de VDAB", gestart in april 1995.

2. Doelmatigheidsonderzoek VDAB-Beroepsopleiding

Luik 1 : HIVA (Hoger Instituut voor de Arbeid) ;
Luik 2 : Ernst & Young ;
Luik 3 : HIVA.

Studieopdracht bestuurs- en organisatiemodel

Vervolmakingscentrum voor Overheidsbeleid en Bestuur (= VCOB, KUL).

3. Doelmatigheidsonderzoek VDAB-Beroepsopleiding

Een infocampagne over de gefinaliseerde deelonderzoeken aan het interne personeel is gepland voor jan./febr. '96. Onmiddellijk aansluitend is eveneens een externe infocampagne hierrond geprogrammeerd. Het kabinet van de voogdijminister wordt systematisch over de stand van zaken van dit onderzoek gebriefd (vertegenwoordiger in de stuurgroep waaraan de onderzoekers regelmatig rapporteren). Ook het Beheerscomité heeft zijn vertegenwoordigers in de stuurgroep van dit onderzoek.

Luik 1 : wordt in januari 1996 gefinaliseerd. De voorlopige resultaten werden reeds gerapporteerd aan het Beheerscomité (16/11/95) en ingebouwd in de implementatieacties die momenteel opgestart zijn (zie hierna : verbeterteams).

Luik 2 : het onderzoeksdeel van dit luik werd gefinaliseerd in november laatstleden, waarna een opstart is gemaakt met een aantal verbeterteams om de adviezen in de organisatie te implementeren. Tevens werd een kwaliteitsstructuur voor de organisatieberoepsopleiding uitgewerkt, die in januari 1996 zal geïmplementeerd worden. Deze beslissingen werden in de stuurgroep genomen en aan het Beheerscomité ter beslissing voorgelegd.

Luik 3 : dit onderdeel is momenteel nog aan de gang, de implementaties zullen slechts in de loop van volgend jaar kunnen opstarten.

Studieopdracht bestuurs- en organisatiemodel

De analysefase is momenteel aan de gang. Adviezen en resultaten kunnen pas in de loop van maart/april 1996 worden bekendgemaakt. In de stuurgroep van dit onderzoek zijn de vertegenwoordigers van de fracties van het Beheerscomité, benevens een vertegenwoordiger van het kabinet aanwezig.

4. Doelmatigheidsonderzoek VDAB-Beroepsopleiding

Schematisch geschetst liggen de implementatieacties op volgende terreinen (momenteel geagendeerd in het Beheerscomité) :

- beleidsvoorstel omtrent het differentiëren van de toekenning van de premie voor beroepsopleiding ;
- beleidsvoorstel omtrent het aandeel van de doelgroepen in beroepsopleiding, het differentiëren van de doorstromingsnormen ;
- ontwikkeling van een aangepast sectorenbeleid (= verbeterteam) ;
- optimalisatie van de samenwerking met derden (= verbeterteam) ;
- optimalisatie van het productmanagement (= verbeterteam) ;
- optimalisatie van de trajectbegeleiding voor werkzoekenden (= verbeterteam) ;
- uitwerking marketing voor opleiding werknemers (= verbeterteam) ;
- implementatie van een kwaliteitsstructuur-beroepsopleiding ;
- ontwikkeling van een kwaliteitsmeetsysteem.

Studieopdracht bestuurs- en organisatiemodel

De adviezen zijn hier nog in ontwikkeling.

5. Beide onderzoeken werden openbaar aanbesteed en gegund conform de conclusies van een analyse (diverse criteria, onder meer kostprijs) van de offertes van de inschrijvers. De kostprijs ervan is dus bekend.

Doelmatigheidsonderzoek VDAB-Beroepsopleiding

Luik 1 : 9.550.000 frank (inclusief BTW) ;
Luik 2 : 13.623.730 frank (inclusief BTW) ;
Luik 3 : 5.525.000 frank (inclusief BTW).

Studieopdracht bestuurs- en organisatiemodel : 2,5 miljoen inclusief BTW.

Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

De Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn

Er wordt momenteel geen doorlichting of audit uitgevoerd noch voorbereid.

N.V. Zeekanaal

Vermits de vennootschap werd opgericht op 1 januari 1995, wordt een doorlichting of audit niet overwogen.

Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn

Heeft het voornemen in de loop van 1996 een doorlichting te laten uitvoeren van het Vlaams Commissariaat-generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openlucht recreatie (Bloso).

Deze doorlichting moet de werking van het Bloso analyseren en tegelijkertijd ook elementen aanreiken die een vernieuwd sportbeleid in de toekomst mogelijk maken. Zij moet tevens klaarheid scheppen in de opdracht en doelstellingen van het Bloso.

Van daaruit kan een strategisch plan worden uitgewerkt dat aangeeft hoe de doelstellingen moeten/kunnen worden gerealiseerd en welke de consequenties zijn voor de concrete werking en organisatie.

Er werd nog geen beslissing genomen met betrekking tot de firma, het bureau of de organisatie die met de doorlichting zal worden belast. Bijgevolg kunnen de punten 3, 4 en 5 van de schriftelijke vraag in dit stadium nog niet worden beantwoord.

Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media

Heeft als Vlaams minister bevoegd voor het Mediabeleid begin september de opdracht gegeven om de huidige strategische visie van de BRTN te analyseren en een advies uit te brengen over het organisatorisch concept van de BRTN.

Op 18 oktober heeft het adviesbureau Mc Kinsey deze studieopdracht beëindigd en heeft de Vlaamse regering akte genomen van het eindrapport. Het Mc Kinsey-rapport zal de basis vormen van een decreet dat de nieuwe structuur voor de openbare omroep uittekent.

Voor de financiering van deze studieopdracht werd een maximaal budget van 6 miljoen frank (exclusief BTW) ter beschikking gesteld.

Voor de andere openbare instellingen die onder zijn toezicht ressorteren worden geen doorlichtingen voorbereid.

Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese aangelegenheden, Wetenschap en Technologie

In het kader van het beleid van de Vlaamse regering heeft de raad van bestuur van de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel beslist een doorlichtingsopdracht te geven aan het Bureau Ernst & Young. Deze gunning gebeurde aan de hand van een beperkte offertevraag.

Ter gelegenheid van een bezoek aan de VDBH op 7 september 1995 heb ik duidelijk te kennen gegeven dat deze doorlichting een aanzet moet zijn tot een meer professionele en bedrijfsgerichte dienstverlening voor de Vlaamse exporteurs.

De doorlichting dient inzicht te verschaffen aan de beleidsverantwoordelijken en aan de directie over de wijze waarop de VDBH in al zijn geledingen, zowel binnenlands als buitenlands, uitbouw en organisatie moet krijgen.

Deze diagnoses zullen uiteindelijk vertaald worden naar maatregelen die de doeltreffendheid en de doelmatigheid van de VDBH ten goede komen. Zowat alle aspecten komen hierbij aan bod : organisatie, personeelsbehoeften, processen, technologie, advies en impact vanuit het bedrijfsleven, enzovoort, zullen toegespitst worden op performatieverbetering.

Het resultaat van deze doorlichtingsopdracht wordt in de loop van februari 1996 verwacht. De kostprijs bedraagt 9.118.500 frank (exclusief BTW).

Voor de overige instellingen die onder mijn bevoegdheid ressorteren worden er momenteel geen doorlichtingen of audits uitgevoerd of voorbereid.

**Vraag nr. 5
van 8 november 1995
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Vlabinvest – Toewijzingscriteria woningen

Ik stel vast dat er, bij de toewijzingscriteria van woningen in het kader van Vlabinvest, geen gewag wordt gemaakt van de verplichting in het bezit te zijn van een diploma van het Nederlandstalig onderwijs.

Kan de minister mij meedelen waarom deze voorwaarde niet werd gesteld ?

Antwoord

Bij de opstelling van de Vlabinvest-toewijzingscriteria werd geopteerd voor de afbakening van de doelgroep op basis van twee criteria :

- de inkomensnorm (als uitsluitingscriterium) ;
- de band met het betrokken gebied (voorrangscriterium).

Het voorgestelde criterium past niet in deze optiek en zou overigens strijdig zijn met het gelijkheidsbeginsel.

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU
EN TEWERKSTELLING

**Vraag nr. 4
van 26 oktober 1995
van mevrouw NELLY MAES**

VDAB-opleidingen – BTW

Er bestaat nogal wat onduidelijkheid rond de vraag of op permanente vorming en opleidingen BTW moet toegepast worden.

Is vorming en opleiding van werklozen of werknemers door een VZW gespecialiseerd in deze materie, in opdracht van de VDAB of een andere instelling, aan BTW onderworpen ?

Kan een erkende onderwijsinstelling van het secundair of hoger onderwijs, buiten haar onderwijsinstelling, zelf vorming en opleidingen geven als onderaannemer, bijvoorbeeld voor de VDAB ?

Is dit vrij van BTW of dient hier de BTW te worden aangerekend ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, en aan de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Antwoord

De VDAB is een publiekrechtelijke instelling en wordt steeds als niet-belastingplichtige aangemerkt voor de werkzaamheden of handelingen die zij als openbare instelling verricht. Aldus moet op alle beroepsopleidingen door VDAB verzorgd, geen BTW worden aangerekend (koninklijk besluit nr. 26 van 2 december 1970 en artikel 44 van het BTW-wetboek).

Voor de opleidingskosten die een derde aanrekenen aan de VDAB gelden volgende regels.

De hoedanigheid van de "ontvanger" van de diensten heeft geen belang voor het wel of niet aanrekenen van BTW. Het criterium voor het aanrekenen van BTW is de hoedanigheid van de "verstrekker" van de diensten.

Zoals reeds vermeld, wordt door publiekrechtelijke instellingen nooit BTW aangerekend. Voor privaatrechtelijke instellingen geldt een vrijstelling van BTW indien voldaan wordt aan de volgende voorwaarden.

1. De opleiding moet worden gegeven gedurende een periode die noodzakelijk is om effectief een beroep aan te leren of noodzakelijk voor de opleiding of herscholing (dit kan korter of langer zijn dan een academiejaar).
2. Er moet een pedagogisch programma in acht worden genomen.
3. Er moeten examens worden georganiseerd met het oog op het afleveren van een getuigschrift. Het examineren is evenwel niet strikt noodzakelijk.
4. De instelling mag geen winstoogmerk hebben en de ontvangsten moeten dienen om de kosten te dekken.

Vraag nr. 6
van 31 oktober 1995
van de heer PIETER HUYBRECHTS

Niet-uitkeringsgerechtigde werklozen – Aanwervingskansen

In *Gazet van Antwerpen* van begin september kunnen we het verhaal lezen van een kleuterleidster uit Westmalle die in 1993 werd geschorst als halftijds werkzoevende, omdat zij langer werkloos was dan de gemiddelde werkloosheidsduur in haar regio.

Als niet-uitkeringsgerechtigde werkloze had zij echter niet de mogelijkheid om op een recente aanbieding van een school in de buurt, voor een part-time betrekking, in te gaan.

Is het waar dat niet-uitkeringsgerechtigde werklozen in hun aanwervingskansen benadeeld zijn ten opzichte van werklozen die wel kunnen stempelen ?

Zo ja, is dit niet in tegenspraak met de doelstelling het wederinstappen te vergemakkelijken ?

Antwoord

Niet-uitkeringsgerechtigde werklozen kunnen inderdaad niet worden ingeschakeld in alle tewerkstellingsprogramma's.

Ter zake geldt volgende reglementering.

UVW's, geschorst in toepassing van artikel 80 tot 88 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering kunnen wel worden tewerkgesteld in bepaalde projecten :

- DAC – Vlaams Gewest ; artikel 75 van het decreet van 18 december 1992 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1993 (Belgisch Staatsblad 29 december 1992) tot wijziging van artikel 2 van het koninklijk besluit nr. 25 van 24 maart 1982.

De werkloze moet in het bezit zijn van het diploma, getuigschrift of brevet dat zou vereist zijn voor een tewerkstelling bij de staat in dezelfde functie.

- GESCO – veralgemeend stelsel – Vlaams Gewest ; besluit van de Vlaamse regering van 3 juli 1991 tot veralgemening van het stelsel van GESCO's. GESCO's tewerkgesteld bij openbare instellingen zoals bedoeld in artikel 2 van het besluit van de Vlaamse regering van 27 oktober 1993.

Artikel 97 van de programmawet van 30 december 1988 (Belgisch Staatsblad 5 januari 1989)

Besluit van de Vlaamse regering van 27 oktober 1993 tot veralgemening van het stelsel van gesubsidieerde contractuelen (Belgisch Staatsblad 23 december 1993).

- GESCO – plaatselijke besturen – Vlaams Gewest ; koninklijk besluit nr. 474 van 28 oktober 1986 tot opzetting van een stelsel van door de staat gesubsidieerde contractuelen bij sommige plaatselijke besturen (OCMW's en provincies) afhankelijk van het Vlaams Gewest (Belgisch Staatsblad 20 november 1986). Besluit van de Vlaamse regering van 27 oktober 1993 houdende uitvoering van koninklijk besluit nr. 474 (23 december 1993).

Tevens kan deze mevrouw steeds een beroep doen op de dienstverlening van de VDAB, zowel voor een begeleiding als voor een opleiding. Als vrije werkzoevende kan zij een trajectmatige begeleiding volgen en rekening gehouden met haar beroepsaspiraties kan zij deeltijdse opleidingen of zaterdagopleidingen volgen.

Iedereen, ook diegenen die niet zijn ingeschreven bij de VDAB, kunnen steeds WIS (werkinformatiesysteem) raadplegen. Via dit systeem heeft zij toegang tot alle VDAB-vacatures en kan zij zelf een selectie maken.

Ook kan zij een beroep doen op een bemiddelaar om haar bij te staan in haar zoektocht naar passende vacatures.

Vraag nr. 13
van 10 november 1995
van de heer JEAN-MARIE BOGAERT

Platform Opleiding en Tewerkstelling – Financiële middelen

Zowel de federale als de Vlaamse regering noemen werkgelegenheid een topprioriteit.

Het Platform Opleiding en Tewerkstelling (PLOT) levert in dat streven voorbeeldig werk. Het PLOT overkoepelt een 40-tal Westvlaamse opleidings-, werkervarings- en sociale tewerkstellingsinitiatieven voor risicowerklozen. Ernstige problemen met het Europees Sociaal Fonds (ESF) hypotheekeren nochtans de toekomst van minstens 25 Westvlaamse projecten.

Onlangs raakte immers bekend dat in het ESF-budget voor 1996 slechts 320 miljoen frank is uitgetrokken in het kader van de nieuwe doelstelling 3. In 1995 bedroeg dit budget nog 550 miljoen. Het PLOT vreest dat de inkrimping van het budget met 240 miljoen de doodsteek voor 2 op 5 projecten zal betekenen. Hierdoor zullen opnieuw enkele honderden werkzoekenden een instap naar de arbeidsmarkt moeten missen.

Een tweede probleem is de enorme vertraging in de indienings- en goedkeuringsprocedure. De erkennings- en financiële criteria zouden besproken zijn geweest op een bijeenkomst van het Comité van Toezicht op 12 oktober 1995, Zelfs indien de modaliteiten-1996 daar werden goedgekeurd, is het voor de promotoren praktisch onmogelijk de aanvragen-1996 tijdig in te dienen. Daardoor zullen zij in januari 1996, wanneer de meeste acties starten, nog geen duidelijkheid hebben of hun project op ESF-middelen zal kunnen rekenen. Er wordt dus afgestevend op dezelfde situatie als in 1995, toen men pas eind september wist of projecten voor ESF-steun in aanmerking kwamen, na reeds negen maanden werking en uitgaven. Op die wijze moeten enorme risico's worden genomen.

1. Kan de minister bovenstaande informatie bevestigen ?
2. Heeft de minister initiatieven genomen om de inkrimping van de ESF-middelen voor het PLOT alsnog te vermijden ? Welke ?
3. Indien de inkrimping onomkeerbaar is, heeft de minister dan maatregelen genomen om met eigen middelen de financiering voort te zetten ?

Antwoord

Het Platform Opleiding en Tewerkstelling (PLOT) wijst op twee problemen : de middelen waarop derden-organisaties in het kader van doelstelling 3 van het Europees Sociaal Fonds een beroep kunnen doen, en de indienings- en goedkeuringsprocedure.

1. Het eerste probleem heeft betrekking op de middelen voor derden-organisaties in het kader van doelstelling 3 (integratie van doelgroepen op de arbeidsmarkt).

Budgettaire problemen binnen het programma ontstonden er toen het Comité van Toezicht, dat ver-

antwoordelijk is voor het beheer van het programma, begin 1995 besliste om restmiddelen van 1994 volledig in te zetten in 1995 in plaats van deze restmiddelen te spreiden over meerdere jaren. Dit leidde tot een situatie waarbij de niet-institutionele opleidingsinitiatieven in 1996 over beduidend minder middelen zouden beschikken in vergelijking met 1995.

Bovendien werden ingevolge de bepalingen van het programma, de projectcriteria voor 1996 gewijzigd, wat een bijkomende hypotheek legde op de bestaanszekerheid van projecten.

Als elementen van oplossing voor de gestelde problematiek voor de derden, geeft de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling volgende bedenkingen.

- Op basis van de benuttingsgraad in vorige jaren is het te verwachten dat een gedeelte van de goedgekeurde budgetten voor de derden niet volledig zal worden opgebruikt. Met deze restmiddelen kan de vermindering van de budgetten dus opnieuw gedeeltelijk worden opgevangen.
 - Anderzijds zal werk moeten worden gemaakt van een efficiëntere en meer resultaatgerichte aanpak bij de goedkeuring van de projecten. De beperkte middelen zullen gaan naar resultaatgerichte, d.w.z. op doorstroming naar de arbeidsmarkt gerichte projecten. De criteria zijn inmiddels aangepast overeenkomstig de trajectbegeleiding.
 - Ten slotte zal, op vraag van de Vlaamse regering, worden onderzocht of een wijziging van de verhouding tussen doelstelling 3 en doelstelling 4 wenselijk en haalbaar is.
2. Het tweede gestelde probleem heeft betrekking op de besluitvormingsprocedure en de criteria met betrekking tot ESF-doelstelling 3.

Om tegemoet te komen aan de noodzaak tot administratieve en procedurele duidelijkheid, heeft het Comité van Toezicht beslist te werken met vaste termijnen voor indiening en goedkeuring.

Hoe dan ook, om de gevolgen van de complexe procedure te versoepelen, zijn er eerder reeds twee stappen gezet, er is beslist om de indieningsprocedure te informatiseren en de Vlaamse regering heeft de mogelijkheid ingesteld voor prefinanciering van ESF-projecten.

Het Comité van Toezicht, dat verantwoordelijk is voor de bepaling van de criteria, heeft op 6 december laatstleden de nieuwe criteria vastgelegd met betrekking tot de in het operationeel programma besliste trajectbegeleiding voor risicogroepen. Deze criteria zijn de vertaling van de principes inzake trajectbegeleiding, zoals beslist door de Vlaamse regering bij de indiening van het operationele programma bij de Europese Commissie en zoals vastgelegd door de Commissie in haar beschikking van 4 december 1994.

De promotoren zullen hierover worden ingelicht via een informatiecampagne.

Ten slotte besliste de Vlaamse regering dat in 1996 een overgangsfase zal worden ingesteld : tot aan de beslissing op 31 maart 1996 over de goedkeuring en/of afkeuring van projecten, kunnen bestaande projecten worden verlengd. De promotoren dienen hiertoe hun projectaanvraag voor 1996 bij de administratie Werkgelegenheid in te dienen uiterlijk vóór 31 januari 1996.

Met betrekking tot de financiering van PLOT, wordt het volgende gesteld.

Het uitgangspunt van de ESF-programma's en -middelen is het additionele en het projectgebonden karakter ervan. ESF-middelen worden met name niet ingezet voor de financiering van structuren. ESF-middelen worden ingezet voor de financiering van afgebakende projecten die in aanmerking komen voor de vastgelegde criteria. Het additionele karakter van de ESF-middelen heeft tot gevolg dat voor PLOT als structuur geen middelen zijn gereserveerd, zoals er ook niet voor andere structuren ESF-middelen zijn gereserveerd.

Voor het antwoord op de derde vraag, verwijs ik het Vlaams parlementslid naar deel 1 van dit antwoord, in het bijzonder met betrekking tot de overgangsmaatregelen 1996. De Vlaamse regering heeft beslist dat de financiering hiervan evenwel geen weerslag mag hebben op de Vlaamse begroting en volledig dient te passen binnen de beschikbare ESF-enveloppe.

WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN,
BEGROTING EN GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 1 van 18 oktober 1995 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Gezondheidszorg – Kwaliteitstoetsing

Kwaliteitstoetsing in de welzijns- en de gezondheidszorg wordt als noodzakelijk ervaren.

De (federaal ontwikkelde) MKG (minimale klinische gegevens) en MVG (minimale verzorgingsgegevens) bieden hiertoe reeds mogelijkheden. Maar ook andere methodes worden ontwikkeld.

Mag ik de minister vragen :

- of de MKG en MVG ook ter beschikking staan van de Vlaamse Gemeenschap als mogelijke kwaliteitstoetsing en
- of de Vlaamse Gemeenschap andere kwaliteitscontrolemechanismen ter beschikking heeft voor medische activiteiten, voor verpleegkundige en voor multidisciplinaire activiteiten ?

Antwoord

De vraag heeft betrekking op twee zaken :

- 1) de beschikbaarheid van MVG- en MKG-gegevens voor de Vlaamse Gemeenschap voor doeleinden met betrekking tot kwaliteitstoetsing ;
- 2) andere kwaliteitscontrolemechanismen ter beschikking van de Vlaamse Gemeenschap voor de evaluatie van medische, verpleegkundige en multidisciplinaire activiteiten.

Op de eerste vraag kan het antwoord kort zijn : de MVG- en MKG-gegevens van individuele ziekenhuizen worden door de federale administratie niet ter beschikking gesteld van de Vlaamse Gemeenschap, omdat wordt gevreesd voor problemen in verband met de wetgeving inzake bescherming van de persoonlijke levenssfeer. Zowel de Vlaamse administratie als de Vlaamse adviescommissie voor ziekenhuizen en andere vormen van medische verzorging en begeleiding, hebben dit standpunt, in een officieel schrijven dd. 19.10.1995 gericht aan het federale ministerie van volksgezondheid, betreurd. Binnen de Vlaamse administratie kunnen immers éénzelfde soort maatregelen worden genomen ter beveiliging van de privacy. Bovendien heeft de Vlaamse administratie steeds meer nood aan geanonimiseerde patiëntgegevens en performantiegegevens per ziekenhuis, bij behandeling van individuele ziekenhuisdossiers.

Wat nu de andere kwaliteitscontrolemechanismen ten dienste van de Vlaamse Gemeenschap betreft, kan ik het volgende meedelen.

- De voorkeur wordt gegeven aan de term kwaliteitsbewaking en -bevordering in plaats van kwaliteitscontrole, omdat niet alleen het bewaken van een minimaal kwaliteitsniveau in de zorginstellingen tot de opdracht van de overheid wordt gerekend, maar ook het stimuleren naar een hoger kwaliteitsniveau toe.
- Momenteel is een decreet betreffende de kwaliteitszorg in de welzijns- en verzorgingsvoorzieningen in de maak. Het is de bedoeling om het bestaan van een intern kwaliteitsbeleid, dat moet resulteren in een kwaliteitsconcept en in een concreet kwaliteitsplan, als voorwaarde te stellen voor verdere erkenning van de voorziening. De voorziening zal zelf haar resultaatgebieden inzake kwaliteitsbeleid kunnen kiezen, maar dient termijnen vast te leggen binnen dewelke haar gekozen doelstellingen zullen worden nagestreefd. De vorderingen van het kwaliteitsniveau van de zorgprocessen of zorgresultaten binnen de gekozen resultaatgebieden zullen meetbaar en aantoonbaar moeten zijn en worden gerapporteerd aan de administratie. Daarnaast zal ook de overheid resultaatgebieden naar voor schuiven die zullen moeten geïntegreerd worden in het kwaliteitsconcept en in het kwaliteitsplan van de voorzieningen.
- Vanuit het departement WVC (Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur) van de Vlaamse Gemeenschap werd de idee ontwikkeld om een monitoringstelsel uit te bouwen in de voorzieningen met het oog op het verkrijgen van beleidsrelevante gegevens en de instellingen zelf uit te rusten met een aangepaste set van kwaliteitsindicatoren. In de Verenigde Staten (Maryland) en in Australië werden reeds kwaliteitsindicatoren ingevoerd in de zorgvoorzie-

ningen. Ook in Europa (Schotland) wordt in dezelfde richting gewerkt. Ik ben van oordeel dat de Vlaamse zorgsector met een gelijkaardig systeem moet worden uitgebouwd.

Samenvattend zou ik willen stellen dat momenteel een eigen Vlaams kwaliteitsbeleid voor de zorgsector in opbouw is, waarbij een nieuw evenwicht wordt gezocht tussen, enerzijds, de verantwoordelijkheid van de zorgverstrekkers – en van de zorginstellingen in het algemeen – voor de bewaking en de bevordering van de kwaliteit van hun eigen zorgverlening en, anderzijds, de toezichhoudende en stimulerende rol van de overheid om een dergelijk kwaliteitsbeleid te ontplooiën en bij te sturen waar nodig.

**Vraag nr. 2
van 18 oktober 1995
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Overheidsgebouwen – Leegstand

Vlaanderen heeft als het ware een eigen "Regie der gebouwen", die de gebouwen van de Vlaamse Gemeenschap en van het Vlaams Gewest beheert.

Graag had ik van de minister vernomen of en waar er leegstaande gebouwen te vinden zijn die eigendom zijn van de Vlaamse Gemeenschap of van het Vlaams Gewest, hoe lang ze al leegstaan en wat de reden daarvan is.

Antwoord

Om de vraag van het Vlaams parlementlid in een bredere context te plaatsen, verwijs ik naar het antwoord dat ik verstrekke op de vraag nummer 86 van 18 mei 1994 van de heer H. Suykerbuyk, verschenen in het Bulletin van Vragen en Antwoorden van de Vlaamse Raad, nummer 16 van 27 juni 1994, en op de vraag nummer 113 van 4 augustus 1994 van de heer R. Van Hooland, verschenen in het Bulletin van Vragen en Antwoorden van de Vlaamse Raad, nummer 19 van 12 september 1994.

Binnen de Vlaamse regering werd mij het beheer toegewezen van enerzijds de zogenaamde "niet bestemde" gebouwen en anderzijds de administratieve gebouwen.

De andere gebouwen vallen onder de exclusieve bevoegdheden van de andere leden van de Vlaamse regering. Over deze gebouwen kan ik derhalve geen informatie verstrekken.

In die zin kan ik de volgende lijst van geheel of gedeeltelijk leegstaande gebouwen mededelen.

- Boom, Kerkhofstraat 48.

Deze woning werd aangekocht op 28.07.1985 voor openbaar nut, met het oog op de sanering van de Rupelstreek. Ze staat sindsdien leeg wegens stabiliteitsproblemen. Een verkoopopdracht van het Aankoopcomité leidde recentelijk tot het lichten van de verkoop met betaling van een voorschot.

- Boom, Kerkhofstraat 50.

Deze woning werd aangekocht op 16.08.1984 voor

openbaar nut met het oog op de sanering van de Rupelstreek. Ze staat sindsdien leeg wegens stabiliteitsproblemen. Een verkoopopdracht van het Aankoopcomité leidde recentelijk tot het lichten van de verkoop met betaling van een voorschot.

- Boom, Kerkhofstraat 52.

Deze woning werd aangekocht op 06.12.1984 voor openbaar nut met het oog op de sanering van de Rupelstreek. Ze staat sindsdien leeg wegens stabiliteitsproblemen. Een verkoopopdracht van het Aankoopcomité leidde recentelijk tot het lichten van de verkoop met betaling van een voorschot.

- Boom, Kerkhofstraat 54.

Deze woning werd aangekocht op 08.08.1990 voor openbaar nut met het oog op de sanering van de Rupelstreek. Ze staat sindsdien leeg wegens stabiliteitsproblemen. Een verkoopopdracht van het Aankoopcomité leidde recentelijk tot het lichten van de verkoop met betaling van een voorschot.

- Gent, Volderstraat 1.

Dit administratief gebouw werd in het kader van de hervorming der instellingen op 04.03.1992 overgedragen aan de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest. Sindsdien werd het ten dele verlaten door federale diensten van Financiën. De diensten der Hypotheken bezetten nog een deel. Opzeg werd gegeven. Tenzij zich onvoorziene en dwingende omstandigheden voordoen, wordt dit gebouw nog dit jaar verkocht.

- Machelen, Kasteel Beaulieu.

De afgesloten erfpachtovereenkomst onder beding van restauratie werd onuitvoerbaar ingevolge het minidecreet van juli 1994. Een onderzoek loopt om een oplossing te vinden. Ondertussen blijft dit gebouw uiteraard leegstaan.

- Tienen, Torsinplein 12.

Dit gebouw wordt nog gedeeltelijk verhuurd aan de Posterijen. De verkoopprocedure loopt via het Aankoopcomité.

- Steenokkerzeel, overnachtingsgebouw van het Kasteel Van Ham.

Tot 1993 werd dit gebouw sporadisch gebruikt in samenhang met het kasteel in zijn functie van conferentieoord. Het Aankoopcomité kreeg opdracht tot verkoop.

- Brussel, Koningsstraat 14, Hotel Errera.

Dit gebouw werd op 22.03.1994 verworven door de Vlaamse Gemeenschap om reden van openbaar nut, met het oog op de beschikking over een aangepaste ontvangstruimte, te Brussel, voor de Vlaamse regering. Tijdens de duur van de geplande restauratiewerken zal het gebouw niet bezet zijn.

- Damme, 4de afdeling (Hoeke), Damse Vaart Noord 12 en 13.

Deze twee woningen werden bij koninklijk besluit van 28.08.1991 overgedragen naar het Vlaams

Gewest. Toen reeds stonden ze leeg. Een ingezette procedure tot herbestemming of verkoop stuitte op de intentie van de federale overheid om de overdracht van deze goederen ongedaan te maken, wegens gebrek aan rechtsgrond. Ze staan nog steeds leeg bij gebrek aan beheer.

- Sint-Truiden, Minderbroedersstraat 6.

Dit administratief gebouw werd ter beschikking gesteld. Het zal door de huidige gebruikers worden verlaten in het kader van een reorganisatie en herstructurering van diensten. De procedure tot nieuwe bestemming en eventuele verkoop werd ingezet.

- Turnhout, Parklaan 12.

Dit regiegebouw werd ter beschikking gesteld en is sinds augustus 1995 verlaten in het kader van reorganisatie en herstructurering van diensten. De procedure tot nieuwe bestemming en eventuele verkoop werd ingezet.

- Gent, Langesteestraat 71-73.

Dit administratief gebouw werd in juni 1994 door de bezettende diensten verlaten. Het Aankoopcomité kreeg opdracht tot verkoop. Tenzij zich onvoorziene en dwingende omstandigheden voordoen, wordt dit gebouw nog dit jaar verkocht.

Vraag nr. 3
van 23 oktober 1995
van de heer FELIX STRACKX

Ontsmetting openbare zwembaden – Ozon

Een aantal openbare zwembaden in Vlaanderen wordt ontsmet door middel van ozon.

1. Over hoeveel zwembaden gaat het ?
2. Komt ozon vrij in de lucht bij of na de behandeling van het zwemwater ?
3. Bestaat er gevaar voor de gezondheid van de zwembadbezoekers ?

Antwoord

Zwembaden zijn in onze samenleving, zowel op recreatief als op sportief vlak, belangrijke en druk bezochte inrichtingen. Bij de exploitatie ervan is het uiteraard noodzakelijk dat er een aantal maatregelen worden getroffen om de veiligheid en de gezondheid van de baders te vrijwaren. De zwembaden zijn onder de Vlaamse milieureglementering, het Vlarex, dan ook vergunningsplichtig en de uitbating ervan kan alleen onder welbepaalde voorwaarden gebeuren.

Een belangrijk te voorkomen gezondheidsrisico van het zwemmen is de overdracht van infectieziekten via het zwembadwater. Dit gebeurt onder meer door de toevoeging van voldoende kiemdodend produkt aan

het water. Hiervoor wordt vooral chloor gebruikt en dit onder verschillende vormen. Van de 259 vergunde overdekte zwembaden in Vlaanderen zijn er momenteel slechts 9 waar ook een ozonbehandeling wordt toegepast. Gezien de gekende toxiciteit dient de werking van dit sterk oxidans volledig buiten het eigenlijke bad te gebeuren. Er moet dus voor gewaakt worden dat ozon, via bijvoorbeeld een actieve koolfiltratie, uit het water wordt verwijderd vooraleer dit laatste de zwembadruimte binnenstroomt. Er is op dat moment geen enkel gevaar voor ozonintoxicatie van de baders. Het mogelijke probleem situeert zich echter op een ander vlak. Het verwijderen van ozon uit het water brengt immers mee dat, in tegenstelling met chlorering, in het zwembad zelf en dus op de plaats van de eigenlijke vervuiling geen desinfecterende restwerking bestaat. Om tot een effectieve ontsmetting te komen is er dus nageenog steeds een bijkomend chloorgebruik noodzakelijk.

Vraag nr. 4
van 8 november 1995
van de heer HERMAN LAUWERS

Provincies-schuldeisers – Betaling

Het is bekend dat de federale overheid een laattijdige betaler is tegenover zijn schuldeisers. De Vlaamse Gemeenschap lijkt echter dezelfde eigenschap te vertonen. Zo blijkt uit een status questionis van de provinciale rekenplichtige van Antwerpen op 1 oktober 1995, dat de provincie nog meer dan 14 miljoen moet ontvangen voor de gewone dienst van 1994, naast 32 miljoen van de pararegionale instellingen (VMM – Vlaamse Milieumaatschappij ; Aminal – administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer ; OVAM – Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij). Voor de buitengewone dienst 1994 heeft de provincie onder meer nog recht op 41 miljoen van DIGO (Dienst voor Infrastructuurwerken Gesubsidieerd Onderwijs) en 106 miljoen voor de restauratiewerken van de Antwerpse en Mechelse kathedraal. Daarmee is de Vlaamse Gemeenschap de grootste schuldenaar van de provincie, wat de buitengewone dienst betreft.

Uiteraard heeft dit tot gevolg dat de provincie fungeert als prefinancier, waarvoor zichzelf leningen dient aan te gaan en zonder dat zij aan de Vlaamse Gemeenschap verwijlrenten kan aanrekenen. Deze situatie zal voor de andere provincies wellicht gelijkaardig zijn.

Welke mechanismen en procedures zijn oorzaak van deze laattijdige betalingen ? Welke maatregelen heeft de minister genomen om hierin verbetering te brengen ?

Antwoord

Het antwoord op bovenvermelde vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, en van de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president en Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

LEO PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDSE
AANGELEGENHEDEN, STEDELIJK BELEID
EN HUISVESTING

Vraag nr. 7
van 6 november 1995
van de heer PETER DESMET

Intercommunales afvalverwerking – Facturering

In Vlaanderen zijn er intercommunales die actief zijn op het vlak van afvalverwerking. Die zijn verplicht hun activiteiten enorm te diversifiëren in het kader van een steeds selectiever wordende ophaling en verwerking. Deze intercommunales voelen daardoor meer en meer de nood om voor bepaalde prestaties rechtstreeks aan de burgers te factureren.

Kunnen intercommunales rechtstreeks factureren aan burgers? Zo ja, in welke mate zijn ze daartoe gerechtigd?

Of moeten al hun prestaties door de individuele gemeenten, behorend tot de intercommunales, aan de burgers worden gefactureerd?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Antwoord

Het ophalen en verwerken van huishoudelijk afval maakt deel uit van de gemeentelijke taken in het kader van de plicht van de gemeente tot handhaving van de openbare hygiëne en gezondheid.

De gemeenten zijn rechtstreeks verantwoordelijk voor de toepassing van de bestaande reglementeringen betreffende huishoudelijk afval. De tenlastelegging van de hiermee verband houdende kosten behoort tot het belastingdomein.

Indien de zorg voor het ophalen en verwerken van het huishoudelijk afval, zoals vaak gebeurt, wordt toevertrouwd aan intercommunale verenigingen, kan de vraag worden gesteld of een intercommunale vereniging ten persoonlijke titel, in eigen naam en voor eigen rekening huisvuilbelasting en/of retributies kan opleggen en innen ten laste van de personen gedomicilieerd binnen het ambtsgebied van de intercommunale.

Uit lezing van de artikelen 170 en 173 van de grondwet (de vroegere artikelen 110 en 113) blijkt dat het recht om belastingen en retributies in te voeren beperkt is tot een aantal openbare rechtspersonen die nominatim zijn vermeld. De intercommunale verenigingen komen niet voor in deze opsomming.

Op gemeentelijk niveau is het de gemeenteraad die krachtens artikel 170 van de grondwet de bevoegdheid heeft om in het voordeel van de gemeente belastingen te heffen. Een intercommunale vereniging kan dus niet zonder meer als zodanig een belasting heffen: de bevoegdheid belasting te heffen kan niet door de gemeente worden overgedragen aan een intercommunale vereniging.

Verder blijkt uit artikel 173 van de grondwet dat retributies zoals de belastingen moeten worden geheven; dezelfde grondwettelijke waarborg moet worden nageleefd.

Vraag nr. 8
van 6 november 1995
van de heer FILIP DEWINTER

Personeelsformatie provincie Limburg – Vernietiging

Onlangs vernietigde de minister het nieuwe statuut voor het Limburgse provinciepersoneel. Eén van de redenen hiervoor zou slaan op de bevoegdheden van de 40 Limburgse personeelsleden die zich moeten bezighouden met de bouw- en milieuvergunningen.

De pers maakt gewag van vijf argumenten van de minister om tot dit besluit te komen. Welke zijn deze argumenten?

Antwoord

Ik kan het Vlaams parlementslid mededelen dat ik het besluit van 21 juni 1995, waarbij de provincieraad van Limburg de personeelsformatie wijzigde, niet heb goedgekeurd.

Dit gebeurde omdat de provincieraad van Limburg in de personeelsformatie meerdere betrekkingen opnam voor de uitoefening van medebewindstaken inzake ruimtelijke ordening en leefmilieu. Artikel 122 van de provinciewet bepaalt dat de gouverneur zorg draagt voor het onderzoek van alle zaken, andere dan die bedoeld bij artikel 106. Dit artikel heeft het over zaken van provinciaal belang. De opdrachten die de decreetgever aan de bestendige deputatie verleende zijn echter niet van provinciaal, maar van gewestelijk belang.

Daarnaast stelde ik vast dat bepaalde leidinggevende functies in het provinciaal domein Bokrijk niet werden opgenomen in de formatie. Deze leidinggevende functies worden waargenomen door personeelsleden van de VZW Het Domein Bokrijk. Op die manier werden provinciepersoneelsleden onder het gezag van de VZW gesteld.

Ook is de uitbating van het domein Bokrijk een aangelegenheid van provinciaal belang. De uitvoering van provinciale opdrachten moet binnen de provinciale organisatie gebeuren, behalve als er sprake is van een wettelijke uitzondering. Het personeel dat met de uitvoering van deze opdrachten wordt belast, moet door de provincie worden te werk gesteld. Om deze reden moet dit personeel betrekkingen in de personeelsformatie innemen.

Ik vernietigde ook het administratief en het geldelijk statuut en het reglement voor het contractueel personeel. Deze besluiten waren immers gebaseerd op de personeelsformatie.

Ik trad onder meer om de volgende motieven op tegen het administratief statuut.

De verlofregeling die in het statuut werd opgenomen, wijkt af van de regeling van het personeel van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. De provin-

cieraad komt hierdoor terug op zijn besluit van 15 december 1993. Door dit besluit had het bestuur de verlofregeling van het personeel van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap overgenomen, omdat het een eenvormige verlofregeling voor al het personeel dat bij de provinciale organisatie werkt, noodzakelijk achtte. Deze afwijking, zonder afdoende motivering twee jaar na de invoering, kan bezwaarlijk als consistent worden beschouwd.

Ook stelde ik vast dat de artikelen 113 en 198 van dit statuut qua terminologie niet overeenstemden. Deze artikelen waren vrij belangrijk, omdat ze de vaststelling van de definitieve beroepsgeschiktheid regelen, op basis van de evaluatie.

LUC MARTENS

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, GEZIN EN WELZIJN

Vraag nr. 42
van 28 september 1995

van de heer GILBERT VANLEENHOVE

Investeringsfonds jeugdlokalen – Stand van zaken

Werd er, in bepaalde gemeenten, reeds een beroep gedaan op het investeringsfonds voor het optrekken (bouwen en/of restaureren) van jeugdlokalen?

Zo ja, dan kreeg ik graag opgave van deze gemeenten en toelichting over doel, aard en gebruik van de door het fonds verstrekte middelen.

Antwoord

Het departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap beschikt niet rechtstreeks over een overzicht van de gemeenten die een beroep hebben gedaan op de trekingsrechten van het investeringsfonds. Deze gegevens worden bijgehouden door het departement Economie, Werkgelegenheid, Binnenlandse Aangelegenheden en Landbouw.

Vragen met betrekking tot de aard van de besteding van deze gemeentelijke trekingsrechten moeten worden gericht aan de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

Vraag nr. 19
van 10 november 1995
van de heer JAAK GABRIELS

Subsidies gezins- en bejaardenhulp – Verdeling per provincie

Voor de subsidiëring van gezins- en bejaardenhulp werd in 1994 voor de private diensten 4.970 miljoen frank (post 33.02) en voor de openbare diensten 1.265 miljoen frank (post 43.01) uitgegeven.

Hoe zijn deze subsidies verdeeld per provincie?

Antwoord

Hierbij kan ik het Vlaams parlementslid mededelen dat de verwerking van de subsidiegegevens voor gezins- en bejaardenhulp het niet mogelijk maakt om een verdeling van de subsidies per provincie weer te geven.

Een representatieve indicator is evenwel de verdeling van de gesubsidieerde uren gezins- en bejaardenhulp. Deze kunnen worden geraamd op 27 % van het budget in Antwerpen, 26 % in Oost-Vlaanderen, 25 % in West-Vlaanderen, 12 % in Vlaams-Brabant en Brussel, 10 % in Limburg.

Een dergelijke inschatting moet evenwel worden gelinkt naar de totale bevolking en naar de bejaardenpopulatie. Als dit gebeurt neemt Vlaams-Brabant de minst gunstige situatie in. Dit is zeker het geval indien er rekening mee wordt gehouden dat globaal 87 % van de hulp naar bejaarden gaat en 13 % naar gezinnen.

Zo kan de verdeling van de gezins- en bejaardenhulp als volgt worden ingeschat :

	uren per inwoner	uren per 65+
Antwerpen	2	13,4
Brabant	1,5	10,1
Limburg	1,5	14,3
Oost-Vlaanderen	2,3	15,1
West-Vlaanderen	2,6	17,0

Hierbij wordt opgemerkt dat voor Brabant de uren gepresteerd in Brussel zijn meegerekend, maar dat er alleen rekening is gehouden met de bevolking van de arrondissementen Leuven en Halle-Vilvoorde.

ANNE VAN ASBROECK

VLAAMS MINISTER VAN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN EN GELIJKE KANSENBELEID

Vraag nr. 1
van 24 oktober 1995
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

SERV – Vrouwen

Gelijke-kansenbeleid houdt onder andere streven in naar gelijke vertegenwoordiging van mannen en vrouwen in adviesorganen. De SERV (Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen) is voor Vlaanderen een erg belangrijk adviesorgaan. In het Belgisch Staatsblad van 22 september laatstleden verscheen onder andere de samenstelling van de sectoriële commissie metaalverwerking, goederenvervoer, textiel en confectie.

Zowel de effectieve als de plaatsvervangende leden die optreden als vertegenwoordigers van de representatieve werknemers- en werkgeversorganisaties, zijn voor al deze commissies bijna uitsluitend mannen.

Strookt dit met het gelijke-kansenbeleid zoals in de septemberverklaring van de Vlaamse regering aangehaald?

Welke stappen heeft de minister reeds gezet om dergelijke toestanden te voorkomen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media

Antwoord

Het gelijke-kansenbeleid is er onder meer op gericht de positie van de vrouw te verbeteren door structurele achterstellingsmechanismen uit te schakelen. De ongelijke vertegenwoordiging van vrouwen en mannen in adviesraden is zo'n achterstellingsmechanisme. Daar moet dus zeker wat aan gedaan worden. Ik wil het Vlaams parlementslid er bovendien op wijzen dat het niet alleen gaat over de ondervertegenwoordiging van vrouwen in sectoriële commissies van de SERV, maar ook over andere adviesorganen en over raden van bestuur in het algemeen. Ik vestig daar in de regering bij ieder aanstellingsbesluit de aandacht op. Wat de vertegenwoordiging in de SERV betreft, heb ik reeds contact opgenomen met de werknemersorganisaties. Ook zij kunnen hun afvaardiging evenwichtiger samenstellen.

Anderzijds wil ik er toch op wijzen dat een vertegenwoordiging in een adviesraad, zoals trouwens die in het parlement of de regering, een afspiegeling is van een bepaalde maatschappelijke toestand. Vrouwen zijn een zo slecht vertegenwoordigde meerderheid, dat ze op bestuursniveau een minderheid vormen. De vertegenwoordiging van vrouwen in allerlei raden en bestuursorganen is dus niet alleen een middel om de positie van de vrouw te verbeteren, maar tegelijk ook een resultaat. Het is met andere woorden niet voldoende de scheefgegroeide situatie van de vertegenwoordigingen recht te trekken. Dat alleen zou slechts zeer oppervlakkig iets veranderen. Belangrijker is het te zorgen dat de vrouw in de verschillende maatschappelijke sectoren zelf beter kan doorstromen naar hogere niveaus. Daardoor zal de gelijke vertegenwoordiging van vrouwen en mannen in allerlei raden op termijn worden gegarandeerd. En daar is mijn beleid, met een verscheidenheid van maatregelen, in de eerste plaats op gericht.

II. VRAGEN VAN DE LEDEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. Art. 80, 5)

Nihil.

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie				
26	28.09.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>VDBH – Reizen bestuurders</i>	98
1	18.10.1995	W. Beysen	<i>Wereldtentoonstellingen – Sevilla en Lissabon</i>	99
4	△ 08.11.1995	M. Olivier	<i>Vlaamse openbare intellingen – Doorlichtingen en audits</i>	100
5	08.11.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlabinvest – Toewijzingscriteria woningen</i>	102
L. VAN DEN BOSSCHE, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken				
7	31.10.1995	F. Strackx	<i>Lesuren lichamelijke opvoeding – Concrete situaties</i>	65
8	08.11.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Federale bekendmaking duinenbesluit – Reactie</i>	65
9	08.11.1995	M. Doomst	<i>Betalende schoolactiviteiten – Verplichtend karakter</i>	65
10	08.11.1995	M. Doomst	<i>Onderwijsvacatures – Persoonsdossier</i>	66
11	08.11.1995	M. Doomst	<i>Participatiestructuren onderwijs – Vormingsprojecten</i>	67
12	08.11.1995	M. Olivier	<i>Vlaamse openbare instellingen – Doorlichtingen en audits</i>	68
T. KELCHTERMANS, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling				
30	22.09.1995	G. Beerden	<i>Landbouwvergunningen – Dossierbehandeling</i>	68
4	26.10.1995	N. Maes	<i>VDAB-opleidingen – BTW</i>	102
6	31.10.1995	P. Huybrechts	<i>Niet-uitkeringsgerechtigde werklozen – Aanwervingskansen</i>	103
7	06.11.1995	P. Desmet	<i>Intercommunales afvalverwerking – Facturering</i>	68
8	08.11.1995	W. Kuijpers	<i>Duinendecreet – Bouwverbod</i>	69
9	08.11.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>VDAB – Aanwervingsscore</i>	70
10	08.11.1995	M. Cordeel	<i>Afvalberg – Spreidingsplan</i>	71
11	08.11.1995	D. Ramoudt	<i>Jachtdecreet – Houtsnip</i>	71
12	08.11.1995	M. Olivier	<i>Vlaamse openbare instellingen – Doorlichtingen en audits</i>	71
13	10.11.1995	J.-M. Bogaert	<i>Platform Opleiding en Tewerkstelling – Financiële middelen</i>	104
W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid				
1	18.10.1995	R. Van Cleuvenbergen	<i>Gezondheidszorg – Kwaliteitstoetsing</i>	105
2	18.10.1995	R. Van Cleuvenbergen	<i>Overheidsgebouwen – Leegstand</i>	106
3	23.10.1995	F. Strackx	<i>Ontsmetting openbare zwembaden – Ozon</i>	107
4	08.11.1995	H. Lauwers	<i>Provincies-schuldeisers – Betaling</i>	107
5	08.11.1995	M. Olivier	<i>Vlaamse openbare instellingen – Doorlichtingen en audits</i>	72

E. BALDEWIJNS, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

3	23.10.1995	C. Decaluwé	<i>Leieverbreiding Kortrijk – Onteigeningen</i>	72
4	24.10.1995	D. Ramoudt	<i>N8 Ieper-Veurne – Bietentransporten</i>	73
5	24.10.1995	D. Ramoudt	<i>A2 Aarschot-Gelrode – Geluidshinder</i>	73
6	24.10.1995	J. De Meyer	<i>Oude Durmebrug Hamme – Functie</i>	74
7	24.10.1995	G. Cardoen	<i>Opvulregel – Overgangmaatregelen</i>	75
8	25.10.1995	J. Malcorps	<i>Verkaveling woonuitbreidingsgebied Boom – Opportuniteit</i>	75
9	25.10.1995	J. Malcorps	<i>Illegale campings – Regularisatie of sanering</i>	76
10	26.10.1995	E. Van Vaerenbergh	<i>Ninoofsesteenweg Herne – Breekwerf</i>	76
11	06.11.1995	E. Van Vaerenbergh	<i>Bedrijvzones Vlaams-Brabant – Voorstellen GOM</i>	77
12	06.11.1995	R. Swinnen	<i>Ring Aarschot – Voltooiing</i>	77
13	08.11.1995	J. De Roo	<i>Dampoort Gent – Verkeersproblematiek</i>	78
14	08.11.1995	J. De Roo	<i>Ring Gent – Brug Flanders Expo</i>	79
15	08.11.1995	J. De Roo	<i>Ring Gent – Voltooiing</i>	80
16	08.11.1995	W. Kuijpers	<i>Gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse – Advocatenkosten</i>	80
17	08.11.1995	M. Doomst	<i>Opvulregel – Toepassing</i>	81
18	08.11.1995	M. Olivier	<i>Vlaamse openbare instellingen – Doorlichtingen en audits</i>	81
19	10.11.1995	J. Malcorps	<i>Scheldeverdieping – Toewijzingsprocedure baggerwerken</i>	82
20	10.11.1995	J.-M. Bogaert	<i>Wegverbinding Ieper-Veurne – Werkgroep</i>	82
21	10.11.1995	J.-M. Bogaert	<i>Kustram – Groenstrook en stofhinder</i>	83
22	10.11.1995	D. Ramoudt	<i>Nieuwe zeesluis Oostende – Kredieten jachthaven</i>	84

E. VAN ROMPUY, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media

3	08.11.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>BRTN Ter zake – Vlaams Blok</i>	84
4	08.11.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>BRTN-programma's – Politici-voormalige medewerkers</i>	84
5	08.11.1995	J. Geysels	<i>DAF Trucks – Terugvordering financiële steun</i>	85
6	08.11.1995	M. Olivier	<i>Vlaamse openbare instellingen – Doorlichtingen en audits</i>	85
9	20.11.1995	K. Van Overmeire	<i>BRTN-medewerkers – Politieke neutraliteit</i>	85

L. PEETERS, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting

6	31.10.1995	E. Van Vaerenbergh	<i>Gemeenteraad Linkebeek – Motie uitbreiding Brussels Gewest</i> ..	86
7	06.11.1995	P. Desmet	<i>Intercommunales afvalverwerking – Facturering</i>	108
8	06.11.1995	F. Dewinter	<i>Personeelsformatie provincie Limburg – Vernietiging</i>	108
9	08.11.1995	H. Lauwers	<i>De Goede Woning – Rechten tegenover huurders</i>	86
10	08.11.1995	P. Van Grembergen	<i>Sociale huisvestingsmaatschappijen – Voorrang regiobewoners</i> ..	87
12	10.11.1995	B. Vandendriessche	<i>Vlaamse Intersectoriële Commissie Armoedebestrijding – Evaluatie</i>	89
13	10.11.1995	M. Doomst	<i>Gemeenteontvanger – Vonnis tot betalen</i>	90

L. MARTENS, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn

42	28.09.1995	G. Vanleenhove	<i>Investeringsfonds jeugdlokalen – Stand van zaken</i>	109
6	23.10.1995	S. Becq	<i>Comités Bijzondere Jeugdzorg – Problemen</i>	91
7	23.10.1995	J. Penris	<i>Internationale congressen – Sponsoring Vlaamse Gemeenschap</i> .	92
11	31.10.1995	C. Decaluwé	<i>Decreet volksontwikkelingswerk – Omzendbrief</i>	92
12	31.10.1995	N. Maes	<i>Decreet volksontwikkelingswerk – Uitvoering</i>	93
13	06.11.1995	J. Sleenckx	<i>Subsidiëring projecten welzijnszorg – Resultaten</i>	94
14	06.11.1995	F. Strackx	<i>Sportvereniging – Definitie</i>	94
15	06.11.1995	E. Van Vaerenbergh	<i>Spreidingsplan asielzoekers – Opvangmogelijkheden</i>	94
16	08.11.1995	E. Van Vaerenbergh	<i>Volwassen gehandicapten – Opvangmogelijkheden Halle-Vilvoorde</i>	95
17	08.11.1995	E. Van Vaerenbergh	<i>Cultureel centrum Wevelgem – Franstalige filmvoorstelling</i>	96
18	08.11.1995	M. Olivier	<i>Vlaamse openbare instellingen – Doorlichtingen en audits</i>	96
19	10.11.1995	J. Gabriëls	<i>Subsidies gezins- en bejaardenhulp – Verdeling per provincie</i> . . .	109
20	10.11.1995	W. Beysen	<i>Bescherming maritiem erfgoed – Vaartuigen</i>	96

A. VAN ASBROECK, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke Kansenbeleid

1	24.10.1995	R. Van Cleuvenbergen	<i>SERV – Vrouwen</i>	109
3	10.11.1995	S. Becq	<i>Doelgroepenbeleid Vlaamse administraties – Resultaten</i>	97